

voice

ATHENS

Ο αλλόκοτος κόσμος
του Εμμανουήλ Μπιτσάκη

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

Πεθαίνοντας στις
ελληνικές φυλακές

Τα 18 άγνωστα πράγματα
για την κατάσταση
που επικρατεί

Της Μαριάννας Μαρμαρά

Τα 10 top
νησιόσιμα
πιάτα
της Αθήνας

Της Νενέλας
Γεωργελέ

Γιατί αισθάνονται περήφανοι οι κάτοικοι της **N. Ιωνίας**;

Ο Χρίστος Παπαναστασίου μας ξεναγεί
στη γειτονιά του

everest®

ΤΩΡΑ
ΠΡΩΙΝΟ
ΜΕ **2€**

FINE
BRAZILIAN
BLEND

ΜΕ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ
ΤΥΡΟΠΙΤΑ

ή

MILKO

ΜΕ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ
ΤΥΡΟΠΙΤΑ

Η προσφορά ισχύει για περιορισμένο χρονικό διάστημα στα καταστήματα everest με την ειδική σήμανση και αφορά στο συνδυασμό Παραδοσιακής Τυρόπιτας με Milko 500ml (Milko, Milko Free) ή Milko Φρούλα 450ml ή Παραδοσιακής Τυρόπιτας με Καφέ (Espresso ή Cappuccino σε Single ή Regular μέγεθος με το χαρμάνι Fine Brazilian Blend ή Σιγμιαίου Ζεστού ή Frappé σε Regular μέγεθος) στην ίδια απόδειξη. Η προσφορά δε μπορεί να συνδυαστεί με άλλες προσφορές ή ειδικές τιμές.

ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΕ ΤΩΡΑ
ΚΑΙ ONLINE ΣΤΟ www.everest.gr

Κύριος μιλάει έξαλλος
στο κινητό του, περπατώντας:
«Πήγε και πήρε ΜΗΧΑΝΗ! Κι αν τη
δεις από κοντά; Μια κακομοίρα είναι!»
(Ακαδημίας, Παρασκευή μεσημέρι)

Κυρίες 50άρες συζητούν
μπροστά σε βιτρίνα:
«Θέλω κάτι σε γήινα χρώματα.
Μαύρο-γκρι, γκρι-μαύρο...»
(Ερμού, Τετάρτη βράδυ)

«ΕΜΦΑΝΙΣΗΜΟΣ ΑΝΔΡΑΣ ΖΗΤΩ
ΕΜΦΑΝΙΣΗΜΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΩΣ 4ο ΧΡ.
ΔΩΡΕΑΝ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΣΕ ΡΕΤΙΡΕ ΚΑΙ
ΜΗΣΤΟΘ 1.200€ ΜΗΝΙΑΙΩΣ. ΚΥΡΙΟΣ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ, 38 ΧΡ. ΤΗΛ. 69.....»
(Χειρόγραφη, με μπικ, αγγελία σε χαρτί από φύλλο
τετραδίου, κολλημένη σε τοίχο με μελατέιν.
Στην Ερμού, Τετάρτη πρωί)

«Από ιαπωνική κουζίνα το
αγαπημένο μου πιάτο είναι
το sutzu-kaki».
(Ακούστηκε στα γραφεία της Athens Voice,
Παρασκευή μεσημέρι)

Μπαμπάς περπατάει στον δρόμο με
τον 7χρονο γιο του και διασταυρώ-
νονται με έναν κύριο που έχει βγάλει
βόλτα το σκυλάκι του.
Μπαμπάς προς τον γιο: Φοβερό
σκυλάκι. Γκόλντεν ριτρίβερ.
Και πολύ έξυπνο.
Μικρός; Δηλαδή ξέρει πόσο κάνει 2+2;
(Βύρωνας, Τρίτη απόγευμα).

«ΕΙΔΗ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ.
ΤΙΜΕΣ ΠΟΛΥ ΛΟΓΙΚΕΣ.
ΡΩΤΗΣΤΕ ΜΑΣ.»
(Ταμπέλα σε κατάσταση στην οδό Αθηνάς,
Τρίτη πρωί).

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
→ panikova500@gmail.com

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Σημείωμα σε παρκαρισμένο στον Υμπττό

«Το παρόν όχημα είναι για επισκευή. Παρακολουθείται από
δορυφόρο Lloyd International»

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΚΟΥΛΟΥΜΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΝΙΑΡΧΟΣ
Το νέο Φιλοπάππου.

ΤΟ ΚΛΟΥ ΤΗΣ ΦΕΤΙΝΗΣ ΑΠΟΚΡΙΑΣ
Ο Πιώργος Μαζωνάκης ντυμένος Prince.

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΤΑ OSCAR
Ελάτε λίγο να μαλώσουμε για το αν αξίζει
η «Αόρατη Κλωστή» ή όχι.

ΑΟΡΑΤΗ ΚΛΩΣΤΗ
Ταινιάρια.

OSCAR 2018
Ζω μόνο για να δω την 90χρονη σπουδαία
σκηνοθέτιδα Agnes Varda και τον 34χρονο
street artist JR να παραλαμβάνουν
το Όσκαρ Καλύτερου Ντοκιμαντέρ για το
«Faces Places». Τι φιλία, τι πνεύμα, τι χιού-
μορ... πόσο θα ήθελα να ήταν φίλοι μου.

ACTION 24
Το ΣΚΑΙ πριν γίνει (το πάλαι ποτέ) ALTER.

ORINO
Το καλύτερο ρεθυμνιώτικο παστέλι. Σε πολύ
λεπτές διπλές μπάρες. Πεντανόστιμο.
Όπου το βρείτε, αγοράστε το.
(Εγώ το βρίσκω στην Αγροτική Γωνιά)

**ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΚΑΘΑΡΑΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ**
Λαγόνα 3-4 ευρώ; Να πετάξετε αετό μόνοι
σας. Η μόνη λαγόνα που άξιζε τα λεφτά της
βρισκόταν στον φούρνο του Τάκη
στον Μακρυγιάννη αλλά είχε μέση
ώρα αναμονής τις 2,5-3 ώρες.

INFLUENCER
Το νέο «Διοίκηση επιχειρήσεων -
Management».

SURVIVOR
Από το τρίτο επεισόδιο και μετά, όλοι οι παί-
κτες, αρσενικά - θηλυκά, μοιάζουν
αναμεταξύ τους: αδύνατοι, μαυρισμένοι
και ξινισμένοι.

ΔΙΟΔΙΑ
Δεν έχουμε καμία αντίρρηση να τα πληρω-
νουμε, αρκεί να λειτουργούν οι φωτεινές
πινακίδες σε όλο το μήκος των οδών.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΑΤΙΝΑΖ
Υπάρχουν οι εκφωνητές των αγώνων,
υπάρχει και ο Αλέξης Κωστάλας.
Υπήρχε (ή καλύτερα είχε εφευρεθεί) επειδή
οι άλλοι δεν έπειθαν. Οκ το καταλάβαμε,
μπορείτε να τον ξαναγυρίσετε τώρα;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΤΣΙΛΙΚΑ

Επιμέλεια: Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Το πρώτο σου διαμέρισμα στην Αθήνα;
Λόφος Στρέφη, ανηφόρα που ανταμείβει. Μικρό σπίτι
αλλά έβλεπες ουρανό. Κακά υδραυλικά. Γλυκύτατη
σπιτονοικοκυρά.

Πού ζεις τώρα; Σε ένα σπίτι κοντά στο παλιό, με
καλύτερα υδραυλικά.

**Ποιο είναι το πρώτο αθηναϊκό στιγμιότυπο που
θυμάσαι;** Το πρώτο πρώτο δύσκολο, θυμάμαι Καθα-
ρή Δευτέρα και χαρταετό, αλλά μπορεί και να μην είναι
στην Αθήνα.

Η πρώτη δουλειά που έκανες; Έβγαλα τα πρώτα μου
λεφτά στο Μηράκι του Βασιλή στη Διδότου, παίξαμε
με την μπάντα που είχαμε τότε με φίλους.

**Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο
στην πόλη;** Οι γειτονιές, η νύχτα, το φως της
κάποιες φορές.

**Τα 3 πράγματα που αν έλειπαν θα έκαναν την Α-
θήνα λίγο ομορφότερη;** Οι απαράδεκτοι οδηγοί και
ταξιτζήδες, τα σε περιοχές ανύπαρκτα πεζοδρόμια, το
σκουπιδαριό.

Ο αγαπημένος σου αθηναϊκός ήχος; Τα πρώτα
Λεωφορεία το πρωί.

**Ποιος μουσικός δικαιούται να γράψει το σάου-
ντρακ της Αθήνας;** Η Nalyssa Green έκανε κάτι ωραίο
με το «Αιγάλεω», θα ήθελα να δω τι θα είχε να πει και
για τις άλλες γειτονιές.

Τι κάνει κάποιον Αθηναίο; Η καταγωγή του.
Πού αλλού θα μπορούσες να ζήσεις στην Ελλάδα;
Έζησα για 7 μήνες στα Χανιά, πήγα για δουλειά και
έφυγα με τις καλύτερες εντυπώσεις. Τα ταξίδια με τη
δουλειά είναι ωραία, αλλά η μονιμότητα είναι ένα
**Το καλύτερο μέρος για να απομονωθείς στην
Αθήνα;** Το πατρικό σου.

Το αγαπημένο σου μπαρ στην Αθήνα; Ο Ένοικος.
Αγαπώ τον Βαγγέλη και τον Στέλιο γιατί είναι σπάνιοι.

Το αγαπημένο σου σινεμά; Το Άστορ.

Το αγαπημένο σου θέατρο; Το Θέατρο του
Νέου Κόσμου.

Το αγαπημένο σου καφέ; Καλλιδρομίου.

**Ένα επίθετο που χαρακτηρίζει ακριβώς τους
Αθηναίους;** Δεν είναι επίθετο, αλλά
«τρέχω και δε φτάνω».

**Ένα επίθετο που δεν ταιριάζει καθόλου στους
Αθηναίους;** Χαλαρός.

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια;
Μισογεμάτη ή μισοάδεια.

**Τι σου λείπει από την Αθήνα της παιδικής σου πλι-
κίας;** Ο κύριος με το ακορντεόν που περνούσε απο-
γεύματα κάτω από το πατρικό μου και τραγουδαγε.

«Αθηναϊκές» λέξεις που δεν υπάρχουν πια;
Πεντοχίλιαρο.

Μια συναυλία που δεν θα ξεχάσεις ποτέ;
Του Leonard Cohen.

**Ποιος σκηνοθέτης θα ήθελες να γυρίσει μία ταινία
για την Αθήνα;** Η Andrea Arnold.

**Ποιος Αθηναίος θα γινόταν ο καλύτερος πρωθυ-
πουργός της χώρας;** Δεν ξέρω αλλά όποιος είναι ας
το πει, μην κρύβεται άλλο.

Η πιο τυπική αθηναϊκή ταινία που έχεις δει;
Δεν ξέρω αν είναι τυπική, αλλά το «Ροζ»
του Αλέξανδρου Βούλγαρη.

Ο αγαπημένος σου σταθμός μετρό;
Σταθμός Λαρίσης.

Ο αγαπημένος σου περίπατος στην πόλη;
Βράδυ Αυγούστου στην άδεια Πανεπιστημίου.

**Αν η Αθήνα ήταν πρόσωπο, ποιο θα ήταν;
Ο φίλοι μου.**

Η Π. Τ. παίζει στη «Βοσκοπούλα», σε σκηνοθεσία Δημή-
τρη Αγαρτζίδα - Δέσποινας Αναστάσoglου στο Θέατρο
του Νέου Κόσμου.

TA TWEETS TOY FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για την τοποθέτηση ηλεκτρονικής πινακίδας που να δείχνει πότε έρχεται ο επόμενος συρμός του μετρό και στο επίπεδο πριν τις αποβάθρες)

ΣΑΡΩΣΕ ΣΕ ΤΗΛΕΘΕΑΣΗ ΤΟ ΝΕΟ REALITY ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ - ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Πολλαπλασιάζονται οι επιλογές των τηλεθεατών, καθώς η νέα τηλεοπτική σεζόν τους δίνει τη δυνατότητα να σχολιάζουν μέσω Twitter μια ευρεία γκάμα reality εκπομπών, πρωτοφανή για τα ελληνικά δεδομένα.

Στο νέο παιχνίδι με τίτλο «Power of Judge» δύο αντιπαλες ομάδες, οι «Κατηγορούμενοι» και οι «Τιμωροί», βρίσκονται αντιμέτωποι σε έναν αγώνα επιβίωσης μέχρις εσχάτων. Τα αγωνίσματα είναι καθημερινά και οι δύο ομάδες προσπαθούν με δηλώσεις και μηνύσεις να πάρουν με το μέρος τους τους τηλεθεατές οι οποίοι στο τέλος των δοκιμασιών θα ψηφίσουν για το ποιος τους έπεισε περισσότερο. Όπως και στο «Survivor», κάθε παίκτης προσπαθεί να κερδίσει πόντους για την ομάδα του αλλά ταυτόχρονα πρέπει να έχει στο μυαλό του ότι κύριος στόχος του είναι η προσωπική του σωτηρία.

Παρουσιάστρια του νέου reality είναι η Βασιλική Θάνου, που κρίθηκε ως η πλέον κατάλληλη αφού έχει κατορθώσει να συνδυάσει τόσο τη σταδιοδρομία στη δικαιοσύνη όσο και την πολιτική στράτευση δίπλα στον πρωθυπουργό, ως νομική του σύμβουλος. Αυτό της δίνει τη δυνατότητα να επηρεάζει την εξέλιξη του παιχνιδιού ώστε να κρατάει αμείωτο το ενδιαφέρον των τηλεθεατών.

● Η Τασία Χριστοδουλοπούλου, αφού είπε ένα ξεγυρισμένο «άι στο διάολο», μόλις διαπίστωσε ότι ακούστηκε έσπευσε να κατακεραυνώσει αυτόν που το είπε και να δηλώσει ότι ντρέπεται για λογαριασμό του.

Είναι η γνωστή τεχνική που εφαρμόζεται αιώνες τώρα από ανθρώπους που αφού την αμολύσουν σε ένα δημόσιο χώρο, στη συνέχεια για ξεκάρφαγμα αγανακτούν και ρωτάνε αυστηρά «ποιος έκλασε;».

● Η άλλη εκδοχή είναι ότι η Τασία Χριστοδουλοπούλου ανήκει στην κατηγορία των ανθρώπων που, μόλις χτυπήσουν ξύλο για καλή τύχη, το ξεχνάνε αμέσως και απαντούν «περάστε!» νομίζοντας ότι κάποιος χτυπάει την πόρτα.

● Όσο για τη δικαιολογία «μου την έχουν στημένη», είναι προφανές

ότι μπορεί να έχει κάποιο δίκιο. Στο κάτω-κάτω, η Βουλή είναι γεμάτη από υπνωτιστές που βάζουν τους ανθρώπους να διαλογοστούν κάποιον παρά τη θέλησή του για να τον καταγράψουν μετά και να τον διασύρουν!

● Ναι, όσοι πουλάνε το περιοδικό των αστέγων «Σχεδία», πρέπει να πληρώσουν ΕΦΚΑ.

● Κατά πάσα πιθανότητα πρόκειται για μια κίνηση γενναιοδωρίας εκ μέρους της κυβέρνησης για να τους βοηθήσει να γίνουν σαν όλους τους άλλους και να μη νιώθουν περιθωριοποιημένοι...

● ...και ενώ δίνεται στη Βουλή η «μάχη της Novartis» εκατοντάδες γιατροί και φαρμακοποιοί ξεφυθούν ανακουφισμένοι...

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πρακτικογράφος στη Βουλή (με πρόεδρο Τασία Χριστοδουλοπούλου)

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 2

Υπεύθυνος «μπιη» στην εκπομπή της Σάσας Σταμάτη

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Όταν ο Δημήτρης Παπαγελόπουλος κατηγορεί τον Αντώνη Σαμαρά ότι με τη μήνυση εναντίον του κατάργησε το τεκμήριο της αθωότητας, εννοεί ότι στο εξής πρέπει να μηνύεις μόνο όσους θεωρείς αθώους;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 2

Οι γονείς των παιδιών που πάσχουν από ιλαρά επειδή αρνούνται να τα εμβολιάσουν, γιατί θέλουν να τα προστατεύσουν από τα εμβόλια που προκαλούν αυτισμό, τα αφήνουν να παρακολουθήσουν κανονικά το «Survivor» και το «Power of Love»;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 3

Η αντικατάσταση της έκφρασης «θα φτάσει το μαχαίρι στο κόκαλο» με την έκφραση «θα κυθεί άπλετο φως» έγινε για να μην προκαλείται η χορτοφαγική συνιστώσα του ΣΥΡΙΖΑ από εικόνες κρεοπωλείου;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 4

Πόσοι από αυτούς που πανιάζουν σε sites, κανάλια και social media υπέρ του πολέμου με την Τουρκία, αποκαλώντας όποιον επιθυμεί ειρηνική λύση «πρόδοτη», θα βρεθούν κανονικά σε περίπτωση πολέμου στην πρώτη γραμμή;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Μηχαναιοθησία» Το να παρκάρει κάποιος το μηχανάκι του ακριβώς στη μέση ενός τεράστιου κενού όπου θα χωρούσε σίγουρα ένα αυτοκίνητο

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Νίκος Παρασκευόπουλος

«Πάρα πολλοί κατηγορούμενοι, όταν δικάζονται, μιλούν για σκευωρία. Δεν είναι κάτι πρωτότυπο...»

Μετάφραση

Όποιος μιλάει για σκευωρία έχει λερωμένη τη φωλιά του εξ ορισμού. Άρα, ψηφοφόρε μας, μην έχεις αμφιβολίες. Μόνο εμείς είμαστε αθώοι και μας πολεμάνε!

Το φάρμακο για την παράνοια

Όποτε πηγαίνω στην Αμερική βλέπω τηλεοπτικές διαφημίσεις κα-
ταναλώνοντας όσες περισσότερες Samuel Adams μπορώ – είναι
καταπληκτική μπίρα, προσπαθήστε να τη βρείτε. Κάθομαι στο
κρεβάτι ή στον καναπέ, βάζω ένα βαρελάκι pop κορν μπροστά μου και
αρχίζω να κυλιέμαι στον βούρκο. Το να βλέπεις τηλεοπτικές διαφημίσεις
στην Αμερική είναι σαν να κάνεις τεράστιες φούσκες με μία τσίχλα που δεν
μπορείς να πετάξεις από το στόμα. Ήμουν εκεί στις αρχές του μήνα. Δυτι-
κός άνθρωπος σε φάση παρακμής. Και άρχισα να μετρώ τις διαφημίσεις με
θέμα τον καρκίνο. Μιλάμε τώρα για πολύ καρκίνο. Τόσο καρκίνο δεν έχει
δώσει ούτε ο Βασίλης Λεβέντης από τις αξεχαστες εκπομπές του. Μόνο
στις αμερικανικές διαφημίσεις και στα ελληνικά social media μπορείς να
βρεις καρκίνο σε τόσο μεγάλες δόσεις. Διαφημίζουν κέντρα θεραπείας.
Ασφαλιστικά προγράμματα. Και δικηγόρικά γραφεία που σε καλούν να μπ-
νύσεις τον γιατρό, αν δεν έκανε την έγκαιρη ή τη σωστή διάγνωση. Μπο-
ρείς, επίσης, λένε οι δικηγόροι, να διεκδικήσεις αποζημιώσεις από το κρά-
τος αν έχεις καρκίνο και ζούσες ή δούλευες κοντά στους διδυμους πύργους
την 11η Σεπτεμβρίου. Και μετά διαφημίζουν συμπληρώματα διατροφής,
κυρίως τεστοστερόνη. Ωριμες κυρίες χαζεύουν κάτι μυώδεις τύπους οι
οποίοι τις συμβουλεύουν, με νόημα, να ποτίσουν με την ουσία τον σύζυγο.
Θα περάσουν καλά. Ακολουθούν διαφημίσεις τροφίμων που, προφανώς,
θα σε στείλουν μία ώρα αρχύτερα στο κέντρο θεραπείας ή στον δικηγόρο.
Και ύστερα πάλι φάρμακα, πολλά από τα οποία δεν μπορείς να καταλάβεις
για ποιο λόγο σου προτείνουν να τα πάρεις. Στην Αμερική οι φαρμακοβι-
ομηχανίες είναι παντού. Στις διαφημίσεις που βλέπεις στο YouTube, στις
καταραμένες Google Ads που ξέρουν ποιος είσαι και τι είσαι – άλλες πέντε
μέρες να καθόμουν θα πήγαινα για ψηλάφηση προστάτη, φτύνοντας όλη τη
Samuel Adams που έχω καταπιεί. Κατέβηκα να πάρω το λεωφορείο και εί-
δα στη στάση μία διαφήμιση ενός ασπρομάλλη γιατρού που έλεγε ότι μπο-
ρεί να με βοηθήσει αν πάθω καρκίνο του προστάτη. Προς στιγμήν νόμιζα
ότι το βλέπω μόνο εγώ. Η κοπελιά δίπλα μπορεί να έβλεπε στο ίδιο σημείο
κάτι για τον καρκίνο του μαστού. Μόλις βρέθηκα μπροστά σε υπολογιστή
άρχισα να ψάχνω στοιχεία.

Ένας άνδρας στις ΗΠΑ, ας κάνουμε μία γενίκευση και ας πούμε στο
δυτικό κόσμο, έχει 42% πιθανότητες να προσβληθεί από καρ-
κίνο. Γενικά η πιθανότητα να πεθάνετε από καρκίνο είναι, κατά
μέσο όρο, γύρω στο 22%. Οι αντίστοιχες πιθανότητες στις γυναίκες είναι
37,5% για προσβολή και 19% για θάνατο. Ένας καρκινοπαθής έχει πλέον
καλές πιθανότητες για να θεραπευθεί, αρκεί να διαθέτει ικανοποιητική
πρόσβαση σε καλή διατροφή, θεραπεία και συνθήκες διαβίωσης. Μόνο
στην Αμερική, η μπιζνα των φαρμάκων για τον καρκίνο προσεγγίζει τα 200
δισ. δολάρια τον χρόνο. Παράλληλα εξελίσσεται μία κουβέντα για το αν οι
θεραπείες που χορηγούνται στους καρκινοπαθείς είναι οι ενδεδειγμένες
ή, απλώς, αυτές που βολεύουν τις εταιρείες. Όμως ας μην μπούμε σε αυ-
τή τη συζήτηση. Οι φαρμακοβιομηχανίες παραμένουν σταθερά ένας από
τους κλάδους της παγκόσμιας οικονομίας με τη μεγαλύτερη μεγέθυνση.
Τα παγκόσμια ετήσια έσοδα της Novartis, ισοδυναμούν, περίπου, με τα
φορολογικά έσοδα του ελληνικού κράτους. Αφού το κωνέψετε, σημειώστε
ότι η φαρμακοβιομηχανία είναι η μοναδική επιστημονική βιομηχανία που
ξοδεύει περισσότερα για μάρκετινγκ και δημόσιες σχέσεις, παρά για έρευ-
να. Λογικό. Η έρευνα κοστίζει περισσότερο από τα ταξίδια της χαράς σε ε-
ξωτικούς προορισμούς. Πάμε στα δικά μας. Αφήστε στην άκρη καταθέσεις,
δικογραφίες και τις δέκα κάλπες στη Βουλή – λες και είναι τηλεπαιχνίδι.
Την πρώτη δεκαετία του αιώνα η φαρμακευτική δαπάνη στην Ελλάδα
σημείωνε αύξηση γεωμετρικής προόδου, 10% τον χρόνο. Όταν ξεκίνησε η
κρίση, ξοδεύαμε για φάρμακα ποσό που αντιστοιχεί στο 2,5% του ΑΕΠ, ένα
από τα μεγαλύτερα ποσοστά στον κόσμο. Μετά ήρθε η τρόικα. Πώς είναι
δυνατόν, ρε γαμώτο, να έχει πέσει τόσο χρήμα στο φάρμακο και οι καρκι-
νοπαθείς να μην έχουν εγκαίρως τα φάρμακά τους; Και, αλήθεια, τι είδους
νοσοκομεία και περίθαλψη θα είχαμε αν, εδώ και τόσα χρόνια, η δαπάνη
για τα φάρμακα παρέμενε σε εκλογικευμένα πλαίσια; Και, τελικά, γιατί
δεν ρωτάει κανείς τους υπουργούς που υπέγραφαν αυτές τις δαπάνες; Είναι
να χτυπάς το κεφάλι σου στον τοίχο και τώρα δεν υπάρχει ούτε γάζα για να
σουβάλουν. ●

→ kostas@giannakidis.com

Μουσική
6-7.3.2018

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑ ΖΩΓΡΑΦΙΚΑ SOUNDTRACKS

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Ερμηνεύει: Κρατική Ορχήστρα Αθηνών – ΚΟΑ
Διεύθυνση Ορχήστρας: Γιώργος Μπαλατσινός

sgt.gr

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Στην ταινία “The Florida Project”, η εξάχρονη Moonee μένει με τη νεαρή μαμά της, τη Halley, σ’ ένα φτηνό μοτέλ. Ζουν από ένα πενιχρό επίδομα καθώς κι από τα εξίσου πενιχρά κέρδη της Halley που κάνει διάφορες μισοπαράνομες δουλιτσες. Όταν, στο τέλος του μηνός, η Halley πληρώνεται, τρέχουν οι δυο τους στο σουπερ-μάρκετ και αγοράζουν μπιχλιμπίδια. Αν η Halley μπορούσε να διαχειριστεί τα χρήματα δεν θα ήταν η Halley· ίσως όλα να είχαν εξελιχθεί διαφορετικά. Δεν πρόκειται μόνο για ζήτημα διαχείρισης χρημάτων, αλλά για αξιολόγηση προτεραιοτήτων: κάτι που έχει μικρό αντίκτυπο όταν αφορά άτομα ή οικογένειες, αλλά μεγάλο όταν αφορά χώρες.

Ακόμα και στο πιο στοιχειώδες μάθημα μάνατζμεντ —μια λέξη και μια έννοια παρεξηγημένη στην Ελλάδα όπου όλα συμβαίνουν μέσω τυχαίων επιθυμιών— αναλύεται η σπουδαιότητα της τοποθέτησης προτεραιοτήτων: προτεραιότητες ως προς τη σπουδαιότητα, προτεραιότητες ως προς τον χρόνο· τι είναι επείγον, τι μπορεί να περιμένει. Ένα από τα μείζονα προβλήματα της πολιτικής μας, που οφείλονται σε αφ’ υψηλού άγνοια της πολιτικής επιστήμης και της επιστήμης της πολιτικής, σε ιδεοληψία και σε πελατειακές-κομματικές σχέσεις, είναι ακριβώς αυτή η απουσία προτεραιοτήτων. Είμαστε ικανοί να παραμερίζουμε προβλήματα επιβίωσης και να επικεντρωνόμαστε σε μια μύγα στον τοίχο: ένα μικρό παράδειγμα ανάμεσα σε πλήθος άλλων ήταν η εγκατάσταση ηλεκτρονικού συστήματος ένδειξης των στάσεων σε λεωφορεία που 1) χρειάζονται συντήρηση και 2) δεν είναι επαρκή για τη δημόσια συγκοινωνία. Χρησιμοποιώ τη σκανδαλώδη περίπτωση της «τηλεματικής» (θα μπορούσα αίφνης να υπενθυμίσω τα μπαρόκ καγκελάκια που φύτρωσαν στην Αθήνα επί δημαρχίας κ. Αβραμόπουλου) για να απεικονίσω τη λογική σειρά των προτεραιοτήτων. Να ποια θα ήταν αυτή πάνω-κάτω: 1) υποδομές (δρόμοι, πεζοδρόμια: κατασκευή, συντήρηση) 2) ενίσχυση και εκσυγχρονισμός των δημοσίων μέσων μεταφοράς με παράλληλη αποθάρρυνση των ΙΧ (και σχετικές υποδομές στις παρυφές των μεγάλων πόλεων: πάρκινγκ, διόδια κτλ.) 3) συντήρηση και αγορά λεωφορείων 4) πρόσληψη ειδικευμένου προσωπικού που

να τα συντηρεί και να τα χειρίζεται και τέλος, αν περισσεύει κάτι από τον προϋπολογισμό, μπορούμε να συζητήσουμε την τηλεματική. Αν μεταφέρουμε αυτό το παράδειγμα στην ευρύτερη πολιτική, σχηματίζεται μια εικόνα παραλογισμού που εξασθενεί, στη συνέχεια, την εμπιστοσύνη στη λογική.

Η προτεραιότητα στην ατομική και συλλογική ζωή είναι η ασφάλεια: η εθνική ασφάλεια, η ασφάλεια των συνόρων, η εσωτερική ασφάλεια. Χωρίς ασφάλεια οποιοδήποτε νομοθετικό μέτρο ή απόφαση τελεί σε εκκρεμότητα. Ακόμα και στο παράδειγμα της τηλεματικής, η ασφάλεια συνιστά προαπαιτούμενο: ποιο είναι το όφελος των ηλεκτρονικών οθονών αν κάθε τόσο κάποιος τις σπάνε; Οι άνθρωποι, ιδιαίτερα αν επιθυμούν να είναι πολίτες, δεν μπορούν να αναπτυχθούν και να ζήσουν τη ζωή τους σε περιβάλλον αταξίας, χωρίς την ασφάλεια που

παρέχει το δίκαιο. Φυσικά, η αταξία, η ανοργάνωσιά, το προαναφερθέν τυχαίο των επιθυμιών δημιουργεί ψευδαισθήση ελευθερίας — ιδιαίτερα αν έχουμε διαπαιδαγωγηθεί να περιφρονούμε το οργανωμένο κράτος, δηλαδή, στην ουσία, τον Άλλο. Νομίζω ότι η κυβέρνησή μας και μεγάλο μέρος των Ελλήνων, δεν συλλαμβάνουν τη σοβαρότητα αυτής της θεμελιώδους προτεραιότητας: στο παράλληλο, φαντασιακό σύμπαν όπου ζουν, οι προτεραιότητες είναι, λόγου χάρη, το «ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα», «μια νομική σχολή που να αποσυμφορήσει τις υπόλοιπες», «η ελευθερία έκφρασης» (των δικών της παιδιών, όχι των «άλλων»), οι «ελεύτερες, εναλλακτικές» γειτονιές όπως τα Εξάρχεια, η ειδική μεταχείριση τρομοκρατών και βανδάλων. Και ούτω καθεξής.

Μέχρι πρότινος ο πρωθυπουργός μας δεν ήξερε ότι υπάρχουν θαλάσσια σύνορα, πλην όμως

αδιαφορούσε, κατά τα λεγόμενά του, για την ενδεχόμενη άρση της συνθήκης Σέγκεν για την Ελλάδα. Δεν τον πείραζε να υπάρχουν σύνορα με την Ευρώπη, ούτε αντιλαμβάνονταν τη σοβαρότητα αυτής της εξαίρεσης: έτσι λειτουργεί ιδεολογικά· ΕΟΚ και NATO, το ίδιο συνδικάτο. Όμως οι κίνδυνοι που μας απειλούν δεν προέρχονται από την Ευρώπη και το NATO, αν και, σπεύδω να προσθέσω ότι, με το επίπεδο των διεθνών σχέσεων που έχουμε, προέρχονται κι από την αδιαφορία της Ευρώπης και του NATO. Είμαστε σαν τη Halley και τη Moonee: φτωχοί και μόνοι στον αδιάφορο κόσμο. Οι φίλιες απαιτούν δουλειά κι αυτή τη δουλειά εμείς δεν την κάνουμε. Καθυβρίζουμε όλους τους ισχυρούς τη βοήθεια των οποίων κατά καιρούς απαιτούμε και χρησιμοποιούμε, ακροβατώντας στο όριο της επιβίωσης. Κοντολογίς, η προτεραιότητα είναι, θα έπρεπε

να είναι, η αναγνώριση των κινδύνων εξωτερικής και εσωτερικής ασφάλειας, καθώς και η σύναψη καλών συμμαχιών — η αναγνώριση ότι υπάρχουν «εθνικά ζητήματα». Τα «εθνικά ζητήματα», κυρίως λόγω της λέξης «εθνικά» ήταν ανέκαθεν ανάθεμα για την αριστερά· αλλά, ειρωνεία της τύχης, όχι για τον πρόσφατο συνεργάτη της, τους ANEL. Φοβάμαι λοιπόν ότι, όχι μόνο δεν γίνονται κατανοητές οι προτεραιότητες, αλλά ότι επικρατεί συναισθηματική σύγχυση: η κυβέρνησή μας συμμαχεί με νεκρούς—Λένιν, Στάλιν, Φιντέλ Κάστρο, Ούγκο Τσάβες— και μολονότι, αναπόφευκτα, ασκεί διπλωματία, αυτή η διπλωματία δεν αφήνει κανένα ίχνος. Ίσως μάλιστα μεταδίδει εντύπωση τσαπατσουλιάς, απομόνωσης και αδυναμίας. Η ασφάλεια είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την οικοδόμηση μιας παραγωγικής οικονομίας. Μετά τον εμφύλιο πόλεμο η Ελλάδα —πάλι με

εξωτερική βοήθεια (την οποία οι μισοί Έλληνες θεωρούσαν δηλητηριώδες δώρο)— άρχισε να βγαίνει από τον υπανάπτυκτο κόσμο και να απαλλάσσεται από την οθωμανική επιρροή. Η ιστορία πρέπει να επαναληφθεί: εύκολο να το λέμε, δύσκολο να το υλοποιήσουμε. Ωστόσο, η αναγνώριση της προτεραιότητας, του στόχου, θα οδηγήσει, λογικά, σε διευκόλυνση της επιχειρηματικής ζωής, ιδιαίτερα εκείνης του πρωτογενούς και δευτερογενούς τομέα. Είμαστε, για ακόμα φορά, ένας βάλτος: χρειαζόμαστε μια σύνθετη, συνδυαστική πολιτική όπως μετά από πόλεμο. Δεν είναι η «κρίση» που μας κατέστρεψε· είναι η πολιτική στο πέρασμα του χρόνου. Άρα, τίθενται προτεραιότητες που δεν ισοούνται με μεταρρυθμίσεις· οι μεταρρυθμίσεις έχουν έννοια όταν κάτι ήδη υπάρχει. Σε πολλούς τομείς, δεν υπάρχει τίποτα ή είναι τόσο χαοτικό ώστε πρέπει να οργανωθεί από την αρχή. Έτσι φτάνουμε στην τρίτη προτεραιότητα που είναι η δημόσια διοίκηση, ο καθρέφτης όλων των κοινωνικών μας παθήσεων. Κι όμως το πράγμα είναι απλό, αν θέλουμε να αλλάξουμε: οφείλουμε να μιμηθούμε το μοντέλο διοίκησης επιτυχημένων χωρών αδιαφορώντας για τα συντεχνιακά συμφέροντα και τις κομματικές ευαισθησίες. Προς το παρόν, εφαρμόζουμε ένα μεσανατολικό, σοσιαλιστικό, αυταρχικό μοντέλο με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να έχει οικοδομήσει το δικό της κομματικό κράτος: τρελοί υπουργοί αφηφούν τον νόμο ξανά και ξανά — φύλλο δεν κουνιέται. Όλα ξεχνιούνται, όλα συγχωρούνται: το σύστημα, όχι μόνο δεν διορθώνεται αλλά οι κυβερνώντες θεωρούν ότι το έχουν διορθώσει. Διόρθωση γι' αυτούς είναι η επάνδρωση με τα δικά τους φαιδρά πρόσωπα, όχι με εκείνα των «άλλων».

Η οικονομία δεν μπορεί να επιταχυνθεί χωρίς καινοτομία και η καινοτομία απαιτεί παιδεία. Αλλά οι μυστακοφόροι υπουργοί που ζουν και ξαναζούν τη Μέρα της Μαρμότας —Μάνς του '68, Πολυτεχνείο, ακτιβισμός κτλ. κτλ.— βλέπουν την παιδεία σαν «κίνημα», όχι σαν μετάδοση γνώσης. Κι ενώ πρέπει να αναδιαρθρωθεί το σχολείο σε όλες του τις βαθμίδες, ακούγονται υπερήφανες δηλώσεις περί συμμετοχής της Ελλάδας σε ευρωπαϊκά διαστημικά προγράμματα. Το παλιό σύνθημα των κυβερνώντων μας «Ψωμί, παιδεία, ελευθερία» τοποθετούσε σωστά τις προτεραιότητες. Όπως και η κοινοτοπία «πρώτα η υγεία!», που αποτελεί δήλωση μιας απαραίτητης προτεραιότητας για όλα τα άλλα.

Η λανθασμένη εκτίμηση των προτεραιοτήτων είναι μέρος, μεγάλο μέρος, όλων των ανθρώπινων προβλημάτων, ενώ η σωστή εκτίμηση είναι, εκτός από δείκτης λογικής και διανοητικής υγείας, μεγάλο μέρος της λύσης τους. Ο Ερντογάν, που πάσχει ολοφάνερα από σύμπλεγμα κατωτερότητας έναντι της Ευρώπης, θεωρεί, τρόπον τινά, «προτεραιότητα» την παρενόχληση της Ελλάδας στο Αιγαίο, ενώ η τουρκική οικονομία πηγαίνει κατά διαβόλου και η χώρα του οπισθοδρομεί. Όσο για τη Moonee και τη Halley στην ταινία του Sean Baker είναι συμπαθητικές, αλλά όταν πηγαίνουν για φαγητό στο τοπικό diner παραγγέλνουν ένα σωρό φαγητά — ο θεατής έχει την παρόρμηση να συμβουλέψει τη Halley να κάνει οικονομία, να σκεφτεί το αύριο και να πάρει στο σπίτι τα αποφάγια. ▀

Φυσικά, η αταξία, η ανοργανωσιά, το προαναφερθέν τυχαίο των επιθυμιών δημιουργεί ψευδαίσθηση ελευθερίας — ιδιαίτερα αν έχουμε διπαιδαγωγηθεί να περιφρονούμε το οργανωμένο κράτος, δηλαδή, στην ουσία, τον Άλλο.

Η Αθήνα με το βλέμμα στο... Αφρίν

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Λίγα εικοσιτετράωρα πριν ληφθεί η τελική απόφαση, οι επιτελάρχες του Ερντογάν τον επισκέφτηκαν στο προεδρικό μέγαρο. Οι στρατηγοί τον ενημέρωσαν πως δεν είναι έτοιμοι για εκστρατεία στο Αφρίν. Ο πρόεδρος απέρριψε τις αιτιάσεις τους, τα τουρκικά τανκς θα περνούσαν τη συνοριακή γραμμή με τη Συρία. Ο Ερντογάν ήθελε μία νίκη εδώ και τώρα. Μία νίκη γρήγορη, εύκολη, επικοινωνιακά εκμεταλλεύσιμη.

Αφρίν, 32ή ημέρα της εισβολής. Οι τουρκικές δυνάμεις έχουν καθηλωθεί γύρω από τον πυκνοκατοικημένο κεντρικό πυρήνα της επαρχίας. Έχουν καταλάβει 40 χωριά, με τους Κούρδους να υποχωρούν προς το πολεοδομικό συγκρότημα. Τα νότια σύνορα της επαρχίας είναι υπό πλήρη κουρδικό έλεγχο. Το Σαββατοκύριακο άρχισαν οι δύσκολες διαπραγματεύσεις μεταξύ Κούρδων και κεντρικού κράτους στη Δαμασκό. Φαίνεται πως η συμφωνία επικεντρώνεται στη μετακίνηση συριακού στρατού εντός της επαρχίας του Αφρίν. Η χειρότερη δυνατή εξέλιξη για

τον Ερντογάν. Οι Ρώσοι προσπαθούν να πείσουν την Άγκυρα να συναινέσει στην ανάπτυξη συριακού στρατού κατά μήκος της συνοριακής λωρίδας με την Τουρκία. Αν συμβεί κάτι τέτοιο τότε όλο το εγχείρημα καταρρέει. Μία τρύπα στο νερό. **Άγκυρα, 16 Φεβρουαρίου.** Η συνάντηση του πρωθυπουργού Γιλντιρίμ με την Άγκελα Μέρκελ στο Βερολίνο ήταν αποκαρδιωτική. Το μήνυμα σαφές. Η Ευρώπη (η Γερμανία πάνω από όλα) δεν πρόκειται να «διευκολύνει» τα σχέδια του Ερντογάν. Δεν είναι σε θέση να διαχειριστεί δύο πολέμους (έναν κρυφό στην Ουκρανία και έναν φανερό στην Εγγύς Ανατολή), με πιθανή εμπλοκή ευρωπαϊκής χώρας. Ο Ερντογάν ζητά από τους οικονομικούς συμβούλους του να υπολογίσουν με ακρίβεια αν η Τουρκία μπορεί να αντέξει και πόσο ένα καθολικό ευρωπαϊκό οικονομικό εμπάργκο. Η πρώτη προσέγγιση είναι απογοητευτική. Η Τουρκία δεν μπορεί να αντέξει ένα τέτοιο σοκ. **Δευτέρα 19 Φεβρουαρίου.** Η παγκόσμια ενεργειακή κοινότητα πληροφορείται με έκπληξη την υπογραφή μιας ιστορικής

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Σαράντα πέντε χρόνια τώρα η Αριστερά μόνο τσακώνεται. Αρνείται, καταγγέλλει, ανατρέπει. Λογικό. Ο στόχος της θεωρητικά είναι η καθεστωτική αλλαγή, η ανατροπή της «αστικής δημοκρατίας», δεν έχει λόγους να προτείνει στοιχεία εξωραϊσμού της. Και όπου χρειάστηκε να πάρει κάποτε μια στάση θετική το έκανε υστερόβουλα, γιατί αυτή υπηρετούσε τη μεγάλη ιδέα. Όταν το έργο το ΚΚΕ (εσ) κατέθετε επικοδομητικές προτάσεις καταγγέλλονταν, ακόμα και από σοσιαλιστές ως ρεφορμιστικό, δεξιό και πουλημένο.

Με την αδράνεια αυτής της δομικής εχθροπάθειας ο Βαρουφάκης έπεισε τον Τσίπρα να βάλει τη χώρα στην περιπέτεια εκείνης της «διαπραγμάτευσης» και να μας χρεώσει 100, 200 δισεκατομμύρια, χωρίς κανένα λόγο. Χωρίς ντροπή, μια συγγνώμη. Και μετά ήρθαν οι μέλισσες. Επικίνδυνη η έξοδος, αρνητικός ο συσχετισμός δυνάμεων, γλυκιά η εξουσία, ο άλλος κόσμος, ο εφικτός, μπορεί να περιμένει. Τσάκωσε δυο μπίρες. Δύσκολα μπορείς να γλιτώσεις από τον εαυτό σου. Ακόμα και ως κυβερνήτης, ακόμα και ως πειθόνιος εταίρος των δανειστών, ακόμα και υπό οικονομική επιτήρηση, απλώνεις το ζωνάρι σου για καβγά όπου σε παίρνει. Όχι πια με τους έξω, αλλά με τους μέσα. Ο εμφύλιος ως διαχρονικός τροφοδότης λογαριασμός της πολιτικής, ως καρικατούρα.

Τα εθνικά θέματα απαιτούν ευρύτερες συναινέσεις. Γνωστό και βαρετό το στερεότυπο.

συμφωνίας μεταξύ Ισραήλ και Αιγύπτου. Το deal ανέρχεται σε 15 δισ. δολάρια. Το Ισραήλ θα πουλήσει φυσικό αέριο στον άραβα γείτονα. Μία τέτοια συμφωνία, που ανατρέπει γεωπολιτικά δεδομένα, δεν θα ήταν δυνατή χωρίς τη συναίνεση της Σαουδικής Αραβίας. Δεν θα ήταν εφαρμόσιμη χωρίς τη συμμετοχή αμερικανικών πετρελαϊκών κολοσσών. Έχουμε δηλαδή τον σχηματισμό ενός μετώπου που γεωπολιτικά εδραιώνει έναν φιλοδυτικό άξονα απέναντι σε ένα διαμορφούμενο αντίπαλο δέος που έχει σχηματιστεί στην Εγγύς Ανατολή. Την υπαρκτή συνεννόηση Ρωσίας - Ιράν - Τουρκίας. Η Συρία και το Ιράκ συνθλίβονται ανάμεσα σε αυτούς τους δύο άξονες. Η τριχοτόμησή τους είναι ζήτημα χρόνου. Η συμμαχία Ρωσίας - Τουρκίας έχει ημερομηνία λήξης, που είναι ο σχηματισμός τριών υποσυριακών συνόλων. Τη Δυτική Συρία, Σιιτική - Αλαουίτικη, τους Κούρδους, την οντότητα στη Νοτιοδυτική Συρία υπό αμερικανικο-ισραηλινό έλεγχο με το ΟΚ της Ιορδανίας (και άρα της Σαουδικής Αραβίας). Οι Ρώσοι θα έχουν αναβαθμισμένη παρουσία στη Δυτική Συρία. Δύο στρατιωτικές βάσεις τουλάχιστον. Είχαν μόνο μισή. Είναι κερδισμένοι. Η Τουρκία σε ένα τέτοιο σενάριο είναι ο χαμένος. Το Ιράν απομονώνεται.

Αντίστοιχο άρθρο στο [www.athensvoice.gr](#)

Αντίστοιχο άρθρο στο [www.athensvoice.gr](#)

Αντίστοιχο άρθρο στο [www.athensvoice.gr](#)

υπερτερεί ακόμα και αυτού του ένστικτου της αυτοσυντήρησης. Δεν μιλάμε για το εθνικό όφελος. Αυτό είναι αστικό κατάλοιπο.

Ο ΣΥΡΙΖΑ συγκυβερνά με τους ΑΝΕΛ, σάρκα εκ της σαρκός της ΝΔ. Με την ανοχή, αν όχι με τη σκιώδη υποστήριξη ενός μέρους της λαϊκής δεξιάς. Η διείσδυσή του στην ελληνική κοινωνία οφείλεται πρωτίστως σε αυτήν την ανίερη, σκανδαλώδη, αλλά τόσο χρήσιμη συμμαχία και συνεννόηση. Πόσο λογικό είναι να κυνηγάς τον Αντώνη Σαμαρά και τον Δημήτρη Αβραμόπουλο για μίζες με τροχήλατες βαλίτσες και μόνο με προσωπικές μαρτυρίες αγνώστων μαρτύρων; Για να συσπειρώσεις ξαφνικά και αντανάκλαστικά όλη την κεντροδεξιά παράταξη γύρω από τον Κυριάκο Μητσοτάκη;

Το Κίνημα Αλλαγής, το τρίτο σε δύναμη κόμμα, διακρίνεται για τις ίσες αποστάσεις που παίρνει από τη ΝΔ και το ΣΥΡΙΖΑ. Αποστάσεις που επί της ουσίας δεν είναι καθόλου ίσες, αυτή από το ΣΥΡΙΖΑ είναι μικρότερη. Τουλάχιστον από την «άβυσσο που το χωρίζει από τη ΝΔ». Γιατί έχει χαμένους φίλους που ελπίζει να ανακτήσει, γιατί ορνύει ακόμα στην αριστερή σοσιαλδημοκρατία, γιατί η ηγεσία του νομίζει ότι η αριστερίλα δεν έφαγε τα ψωμιά της σ’ αυτή την εσχατιά της Ευρώπης. Αυτούς τους συγγενείς ο ΣΥΡΙΖΑ τους απαρνείται; Και στοχοποιεί τέως υπουργούς του ΠΑΣΟΚ με τον ίδιο, ελαφρά τη καρδία, τρόπο; Όσο και να θέλουν την κολεγιά οι συριζόφιλοι του Κινήματος είναι κομμάτι δύσκολο να αφήσουν

Σόφια, 16 Φεβρουαρίου. Το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση επείγονται. Πρέπει, λένε, να κλείσουν οι εκκρεμότητες στο μαλακό υπογάστριο της Ευρώπης. Δηλαδή, τα Βαλκάνια. Ο σχεδιασμός είναι en block. Τους πιάνει όλους. Σερβία, Αλβανούς, Βόσνιους, Μαυροβούνιους, ΠΓΔΜ. Η Βουλγαρία βάζει πλάτη. Όμως η Αθήνα είναι το κλειδί. Μία πολύ πρόσφατη μελέτη κατέδειξε πως υπάρχουν τουλάχιστον τρεις επίφοβοι πυρήνες που θα μπορούσαν να προκαλέσουν διεθνή εμπλοκή και ίσως υπερμεγέθη αναμέτρηση. Δύο από τους πυρήνες είναι στη γειτονιά μας. Ο ένας είναι η Νότιος Τουρκία, Ανατολική Μεσόγειος με επέκταση στο Αιγαίο. Ο δεύτερος είναι στην Ανατολική Ουκρανία. ΝΑΤΟ και ΕΕ επιθυμούν τη διασφάλιση των νώτων τους εδώ και τώρα. Η Ευρώπη φοβάται τη στρατηγική έκθεσή της σε έναν άξονα που αρχίζει στα σύνορα Ουκρανίας - Ρωσίας και κατεβαίνει κάθετα μέχρι την Αίγυπτο. Η στρατηγικής φύσης ανησυχία έχει κοινοποιηθεί σε όλους τους τόνους στην Άγκυρα. Τόσο από την Άγκελα Μέρκελ όσο και από τον αμερικανό υπουργό

Η ΑΘΗΝΑ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΠΩΣ Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΩΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΜΠΛΟΚΗ ΣΤΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΕΕ. Ο ΕΒΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΕΥΡΩΖΩΝΗ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ Η ΑΟΖ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Εξωτερικών Τίλερσον, την Πέμπτη που μας πέρασε, όταν κεκλεισμένων των θυρών είχε την ευκαιρία να ξεκαθαρίσει επί τριάντισι ώρες στον Ερντογάν τις αμερικανικές επιλογές. Ο πρόεδρος της Τουρκίας δεν συμμερίζεται τις αμερικανικές προτεραιότητες. Υπάρχει σοβαρό πρόβλημα αποσταθεροποίησης του νοτιοανατολικού τμήματος του ΝΑΤΟ. Η Τουρκία επιζητεί ρόλο. Δύσκολα θα τον διασφαλίσει. Η Αθήνα αντιλαμβάνεται πως η τουρκική επιθετικότητα κατά πάντων προσδιορίζει και την ευρωπαϊκή εμπλοκή στα ανατολικά σύνορα της ΕΕ. Ο Έβρος είναι Ευρώπη και Ευρωζώνη, όπως και η ΑΟΖ της Κύπρου. Το σκηνικό έχει τεντώσει επικίνδυνα. Στις εντάσεις, όταν δεν επιθυμείς αναμέτρηση, απαντάς με business as usual. Οι πολυεθνικές των υδρογονανθράκων αναλαμβάνουν τον πολύπλοκο ρόλο της διαμόρφωσης κοινών συμφερόντων. Στο παιχνίδι αυτό η Τουρκία είτε θα συνεργαστεί είτε θα χάσει. Ιράν και Ρωσία θα την αφήσουν ξεκρέμαστη, όταν θα έχει λήξη η πρόσκαιρη αποσταθεροποιητική αξία της. Χρειάζεται ψυχραιμία και χρόνος. **Α**

ακάλυπτους τον Βενιζέλο και τον Λοβέρδο. Πώς θα μιλήσουν για συνεννόηση όταν σέρνουν τους συντρόφους τους στα δικαστήρια;

Προς τι το μίσος και ο αλληλοσπαραγμός; Αισθάνεται ο Τσίπρας τόσο ισχυρός που αδιαφορεί για τις όποιες συνενοήσεις με την αντιπολίτευση; Οι δημοσκοπήσεις δηλώνουν το αντίθετο. Είναι τόσο δεμένες οι ιστορίες με τις βαλίτσες ώστε να αλλάξουν τους σημερινούς συσχετισμούς; Η ποιότητα του κατηγορητηρίου και το ενδιαφέρον που έδειξε ο κόσμος συνηγορεί για το αντίθετο. Θεωρούν τόσο ασπόνδυλα τα αντίπαλα κόμματα, τόσο φοροδεδή ώστε να μην αντιδράσουν σθεναρά και συσπειρωμένα κατά των κατηγοριών χρηματισμού στελεχών τους; Ποιος είναι τόσο αφελής για να το πιστέψει; Θεωρούσαν ότι η επιτυχία της λύσης του μακεδονικού θα τους έκανε ανοξείδωτους; Τα δύο συλλαλητήρια αποδεικνύουν ότι και η πιο λογική λύση θα συναντήσει ισχυρές αντιστάσεις. Γιατί έμπλεξαν έτσι στην κυβέρνηση σε μια φάση που η τυπική έξοδος από τα μνημόνια είναι ένα κάποιο χαρτί προς πώληση; Και γιατί σκορπίζουν δηλητήριο;

Διότι είναι άνθρωποι του παρελθόντος. Απολιτικοί με αριστερό μανδύα. Βαθιά συντηρητικοί και καθόλου κοσμοπολίτες. Η αγαπητική τους σχέση με την ακροδεξιά είναι ενδεικτική. Αναγνωρίζουν τη λαϊκή δεξιά, δηλαδή ένα αντιπαραγωγικό κατάλοιπο του παρελθόντος, και καταγγέλλουν το φιλελευθερισμό, δηλαδή ό,τι πιο προοδευτικό διαθέτει σήμερα η παγκόσμια πολιτική σκηνή. Ο συντηρητισμός τους κάνει φοβικούς στις εξελίξεις. Ανοίγουν μια υγειονομική τάφρο από το υπόλοιπο πολιτικό σύστημα ως ένδειξη ηθικής καθαρότητας γιατί φοβούνται να ακολουθήσουν τον κόσμο που αλλάζει και να παίξουν με τους κανόνες του.

Η αριστερά τελειώνει παγκοσμίως διότι ο λόγος της είναι παλιός και άνυδρος. Δείτε την Ιταλία, τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ανατολική Ευρώπη, τα Βαλκάνια, την Κίνα, τη Νότια Αμερική. Η επόμενη μέρα σηματοδοτεί το θρίαμβο της τεχνολογίας και του καπιταλισμού. Εκτυπωτές 3D θα παράγουν τα προϊόντα μας, αυτοκίνητα χωρίς οδηγό θα μας πηγαίνουν στη δουλειά μας, ιδιωτικές εταιρίες θα διοργανώνουν διαστημικά ταξίδια, το 2030 οι υπολογιστές θα είναι πιο έξυπνοι από τους ανθρώπους, φτηνή ενέργεια από τον ήλιο άρα και φθινό πόσιμο νερό για όλον τον κόσμο. Ποιος ασχολείται με τα θέσφατα του Marx του 19ου αιώνα;

Συμμετέχοντας ο ΣΥΡΙΖΑ στο πολιτικό παιχνίδι ως μέλος ενός συστήματος που αναγκαστικά πρέπει να παίξει με τους κανόνες της αγοράς πρέπει να αποδεχθεί το θρίαμβο του κεφαλαίου, να αποδεχθεί την ήττα του, δηλαδή να απογυμνωθεί ιδεολογικά. Αυτός ο δούρειος ιππός τον εκνευρίζει, του θολώνει την εικόνα. Το κλίμα εχθρότητας προς τους πολιτικούς του αντιπάλους είναι το τελευταίο όπλο που νομίζει ότι διαθέτει για να διαφυλάξει την ταυτότητα και το μέλλον του. Και το οπλίζει αδιαφορώντας για τις συνέπειες. Ποιος νοιάζεται για επενδύσεις, για καθαρή ή ελεγχόμενη έξοδος, για τις αποδόσεις των ομολόγων που τραβούν την ανηφόρα; Προέχει η εχθροπάθεια.

Η δημοκρατική αντιπολίτευση οφείλει να τον απομονώσει ιδεολογικά και πολιτικά. Κυρίως η κεντροαριστερά, που τον θεωρεί συγγενή της. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ούτε αριστερά ούτε δεξιά. Είναι αυτό το «the thing» που βιώνουμε. Δεν πρόκειται για εναλλακτική άγνοηση του κόσμου και της πολιτικής. Πρόκειται για σοβαρή περίπτωση δυσαναγνωσίας. **Α**

ΔΕΛΤΙΑ ΕΙΔΗΣΕΩΝ κάθε μία ώρα από το Newsroom του **ATHENS VOICE GR**

Η δημοσιογραφική ομάδα της ATHENS VOICE σας μεταφέρει κάθε μέρα όσα θέλετε να μάθετε για ό,τι συμβαίνει στην Αθήνα, την Ελλάδα και τον κόσμο

Μάριος Βελέντζας

Αθηνά Γκόρου

Μαριάννα Μαρμαρά

Λένα Χουρμούζη

Γιάννης Τσάκαλος

Athens Voice

ΑΚΟΥΤΕ
ΤΗ
ΦΩΝΗ
ΤΗΣ
ΑΘΗΝΑΣ

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

Είναι δυνατόν να πεθαίνει κρατούμενος εν έτει 2018 από απόστημα στο δόντι; Είναι. Είναι δυνατόν σε φυλακές να εγκαινιάζεται γήπεδο, αλλά να μην ανανεώνονται οι συμβάσεις ούτε των επισκεπτών ιατρών; Είναι. Είναι δυνατόν κρατούμενος να παθαίνει έμφραγμα και να του δίνουν παυσίπονο; Είναι. Είναι δυνατόν ετοιμοθάνατοι κρατούμενοι στο νοσοκομείο φυλακών Κορυδαλλού να μεταφέρονται άρον-άρον στο Κρατικό Νίκαιας για να μην πεθάνουν μέσα στη φυλακή; Είναι. Είναι δυνατόν η Ελλάδα, χώρα-μέλος της ΕΕ από το 1981, να βρίσκεται υπό ενισχυμένη εποπτεία για την άθλια κατάσταση που επικρατεί στις φυλακές της; Είναι.

Για εσένα που έτυχε να ακούσεις για τον 26χρονο Μ.Σ. που κατέληξε στις φυλακές Λάρισας από απόστημα στο δόντι ή για τον 31χρονο οροθετικό που αυτοκτόνησε μέσα στις φυλακές Κορυδαλλού λίγους μήνες πριν αποφυλακιστεί, να ξέρεις πως αυτά τα δύο περιστατικά είναι μόνο ελάχιστα από αυτά που βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Αυτοί οι δύο θάνατοι, μαζί με την αυτοκτονία 33χρονου κρατούμενου στις φυλακές Αλικαρνασού και την επίσης αυτοκτονία 57χρονου ποινικού στο ΑΤ Τρικάλων (επρόκειτο να μεταχθεί σε σωφρονιστικό κατάστημα κράτησης) μέσα σε διάστημα μόλις 10 ημερών, ισοδυναμούν αν μη τι άλλο με ένα θλιβερό νούμερο.

Το πιο θλιβερό όμως είναι, όπως μας είπε νομικός, ότι «οι θάνατοι στις ελληνικές φυλακές είναι κάτι σύννηθες, απλώς τώρα λόγω τεχνολογίας και ίντερνερτ τους μαθαίνετε».

Και μετά τι; Στο άκουσμα τόσων θανάτων, σκαλίζοντας λίγο-λίγο το ρεπορτάζ, μάθαμε τα εξής από νομικές και σωφρονιστικές πηγές:

1. Οι φυλακές Μαλανδρινού όπου κρατείτο ο 26χρονος Μ.Σ. διαθέτουν μόνο 2 νοσοκόμες. Ο νόμος ορίζει ότι πρέπει να υπάρχει ιατρός σε κάθε κατάσταση κράτησης.

2. Στις φυλακές Μαλανδρινού εγκαινιάστηκε πρόσφατα γήπεδο, αλλά το υπουργείο δεν ανανέωσε τις συμβάσεις ούτε καν των επισκεπτών ιατρών στη φυλακή κι έτσι όταν ο 26χρονος παραπονέθηκε για τον πόνο στο δόντι, οι μόνες που υπήρχαν διαθέσιμες για να τον εξετάσουν ήταν οι νοσοκόμες οι οποίες και του χορήγησαν παυσίπονα.
3. Η πρακτική με τα παυσίπονα είναι πάγια πρακτική στις ελληνικές φυλακές. Καταγγελίες αναφέρουν για κρατούμενο ότι σε σωφρονιστικό κατάστημα κράτησης στην Πελοπόννησο ενώ πάθαινε έμφραγμα του χορηγήθηκε παυσίπονο, με αποτέλεσμα να καταλήξει.
4. Επιστρέφοντας στην υπόθεση του 26χρονου, όταν πια μεταφέρθηκε στο Κέντρο Υγείας της περιοχής, ο οδοντίατρος αποφάνθηκε πως ήταν αργά και ότι πλέον έχρηζε άμεσης περίθαλψης από γναθοχειρουργό. Ο «πλησιέστερος» ήταν στη Λάρισα και το ραντεβού κλείστηκε έπειτα από 6 ημέρες! Ο 26χρονος, ο οποίος είχε καταδικαστεί για κλοπές, δεν πρόλαβε ποτέ να πάει στο ραντεβού. Τα ζημερώματα της 2ας Φεβρουαρίου βρέθηκε νεκρός στο κελί του.
5. Πληροφορίες της Α.Υ. από ιατροδικαστικές πηγές αναφέρουν ότι από τη νεκροψία-νεκροτομή προκύπτει πως είχε προχωρήσει τόσο πολύ η σήψη από το απόστημα στο δόντι, που είχε φτάσει στα ζωτικά όργανα του κρατουμένου. Το ραντεβού με τον γναθοχειρουργό κλείστηκε πολύ αργά.
6. Η Ομοσπονδία Σωφρονιστικών Υπαλλήλων Ελλάδας χαρακτήρισε τον θάνατο του Μ.Σ. ως «το αποκορύφωμα όλων [...], αποδεικνύοντας ότι το δόντι διαχρονικά έχει τη σημασία του».
7. Στις 5 Φεβρουαρίου 32χρονος κρατούμενος στις φυλακές Αλικαρνασού αυτοκτονεί στο κελί του.
8. Ο συγκατομέτός του δεν κατάλαβε

Είναι δυνατόν να πεθαίνει κρατούμενος εν έτει 2018 από απόστημα στο δόντι; Είναι!

τίποτα. Πατι; Σύμφωνα με τα όσα ανήρτησε στο Facebook η δικηγόρος του κρατουμένου με τον οποίο ο αυτόχειρας μοιραζόταν το κελί, Ηλέκτρα Λήδα Κούτρα: «Τον είχαν βάλει για μια μέρα στην απομόνωση και με το που βγήκε, βρέθηκε κρεμασμένος στο κελί του. Ο συγκατοίκος δεν κατάλαβε τίποτα με τη βαριά φαρμακευτική αγωγή που δίνεται αβέρτα στη φυλακή αυτή, σημειωτέον, όχι για να αντιμετωπιστούν εξαστομικευμένα οι ανάγκες των κρατουμένων, αλλά εν είδει “πολιτικής καταστολής”. Για τις συνθήκες σ’ αυτή τη φυλακή, αλλά και για την ιατρική τους μεταχείριση, που όπως λένε τους καθιστά “ζόμπι” κι εξαρτημένους από βαριά φάρμακα, έχουν προσφύγει στο ΕΔΔΑ περίπου οι μισοί κρατούμενοι».

9. Στις 29 Ιανουαρίου, ο 31χρονος οροθετικός Ν.Δ. αυτοκτόνησε μέσα στο νοσοκομείο «Άγιος Παύλος» των φυλακών Κορυδαλλού λίγο πριν αποφυλακιστεί.

10. Σύμφωνα με ανάρτηση της συνήγορου του στο Facebook: «Ο θανών ήταν δικαιωθείς από το ΕΔΔΑ για παραβιάσεις των άρθρων 3,13 και 14 ΕΣΔΑ. Ήταν ασθενής και δεν μπορούσε να “δίνει το παρών”, οπότε ξαναφυλακίστηκε, πάλι υπό συνθήκες απάνθρωπες για τις οποίες καταδικάστηκε η χώρα. Θα απολυόταν σε μερικές μέρες. Ήταν χρήστης, αλλά δεν μπορούσε να έχει θεραπευτική μεταχείριση υπό κράτηση, οπότε έφτιαξε “πετσετιά” στο λαιμό του, “για να την ακούσει”. Βγήκε αίμα από το στόμα του, λένε οι συγκατομένοι, και, θεωρώντας η Υπηρεσία ότι έχει φυματίωση, αντί να τον προσέξει επειγόντως, τον έβαλαν στην απομόνωση. Όπου και βρέθηκε νεκρός. Νομίζω 3 θάνατοι σε διάστημα μερικών ημερών είναι ένας καλός λόγος για το Υπουργείο να πάρει επείγοντα μέτρα. Και το Νοσοκομείο (κατ’ όνομα) Φυλακών Κορυδαλλού “Ο Άγιος Παύλος” να γίνει όντως Νοσοκομείο. Και οι τοξικοεξαρτημένοι να ‘χουν τη θεραπευτική μεταχείριση που ορίζει ο Νόμος, κι όχι να στοιβάζονται σε “κανονικές” φυλακές. Σε άλλη χώρα θα ‘χε παραιτηθεί ο υπουργός».

11. Ως προς την προσφυγή του 31χρονου αποθανόντος και την καταδίκη της χώρας μας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, νομικές πηγές ανέφεραν στην Α.Υ. ότι η προσφυγή έγινε το 2013 από 13 οροθετικούς κρατούμενους του νοσοκομείου φυλακών Κορυδαλλού, του γνωστού στο Twitter ως @kolastirio.

12. Τον Ιούλιο του 2015 το ΕΔΔΑ καταδίκασε

σε τη χώρα μας για την ασυμβατότητα των συνθηκών κράτησης με αυτές μιας πολιτισμένης χώρας, τον τρόπο διανομής φαρμάκων –σημειωτέον ότι οι υπάλληλοι της φυλακής φοβούμενοι ότι θα κολλήσουν έβαζαν τα φάρμακα κάτω από την πόρτα με αποτέλεσμα οι έγκλειστοι οροθετικοί να πρέπει να σέρνονται στο πάτωμα για να τα πάρουν–, αλλά και το γεγονός ότι κρατούσε τους οροθετικούς γκετοποιημένους σε ένα μέρος της φυλακής χωρίς εύλογη και νομική αιτία και χωρίς να τους δίνει τη δυνατότητα ή τον τρόπο να βγουν από τη θέση του θύματος.

13. Έτσι, η Ελλάδα αναγκάστηκε να υποβάλει ένα ποσό αποζημίωσης στους 13 οροθετικούς και να λάβει νομοθετικά μέτρα να αποσυμφορήσει το νοσοκομείο των φυλακών. Γι’ αυτό άλλωστε και έγινε και το παράρτημα στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού.

14. Από το 2015, οπότε και βγήκε η απόφαση του ΕΔΔΑ, η Ελλάδα βρίσκεται κάτω από ενισχυμένη εποπτεία για να αλλάξει τις συνθήκες που επικρατούν στα σωφρονιστικά καταστήματα κράτησης.

15. Την 1η Μαρτίου του 2016 το Συμβούλιο της Ευρώπης με έκθεση της Επιτροπής κατά των Βασανιστηρίων ήταν κόλαφος για την επικρατούσα κατάσταση στις ελληνικές φυλακές, συμπεριλαμβανομένου και του νοσοκομείου «Άγιος Παύλος» των φυλακών Κορυδαλλού.

16. Νομικές πηγές ανέφεραν στην Α.Υ. ότι προκειμένου να μην αμαυρωθεί κι άλλο το προφίλ των ελληνικών φυλακών, όταν διαπιστωθεί ότι ένας κρατούμενος στον «Άγιο Παύλο» δεν έχει ακόμη πολύ χρόνο ζωής, τον μεταφέρουν φρουρούμενο στο Γενικό Κρατικό Νίκαιας για να καταλήξει εκτός φυλακής.

17. Οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι καταγγέλλουν τον υπουργό Δικαιοσύνης Σταύρο Κοντονή για αδιαφορία. Ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Σωφρονιστικών Υπαλλήλων Ελλάδας Σπύρος Καρακίτσος ανέφερε στην Α.Υ. ότι «έχουμε ζητήσει επανειλημμένως και εξαιρετικά πιεστικώς ραντεβού από τον κ. Κοντονή». Ωστόσο, όπως μας τόνισε, εκπρόσωποι των σωφρονιστικών υπαλλήλων τον έχουν δει μόνο μία φορά όταν ανέλαβε, «παρά το γεγονός ότι έχουν συμβεί σοβαρά πράγματα, όπως επιθέσεις βίας κατά προσωπικού εντός κι εκτός φυλακών».

18. Κατά τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους το τεράστιο πρόβλημα των ελληνικών φυλακών είναι η «πολιτική της κορδέλας». «Γίνονται παρεμβάσεις σε διάφορες φυλακές, όπως για παράδειγμα τα γήπεδα ποδοσφαίρου στις φυλακές Μαλανδρινού, τα οποία είναι μεν καλά αλλά πρόκειται για μια εντελώς επιδερμική αντιμετώπιση των προβλημάτων. Λίγους μήνες μετά, πέθανε από απόστημα στο δόντι κρατούμενος των συγκεκριμένων φυλακών. Άλλη μία φυλακή που δεν έχει μόνιμο γιατρό. Δείγμα της ανεπάρκειας των μέτρων αυτών ο θάνατος του 26χρονου» λέει χαρακτηριστικά ο κ. Καρακίτσος. **Α**

Πεθαίνοντας στις ελληνικές φυλακές

Τα 18 άγνωστα πράγματα για την κατάσταση που επικρατεί

Της ΜΑΡΙΑΝΝΑΣ ΜΑΡΜΑΡΑ

Athens voice

Η πιο ροκ εν ρολ Ελληνίδα
συγγραφέας στέλνει
ανταπόκριση από τις
μητροπόλεις στο
ανήσυχο ραδιό-
φωνο της
Αθήνας

Στην άκρη της πόλης Η Σώτη Τριανταφύλλου ΣΤΟ Athens Voice Radio 102.5

Η Σώτη Τριανταφύλλου, η πιο ροκ εν ρολ ελληνίδα συγγραφέας, στέλνει στο **Athens Voice Radio 102.5** ανταποκρίσεις, εικόνες, τραγούδια και μυρωδιές από τις μητροπόλεις του κόσμου.

Συντονιστείτε στους **102.5**, κάθε βράδυ μετά τα μεσάνυχτα, με τη συχνότητα-διαβατήριο για μια ανήσυχη πόλη.

Η απόλυτη indie radio
queen του Λονδίνου
Goldierocks μας συν-
δέει κάθε Κυριακή
με τη Μεγάλη
Βρετανία

The Selector ΣΤΟ Athens Voice Radio 102.5

Η απόλυτη indie radio queen του Λονδίνου λέγεται **Goldierocks**. Και κάθε Κυριακή σας συνδέει με τη Μεγάλη Βρετανία. Η Φωνή της Αθήνας, το **Athens Voice Radio 102.5** σε συνεργασία με το **British Council**, σας καλωσορίζει με ό,τι πιο φρέσκο και club addicted κυκλοφορεί.

Από τις 20.00 έως τις 22.00, ακούστε το Λονδίνο σε grime, hip-hop, electronic και δεκάδες άλλους ρυθμούς, όπως χορεύονται στα στέκια και ακούγονται δυνατά στους δρόμους.

ΑΚΟΥΤΕ
ΤΗ
ΦΩΝΗ
ΤΗΣ
ΑΘΗΝΑΣ

Άκουσε όσα θες να μάθεις
για το συναρπαστικό κό-
σμο του αυτοκινήτου
στο νέο ραδιόφω-
νο της πόλης

Το Auto Voice ρολάρει στο Athens Voice Radio 102.5

Ο **Θωμάς Κ. Ευθυμίου** και η εκπομπή **Auto Voice** πιάνουν τιμόνι, οδηγούν τα νέα μοντέλα της αγοράς, σε ενημερώνουν πρώτοι για τις πρωτοποριακές τεχνολογίες και την ασφαλή οδήγηση.

Η στήλη της **Athens Voice** ανάβει τις μηχανές της στα fm κάθε μέρα στις 14.00, κάνει test drive σε ό,τι καινούργιο συμβαίνει στον κόσμο των τροχών και φέρνει στα πχεία και τα ακουστικά σου κάθε χιλιόμετρο που έχει διανύσει.

Μέρος του συγκροτήματος των
Πέτρινων Εργατικών Κατοικιών, όπως
φαίνεται από το Δημοτικό Στάδιο

ΓΙΑΤΙ ΑΙΣΘΑΝΟΝΤΑΙ ΠΕΡΗΦΑΝΟΙ

Πολλά σημεία στο κέντρο της
Νέας Ιωνίας αποπνέουν την
αίσθηση της παλιάς γειτονιάς

ΟΙ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ Ν. ΙΩΝΙΑΣ;

Ιστορία

Η πόλη της Νέας Ιωνίας ιδρύθηκε στην περιοχή «Ποδαράδες» που υπαγόταν τότε στον Δήμο Αθηναίων, ως συνοικισμός προσφύγων από τη Σπάρτη της Πισιδίας, γνωστό ταπητουργικό κέντρο της Μικράς Ασίας, οι οποίοι είχαν έρθει στην Ελλάδα μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή του 1922 και την ανταλλαγή πληθυσμών του 1923.

Το κτήμα των Ποδαράδων, που ανήκε στο Ιερό Κοινό του Παναγίου Τάφου, είχε αγοραστεί το 1923 από το Ταμείο Περιθάλψεως Προσφύγων. Ήταν το μεγαλύτερο κτήμα που χρησιμοποιήθηκε για τη δημιουργία προσφυγικού συνοικισμού -1.230 στρέμματα από συνολική έκταση 1.502 στρεμμάτων- που χρησιμοποιούνταν τα περισσότερα για βοσκότοπους και γεωργική καλλιέργεια.

Ο συνοικισμός ονομάστηκε αρχικά «Νέα Πισιδία», αλλά η ονομασία δεν επικράτησε, καθώς προστέθηκαν σύντομα πρόσφυγες από την Ινέπολη, την Κασταμονή, τη Σαφράμπολη, τη Νεάπολη, την Καππαδοκία, την Αλάγια και την Αττάλεια της Παμφυλίας και ακόμη από τη Σύμνη και τα περίχωρά της, τα Βουρλά, το Αϊβαλί, τα Θυάτεια και άλλες πολιτείες της Ιωνίας, όπου ανθούσαν σπουδαίες ελληνορθόδοξες κοινότητες. Έτσι, πήρε την ονομασία «Νέα Ιωνία».

Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο η πόλη δέχτηκε κύματα εσωτερικής μετανάστευσης που «αλλοίωσαν» τον αμιγή προσφυγικό της χαρακτήρα και η περίοδος της αντιπαροχής, ιδιαίτερα από τη δεκαετία του '70 και μετά, εξαφάνισε σε μεγάλο βαθμό τον προσφυγικό συνοικισμό ο οποίος αντικαταστάθηκε από πολυώροφες πολυκατοικίες. Παρ' όλα αυτά διατήρησε στο «DNA» της αυτό που πάντα ήταν. Μια πόλη με ανθρώπινα μεγέθη, ήσυχη και περήφανη για την ιστορία που φέρει, μια πόλη που δεν διεκδικεί καμία δημοσιότητα ή πρωτοκαθεδρία γιατί δεν έχει την ανασφάλεια να το κάνει.

Οι κάτοικοί της είναι υπερήφανοι για την προσφυγική της ιστορία και για το γεγονός ότι αποτέλεσε προπύργιο αντίστασης κατά τη ναζιστική κατοχή και εργατικών αγώνων μεταπολεμικά.

Η Νέα Ιωνία διατήρησε την όψη της γειτονιάς στα πε-

Μία περιήγηση
στη Νέα Ιωνία
από τον **Χρίστο
Παπαναστασίου**,
που δημιούργησε
ένα διαδραστικό
οδηγό με πολύτιμες
πληροφορίες,
φωτογραφικό υλικό
και videos
για τη γειτονιά του

ρισσότερα σημεία της, δεν μετατράπηκε σε βιομηχανία μαζικής διασκέδασης, είναι πάντα «κοντά» στις εξελίξεις αλλά ταυτόχρονα και «μακριά», ακριβώς γιατί έχει την προσωπικότητα μιας πόλης με ιστορία τέτοια που οτιδήποτε εφήμερο την απωθεί. Σύμφωνα με την απογραφή του 2011 έχει πληθυσμό 67.134 κατοίκους και αποτελείται από 13 συνοικίες - γειτονίες: Νέα Ιωνία (κέντρο), Περισσός, Ινέπολη, Σαφράμπολη, Νεάπολη, Ελευθερούπολη, Αλσούπολη, Καλογρέζα, Λαζάρου, Ανθρακωρυχεία, Ειρήνη, Ομορφοκκλησιά και Παλαιολόγου.

Τα εργοστάσια και οι βιοτεχνίες που άνθησαν στην περιοχή

Η **Νέα Ιωνία** αποτέλεσε ένα αξιοθαύμαστο παράδειγμα προσαρμοστικότητας αφού αναπτύχθηκε ταχύτατα ως βιομηχανική πόλη με αιχμή την ταπητουργία έως το κραχ του 1929, την κλωστοϋφαντουργία αμέσως μετά και μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '50, οπότε και η κατασκευή του ηλεκτρικού σιδηροδρόμου την ώθησε ώστε να μετεξελιχθεί σε μεγάλο εμπορικό κέντρο όπου παραμένει ως σήμερα. Στις αρχές της δεκαετίας του '50 λειτουργούσαν περίπου 500 εργοστάσια και βιοτεχνίες στην περιοχή με 6.000-7.000 εργατικό προσωπικό. Σήμερα είναι ενεργά λιγότερα από δέκα μικρά υφαντουργεία.

Κάποια από τα πιο εμβληματικά βιομηχανικά κτίρια («Μουταλάσκη», «Βαμβακουργία Κυρκίνη» και μέρος των κτιρίων της «Ανατολικής Ταπητουργίας») κρήθηκαν διατηρητέα και σταδιακά άλλαξαν χρήση. Κάποια άλλα μεγάλης ιστορικής και αισθητικής αξίας δυστυχώς δεν άντεξαν στη φθορά του χρόνου, κάποια άλλα γκρεμίστηκαν (π.χ. Μεταξουργία Κυρκίνη, ΕΠΙ-ΟΤΕΚ) αλλά αρκετά ακόμη τα οποία έχουν ένα αρχιτεκτονικό και ιστορικό ενδιαφέρον (π.χ. Υφαντουργία Ιωνική, παλιά κτίρια Υφαντουργίας

3Α) θα μπορούσαν αξιοποιώντας την εγχώρια και διεθνή εμπειρία να ενσωματωθούν στη λειτουργία της πόλης και να σωθούν από την εγκατάλειψη.

Σπουδαίοι άνθρωποι στα γράμματα και τις τέχνες

Στη διάρκεια των 94 χρόνων από την ίδρυσή της, η Νέα Ιωνία έχει να παρουσιάσει μεγάλες μορφές. Αναφέρονται ενδεικτικά οι ποιητές Άγγελος Σημηριώτης, Τάκης Σινόπουλος, Δημήτρης Δούκαρης, Βασίλης Στεριάδης, Χρίστος Ρουμελιωτάκης, οι συγγραφείς Βάσος Βογιατζόγλου, Βάσος Μπατζόγλου, Νίτσα Παραρά, Κώστας Χαλέμος, οι ζωγράφοι Βασίλης Βασιλειάδης, Χρίστος Καμπούρογλου, Πασιρό (Παρασκευάς Πασίρογλου), Νίκος Γαζέπης, ο γλωσσολόγος Μίνος Φιλίντας, ο λαογράφος Νίκος Μπλιώρης, οι μουσικοί Μιχάλης Σουγιούλ, Άκης Σμυρναίος, ο ηθοποιός Νίκος Ξανθόπουλος, ο σκηνοθέτης και συγγραφέας - δημιουργός του θεάτρου Νέας Ιωνίας Γιώργος Μιχαηλίδης, οι τραγουδιστές Στέλιος Καζαντζίδης, Πώτα Λύδια, Μαρία Φαραντούρη, Αλίκη Καγιαλόγλου.

Διάσημες κατοικίες της περιοχής

Οικία Στέλιου Καζαντζίδη στη συνοικία Λαζάρου, στην οδό Αλαΐας 33

Οικία του ποιητή Τάκη Σινόπουλου. Ήταν παντρεμένος με τη Μαρία Ντότα, η οποία δώρισε το 1995 το σπίτι στον δήμο Νέας Ιωνίας με σκοπό τη στέγαση του ιδρύματος «Τάκης Σινόπουλος - Σπουδαστήριο Νεοελληνικής Ποίησης». Προτομή του ποιητή, έργο του γλύπτη Δημήτρη Αρμακόλα, υπάρχει στην πλατεία έξω από το σπίτι του, στην οδό Τάκη Σινόπουλου 22 στον Περισσό.

Κέντρο Σπουδής και Ανάδειξης Μικρασιατικού Πολιτισμού

Ιδρύθηκε το 2003 με σκοπό την περισυλλογή, διάσωση, διατήρηση και μετάδοση των στοιχείων της Ιστορίας και του Πολιτισμού των Ελλήνων της Μικράς Ασίας, του Πόντου, της Αν. Θράκης, της Κωνσταντινούπολης και τη συλλογή, ταξινόμηση και αξιοποίηση του αρχαιολογικού υλικού που αφορά τη Νέα Ιωνία. Το ΚΕ.ΜΙ.ΠΟ. στεγάζεται σε αναπαλαιωμένα κτίρια εργοστασίων, όπου και έχει αναπτύξει τα Μουσεία Ιστορίας, Λαογραφίας και Υφαντουργίας - Ταπητουργίας, τα οποία είναι ανοικτά Δευτέρα έως Παρασκευή 9.00 π.μ. με 13.00, πλην Κυριακών και αργιών (εκτός εάν έχει προγραμματιστεί επίσκεψη).

Κοινωνικό Παντοπωλείο

Το Κοινωνικό Παντοπωλείο (28ης Οκτωβρίου) ιδρύθηκε το 2011 και οργανώθηκε ως υπηρεσία παροχής ειδών πρώτης ανάγκης με σκοπό να καλύψει τις βασικές ανάγκες σίτισης απόρων κατοίκων της περιοχής. Εκτοτε λειτουργεί με τη βοήθεια και δράση εθελοντών κατοίκων και υποστηρίζεται οικονομικά από τον προϋπολογισμό του Δήμου και από προσφορές κατοίκων, τοπικών συλλόγων, καθώς και μηνιαίες εξορμήσεις σε σουπερ μάρκετ της περιοχής.

Κατά την έναρξη της λειτουργίας ο αριθμός των δικαιούχων αποδεκτών των τροφίμων ήταν 227 οικογένειες (586 μέλη), ενώ σήμερα ο αριθμός των εξυπηρετούμενων οικογενειών ανέρχεται στις 900 (δηλαδή συνολικά περίπου 3.000 άτομα).

Παιδική Κατασκήνωση

Ο Δήμος Νέας Ιωνίας λειτουργεί Παιδική Κατασκήνωση σε ιδιόκτητες εγκαταστάσεις σε ένα εκπληκτικής ομορφιάς πευκοδάσος στην περιοχή Σωτηράκι Αλεποχωρίου. Φιλοξενεί κάθε καλοκαίρι έως 700 παιδιά από 7-13 ετών, σε τρεις περιόδους των 13 ημερών, καθώς και 120 μέλη των ΚΑΠΗ σε μια επιπλέον περίοδο. Οι κατασκηνωτές μένουν σε ξύλινους οικίσκους χωρητικότητας 14 ατόμων. Το καθημερινό πρόγραμμα περιλαμβάνει θαλάσσια μπάνια, αθλητικές και δημιουργικές δραστηριότητες, προβολές ταινιών, θεατρικές παραστάσεις, πάρτι, οικολογικά παιχνίδια, πρωτότυπα κατασκηνωτικά παιχνίδια, παραδοσιακού χορούς, ζωγραφική, κεραμική κ.ά. Οι εγγραφές πραγματοποιούνται τον Ιούνιο και προτεραιότητα με προνομιακή τιμή έχουν τα παιδιά των κατοίκων της Ν. Ιωνίας καθώς και όσα φοιτούν σε σχολεία της Ν. Ιωνίας.

Το καλύτερο και το χειρότερο πράγμα που μπορείς να δεις στην περιοχή

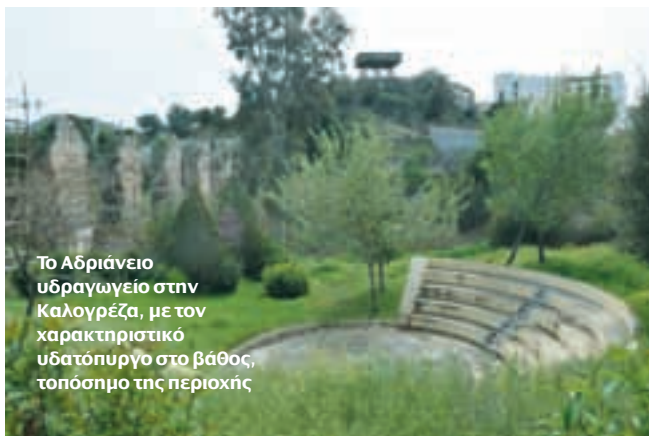
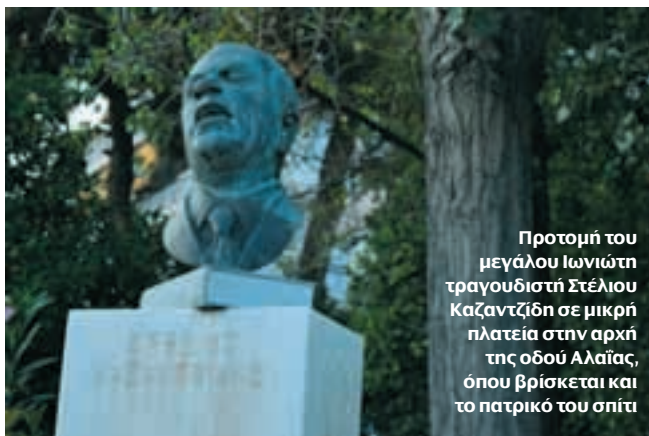
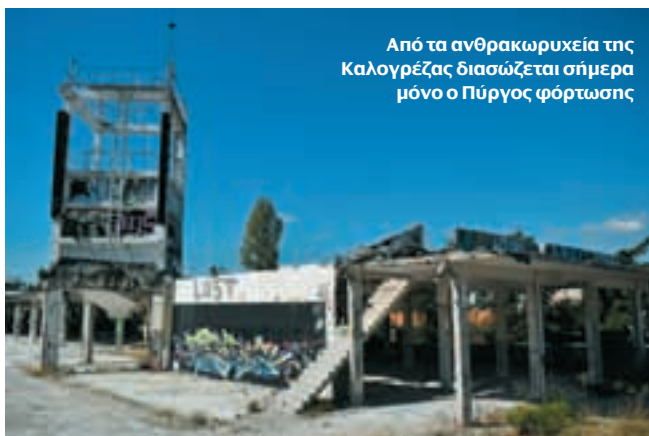
Σε άλλους αρέσει η κίνηση στην αγορά της πόλης, ή το πολύχρωμο πλήθος που πηγαίνει το πρωί στη δουλειά, άλλοι πάλι θεωρούν σήμα κατατεθέν τα διατηρητέα βιομηχανικά κτίρια με κυρίαρχο το μνημειώδες κτίριο της Βαμβακουργίας Κυρκίνη στον Περισσό. Μεμονωμένα κτίρια ή ομάδες σπιτιών τα οποία έχουν απομείνει από τον αρχικό προσφυγικό οικισμό αποτελούν ταυτόχρονα μέρος της ομορφιάς αλλά και της εγκατάλειψης. Η πραγματοποίηση ενός εκτεταμένου προγράμματος αποκατάστασης του προσφυγικού οικισμού θα έδινε στον 21ο αιώνα έναν άλλο αέρα στην πόλη και θα ενίσχυε τη διαφορετικότητά της.

Μικρές συλλογικότητες θέτουν το ζήτημα της ανάδυσσης του Ποδονόφτη (stream daylighting) σύμφωνα με τις νέες τάσεις διαχείρισης των ρεμάτων διεθνώς. Το κόστος αποκατάστασης σύμφωνα με τη διεθνή εμπειρία δεν είναι απαγορευτικό και θα έδινε στη Νέα Ιωνία μια αύρα παραπλήσια με εκείνη ευρωπαϊκών πόλεων, που φρόντισαν να διατηρήσουν ανοικτά τα ποτάμια και τα ρέματα που τις διασχίζουν. Ορισμένοι επισημαίνουν την έλλειψη σύγχρονων χώρων πολιτισμού ειδικά στις συνοικίες του Δήμου. Το κυκλοφοριακό σε ώρες αιχμής και η έλλειψη εκτεταμένων χώρων πρασίνου φαίνεται να ενοχλούν σχεδόν όλους. Πολλοί θεωρούν πως θα ήταν χρήσιμο να χαραχθούν ποδηλατόδρομοι και να ενισχυθούν οι τοπικές συγκοινωνίες.

Αγαπημένα στέκια

Η αγορά της Νέας Ιωνίας αναπτύσσεται κυρίως γύρω από τον κεντρικό άξονα της λεωφόρου Ηρακλείου, ιδιαίτερα από τη δεκαετία του '80 και μετά, και έχει υπερτοπικό χαρακτήρα όσον αφορά είδη ένδυσης και υπόδησης. Γνωστά σε όλη την Αθήνα είναι το ζαχαροπλαστείο «Τα Γιούλια» με τρία καταστήματα στη Νέα Ιωνία (Αλέκου Παναγούλη 74, Αναγεννήσεως 49-51, Μεσολογγίου 24) Νέα Ιωνία) και το Egalite Bar & Darts Club, ένα από τα πιο ιστορικά bar της Αθήνας που διοργανώνει live που συνήθως κινούνται σε jazz, funk και rock διαθέσεις και από το 2006 λειτουργεί στο εντυπωσιακό διατηρητέο βιομηχανικό κτίριο της Βαμβακουργίας, που κατασκεύασε ο βιομήχανος Ν. Κυρκίνης το 1925 (Γ. Αβέρωφ 36, Ν. Ιωνία).

Λίγα λόγια για τον διαδραστικό οδηγό πόλης της Νέας Ιωνίας

Ως μεταπτυχιακός φοιτητής σκέφτηκα να αξιοποιήσω τεχνολογίες όπως τα Γεωγραφικά Συστήματα Πληροφοριών (G.I.S.) και Story Maps της ESRI, προκειμένου να ερευνήσω και να προβάλω την οικιστική και βιομηχανική εξέλιξη της πόλης που ζω, αξιοποιώντας τη δύναμη της εικόνας και τη συμμετοχή του χρήστη μέσω διαδραστικότητας. Θεωρώ ότι αποτελεί έναν αρκετά μοντέρνο και φιλικό τρόπο προσέγγισης ειδικά για τους νέους, αφού ο χρήστης μπορεί να έχει πρόσβαση στον ιστορικό χάρτη μέσω PCs, laptops, tablets και smartphones, έχοντας μία πιο εκτεταμένη και αναβαθμισμένη εμπειρία με το υλικό, διότι η αφήγηση εμπλουτίζεται με υλικό από φωτογραφίες, videos και διαδικτυακές πηγές. Επιπλέον, όποιος ενδιαφέρεται να επισκεφτεί την περιοχή μπορεί να βλέπει την τοποθεσία του στον χάρτη και να αναζητά «in situ» συγκεκριμένες διευθύνσεις και μέρη. Για την πλοήγηση στα συνολικά 49 σημεία ενδιαφέροντος της πόλης που έχουν επιλεγεί, ο χρήστης μπορεί να οδηγηθεί στην περιγραφική πληροφορία είτε μέσω δορυφορικών εικόνων του προγράμματος γραφικής απεικόνισης Google Earth, είτε με τη βοήθεια σελιδροεικτών πάνω στο υπόβαθρο του χάρτη της Νέας Ιωνίας, όπου αντιστοιχίζονται χωρικά με ακρίβεια και με ανάλογα σύμβολα τα σημεία ενδιαφέροντος. Μπορεί επίσης να λάβει επιπλέον πληροφορίες σχετικά με την παλαιά και τη νέα χρήση εκτάσεων και υποδομών από αναδυόμενα παράθυρα, πατώντας πάνω στα σύμβολα των σημείων ενδιαφέροντος. Οι ψηφιακοί ιστορικοί χάρτες (Story maps) δεν αποτελούν κάτι «στατικό» αφού δίνουν τη δυνατότητα ο' αυτόν που έχει την ευθύνη για την ανάπτυξή τους να τους επικαιροποιεί (update), κρατώντας το υλικό τους σύγχρονο και «ζωντανό». Πέρα από τον προφανή εκπαιδευτικό χαρακτήρα, η εφαρμογή θα μπορούσε να βοηθήσει στην ανάδειξη της διαφορετικότητας της πόλης και στην προσέλκυση, στο πλαίσιο του βιομηχανικού τουρισμού, επισκεπτών από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Κάτοικοι της πόλης θα μπορούσαν ευκολότερα να μισθώσουν τα σπίτια τους σε επισκέπτες μέσω πλατφορμών βραχυχρόνιας μίσθωσης, πιθανά με κατάλληλη προβολή από τον Δήμο.

Η ψηφιακή εφαρμογή αποτελεί μέρος της διπλωματικής εργασίας με τίτλο, «Παρουσίαση της οικιστικής και βιομηχανικής εξέλιξης της Νέας Ιωνίας στο πέρασμα του χρόνου (1923-2017) με τη χρήση αεροφωτογραφιών και ψηφιακού διαδραστικού χάρτη», η οποία εκπονήθηκε στο πλαίσιο του Μεταπτυχιακού Προγράμματος «Περιβάλλον και Ανάπτυξη» του ΕΜΠ με επιβλέποντες καθηγητές τους Έφρη Δημοπούλου και Τάσο Λαμπρόπουλο.

Για κάθε ενδιαφερόμενο ο οποίος αναζητά επιπλέον πληροφορίες, φωτογραφικό υλικό και σχολιασμό, το κείμενο της Μεταπτυχιακής διπλωματικής εργασίας η οποία συνοδεύεται από την ψηφιακή εφαρμογή έχει ανέβει σε μορφή pdf στο Ιδρυματικό Αποθετήριο του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (Dspace) στην ηλεκτρονική διεύθυνση: <https://survey-ntua.maps.arcgis.com/apps/Shortlist/index.html?appid=fc364ed7008f4059aef77988489db51f>

Επίσης έχει δημιουργηθεί σελίδα στο Facebook με τίτλο «Διαδραστικός οδηγός πόλης για τη Νέα Ιωνία Αττικής» όπου ο χρήστης πέρα από την πρόσβαση που μπορεί να έχει στην εφαρμογή, μπορεί να συνεισφέρει στην επικαιροποίησή της με σχόλια, παρατηρήσεις, κείμενα και φωτογραφίες που αφορούν την πόλη.

(Ο Χ. Παπαναστασίου είναι Γεωπόνος Γ.Π.Α.)

Ζω σε μία πολυκατοικία με 81 διαμερίσματα, τόσα τα έχω μετρήσει. Είναι μία παλιά, μονομπλόκ πολυκατοικία από τα μέσα της δεκαετίας του '60 αποτελούμενη από τρία συγκροτήματα και έναν κεντρικό, εσωτερικό, τεράστιο κήπο με φοίνικες και πυκνά, ψηλά δέντρα που κρατούν μακριά το θόρυβο από την κεντρική λεωφόρο, έξω. Στις αλέες του περιφέρονται νωχελικά γάτες και στα παγκάκια του, μερικές φορές, τα πρωινά, βλέπω κορίτσια σκυμμένα πάνω από την οθόνη του κινητού τους ή ένα βιβλίο. Οι βεράντες που βλέπουν στον κήπο έχουν ντουλάπες ντέξιον, φυτά και φερ-φορζέ καρέκλες και τραπέζια. Τα καλοκαίρια, το βράδυ, ακούς μερικά χάχανα και μπιρίμπες να απλώνονται επάνω στα τραπέζια. Από τα ανοιχτά παράθυρα ακούς κουταλοπήρουννα με πιάτα και μυρωδιές φαγητού να αναρριχώνται προς τα πάνω, τηγανητές πατάτες και φρεσκοαπλωμένες μπουγάδες, άρωμα ωκεανού, μιστράλ και πράσινο μύλο.

Είναι μία πολυκατοικία που απονέμει μία μακρινή αίσθηση art deco με τις κυματοειδείς γραμμές της στα υποστέγα, στην κουπαστή της μεγάλης κεντρικής σκάλας της εισόδου, στις τζαμαρίες και στους φαρδιούς ελισσόμενους διαδρόμους που οδηγούν στα τρία ασανσέρ.

Τρία ασανσέρ με ασυνήθιστη, οριζόντια διαρρύθμιση που προέρχεται από τον παλιό, λέει, διαχωρισμό της καμπίνας: το ένα μέρος ήταν για τις κυρίες και το άλλο για τα δουλικά, όταν κατέβαζαν τα σκουπίδια, για να αποφεύγονται οι δυσάρεστες οσμές.

Σήμερα τα ασανσέρ είναι κοινά για όλους και μεταδίδουν μουσική στις διαδρομές τους, μικρά κλασικά πρελούδια πιάνου ή κιθάρας, κάνοντας τη φασαρία της καθημερινότητας και του άγχους ακόμα πιο μακρινή. Καμπανάκι και «πέμπτος όροφος».

Τα πρωινά, στο οριζόντιο παραλληλεπίπεδο ασανσέρ συναντάω έναν νεαρό με σκύλο που πάντα μου γρυλίζει απειλητικά (ο δεύτερος), ίσως γιατί οσμίζεται επάνω μου τα τρία σκυλιά που υπάρχουν στην οικογένεια, λες και παίζουμε σε ταινία του Ντίσνεϊ, χώρια τα περιφερειακά και των επισκεπτών. «Ντιν! Ισόγειο». Ο σκυλάκος μου γρυλίζει άλλη μία φορά και φεύγει με το αφεντικό του για τα πρωινά του τσίσα, ενώ από τις γύρω πολυκατοικίες εμφανίζονται την ίδια ώρα οι υπόλοιπες ράτσες της λεωφόρου που βγαίνουν για τον ίδιο σκοπό. Αγαπημένος μου, ο κύριος με τα τέσσερα beagles, όλα δεμένα με λουριά στο χέρι του — ένα θαυμάσιο άρμα που το τρέχουν τα σκυλιά, μυρίζοντας τρελαμένα δεξιά κι αριστερά, απλωμένα σε όλο το πεζοδρόμιο.

Στους πίσω δρόμους από τη λεωφόρο όμως, συναντάς συχνά και αδέσποτα που τα φροντίζει η γειτονιά. Αφήνουν έξω από τα μαγαζιά κούπες με νερό και τροφή, περνάνε οι μικροί απόκληροι, τσιμπάνε κάτι και μετά αράζουν στην πλευρά του δρόμου που τη βλέπει ο ήλιος, περιμένοντας ένα χάδι από τους περαστικούς ή τους θαμώνες — μπαρμπέρικα, κομπιουτεράδικα, πρακτορεία οπάπ, ασιατικά μίνι μάρκετ, φούρνους, φαρμακεία.

Όποτε βλέπω τα αλήτικα σκυλάκια της γειτονιάς θυμάμαι τη φωτογραφία που ανέβασε κάποιος στο ίντερνετ και έγινε viral, με το καφέ Hott Spott στη Μυτιλήνη που αφήνει τα αδέσποτα της περιοχής να κοιμούνται μέσα, αφού φύγουν οι πελάτες. Συντρο-

φιά και ύπνος στους καναπέδες, μία σειρά αδέσποτα το ένα δίπλα στο άλλο.

Ζω σε μία πολυκατοικία με πολλά γραφεία γιατρών και δικηγόρων και στα ευρύχωρα διαμερίσματα πολλές παλιές, αθηναϊκές οικογένειες. Τα πρωινά, εκτός από τα σκυλάκια που τα βγάζουν έξω οι κύριοι, για τσίσα, βλέπω και πολλές ηλικιωμένες κυρίες, καλοντυμένες και ευγενικές, που τις βγάζουν έξω οι βαλκάνιες βοηθοί για την καθιερωμένη βόλτα — μικρά βήματα, ατέλειωτες διαδρομές 50 μέτρων και πάλι πίσω, αγκαζέ ή γραπωμένες στο πι.

Μία γλυκιά γιαγιά από την πολυκατοικία των 81 διαμερισμάτων, παλιά δασκάλα, μετά τη βόλτα της κάθεται με τη συνοδό της στο τεράστιο τραπέζι της εισόδου, εκεί που παλιά υπήρχε ο θυρωρός. Τώρα, χωρίς θυρωρό, η αλληλογραφία των ενοίκων —δεκάδες γράμματα, φάκελοι, ειδοποιήσεις, πακέτα, καθημερινά— βρίσκεται επάνω στο μεγάλο τραπέζι της εισόδου. Οι ενοικιοί πρέπει να ψάχνουμε μέσα στον κυκεώνα να βρούμε τους δικούς μας φακέλους, είναι ένα χάος μέσα στο οποίο συχνά χάνονται γράμματα. Η γλυκιά ηλικιωμένη κυρία περιμένει πάντα τη συνδρομή της σε ένα γαλλικό περιοδικό. Είναι πεισμένη ότι κάποιος της παίρνει το κάθε τεύχος όταν έρχεται και έχει αποφασίσει να βάζει σε τάξη, όσο μπορεί, αυτό το συνονθύλευμα φακέλων. Κάθε πρωί, με τη βοήθεια της κοπέλας που την προσέχει, κάθεται στη θέση του θυρωρού και αρχίζει να ταξινομεί τα γράμματα.

«Εσείς ποιος είστε;» με ρωτάει συχνά όταν περνάω από μπροστά. «Α, μάλιστα, δεν έχετε τίποτα ούτε σήμερα». Θυμάται ονόματα, ορόφους και σε ποιο συγκρότημα είναι ο καθένας ή, άλλοτε πάλι, ξεχνάει εντελώς τα πάντα και αρχίζει η ταξινόμηση από την αρχή. Χωρίζει σε στοίβες τους φακέλους. Ξέρει και γράφει επάνω τους: «Έχει φύγει» και «Απεβίωσε». Είναι η μικρή εγκυκλοπαίδεια της μεγάλης μας πολυκατοικίας. Το περιοδικό της δεν το βρίσκει ποτέ. Συνεχίζει να είναι αγανακτισμένη ότι κάποιος της το παίρνει.

Μετά, πιάνει αγκαζέ τη βοηθό και ανεβαίνει στο διαμέρισμά της. Τα γράμματα, αδέσποτα σαν τα σκυλιά της γειτονιάς, απλωμένα το ένα δίπλα στο άλλο σε στοίβες, περιμένουν το χρόνο να περάσει και να τα βρει ο παραλήπτης τους.

Μετά από πολύ καιρό, αποφάσισα να βγω στα μπαρ. Σε μια νύχτα που νιώθω πια ότι δεν με στεγάζει, δεν έχω το δικό μου στέκι να κρυφτώ και να βρω τον παραλήπτη μου, βγήκα αναζητώντας λόγο και αφορμή. Στριμώχτηκα, χύθηκαν πάνω μου άπερολ σπριτς, χαμογέλασα, ακούμπησα στη σιγουριά της μπάρας να αγκυροβολήσω δίπλα στα ποτά, η μουσική είναι εφιαλτική παιδιά, αλήθεια, προσπαθούσα να διακρίνω τις φάτσες στο ημίφως — δεν με βοηθά και η νυκταλωπία. Με έπνιγε ο καπνός, αναζητούσα λίγο αεράκι μιστράλ και πράσινο μύλο. Μια μπιρίμπα. Βγαίνοντας, ένας αδέσποτος σκυλάκος, ξενύχτης, μπαρόβιος, κάτοικος της περιοχής, όπου βρει κρεβάτι και χάδι κι αυτός, στεκόταν μέσα στο χαμό με βλέμμα ήρεμης αδιαφορίας. «Εσείς ποιος είστε;» «Εδώ ζω».

Επιστρέφοντας σπίτι, κάθισα στο μεγάλο τραπέζι του θυρωρού και άρχισα με την πсуχία μου, ήταν αργά, είχα ώρα, να ψάχνω τα σκόρπια γράμματα παντού. Τα έβαζα σε σειρά, κατά συγκρότημα, ιατρικά έντυπα, παλιούς ξεχασμένους λογαριασμούς, γράμματα σε ανθρώπους που έχουν πεθάνει, φάκελοι με ωραίο γραφικό χαρακτήρα. Τίποτα δεν είχε έρθει για μένα. **Α**

Τα αδέσποτα των Αμπελοκήπων

Όποτε βλέπω τα αλήτικα σκυλάκια της γειτονιάς θυμάμαι τη φωτογραφία που ανέβασε κάποιος στο ίντερνετ και έγινε viral, με το καφέ που αφήνει τα αδέσποτα της περιοχής να κοιμούνται μέσα, αφού φύγουν οι πελάτες.

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ → panikoval500@gmail.com
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

υναντηθήκαμε στο σπίτι της στο Κολωνάκι. Και να μη γνώριζες σε τι σπίτι μπήκες, η βιβλιοθήκη που κυριαρχεί στο χώρο του σαλονιού και τα έργα τέχνης στους τοίχους δεν αφήνουν αμφιβολία πως εδώ κυκλοφορεί ένας άνθρωπος των γραμμάτων. Στις οικογενειακές φωτογραφίες παρελαύνουν μέλη της οικογένειας Καραγάτση, ένας τοίχος είναι αφιερωμένος στα έργα της μητέρας της Μαρίνας, Νίκης Καραγάτση. Καθίσαμε αντικριστά, και αφού ξορκίσαμε τα θέματα υγείας που μας ταλαιπωρούν, ορμήσαμε στο «Ευχαριστημένο». Το βιβλίο της που τώρα γίνεται θεατρική παράσταση.

Πώς πήρατε την απόφαση να γράψετε το βιβλίο; Ξεκίνησα να το γράφω έχοντας στο μυαλό μου πως ήθελα να διηγηθώ τη ζωή της υπηρέτριας που είχαμε στο πατρικό μου σπίτι, της Λασκαρώς. Ένιωθα ανάγκη να κάνω κάτι για τη γυναίκα που με μεγάλωσε και είχα αγαπήσει πολύ. Να γράψω την τραγική ζωή της, πως την έστειλαν οι πάμπτωχοι γονείς της στα 13 της χρόνια υπηρετιούλα στην Αίγυπτο, πως μετά την πάντρεψαν με το ζόρι με έναν μεσήλικα αόμματο που την έδερνε βάνουσα. Για να γράψω την ιστορία της είχα πραγματοποιήσει έρευνα ± πήγα στο χωριό της στην Άνδρο, βρήκα τον γιο της που είχε επιστρέψει από την Αμερική... Στην πορεία της συγγραφής, η Λασκαρώ έγινε επιτέλους μία από τις ηρωίδες του «Ευχαριστημένου». Μόνο εκ των υστέρων ανακάλυψα ότι με είχε απασχολήσει ως μυθιστορηματικό πρόσωπο από τότε που ήμουν νέα κοπέλα. Στην παρουσίαση του βιβλίου είχε έρθει ο Λεωνίδας Εμπειρικός, ο γιος του ποιητή Ανδρέα Εμπειρικού, φέρνοντας μια μαγνητοταινία, της οποίας την ύπαρξη μέχρι τότε αγνοούσα. Σε αυτήν καταγράφεται μια επίσκεψη της οικογένειάς μου στο σπίτι του Ανδρέα Εμπειρικού μια ημέρα του 1955. Κάποια στιγμή ακούγομαι να λέω ότι είχα επιχειρήσει να γράψω ένα διήγημα για τη Λασκαρώ. Ειλικρινά, είχα τελειώς ξεχάσει αυτή την προσπάθεια ± μπορεί και να την απώθησα γιατί με είχε αποθαρρύνει ο πατέρας μου. Στη μαγνητοταινία ακούγεται λοιπόν ο Καραγάτσης να λέει ότι «η Μαρίνα», εγώ δηλαδή, «έχει μὲν υπερτροφικό ταλέντο, αλλά είναι τσαπατσούλα και δεν δουλεύει με αφοσίωση. Ξοδεύεται από εδώ και από εκεί καθώς δεν μπορεί να αποφασίσει με τι θέλει να ασχοληθεί. Και ζωγραφίζει, και παίζει με τον Ροντήρη στο θέατρο, και την ενδιαφέρει η αρχαιολογία, και της αρέσει ο κλασικός χορός...».

Μπορεί η Μαρίνα Καραγάτση να μη θυμόταν αυτό το επεισόδιο όταν θα έγραφε κοντά στα εβδομήντα της το βιβλίο για τα παιδικά της χρόνια, όμως στις σελίδες του περιγράφει μια ανάλογη σκηνή με τον πατέρα της. Είναι στο πρώτο κεφάλαιο με τίτλο «Ο Καραγάτσης», στο οποίο ο συγγραφέας μονολογεί: «...Μια μέρα λοιπόν που μου διάβαζε με καμάρι μια έκθεσή της [...] δε βάσταξα και πήγα και ξετρώπωσα κάτι παλιά τετράδια με νεανικά μου κείμενα. "Για ρίξε μια ματιά να δεις πώς έγραφα εγώ στην ηλικία σου" της λέω νευριασμένα. "Δύο-τρία χρόνια μεγαλύτερός σου ήμουν, και ήδη είχα καταλάβει τι σημαίνει αλήθεια στην τέχνη. Εσύ, δυστυχώς, όταν γράφεις ψεύδεσαι ασύστολα. Απορώ πώς δεν το καταλαβαίνεις». Ο διάλογος αυτός μπορεί και να διαμείφθηκε ως έχει. Λίγο πιο κάτω όμως βάζει τον πατέρα της να μετανιώνει και να μέμφεται τον εαυτό του για την επίθεση στην κόρη του.

Την ρωτάω για την αναλογία πραγματικότητας και φαντασίας στο βιβλίο: «Έβαλα λόγια και σκέψεις» θα μου απαντήσει, «που αφορούν εμένα, στους ανθρώπους της οικογένειάς μου, αντανakλώντας αυτό που νόμιζα ως παιδί ότι πίστευαν για μένα. Σε ό,τι αφορά τη Λασκαρώ ένα πολύ μεγάλο κομμάτι είναι μυθοπλασία. Τα επεισόδια που αφορούν εμένα και τους γονείς ή τους δικούς μου είναι πολύ κοντά στην πραγματικότητα. Έρευνα χρειάστηκε να κάνω για τη ναυτιλία της Άνδρου προκειμένου να γράψω το κεφάλαιο για τη γιαγιά Μίνα, τη μητέρα της μητέρας μου. Η Άνδρος είναι το σημείο αναφοράς στη ζωή μου. Η γενέτειρα του πατέρα μου, η Λάρισα, δεν υπήρχε στο σπίτι παρά μόνο μέσω κάποιων μικρών αναφορών».

Λένε ότι η μνήμη εξωραίζει τα γεγονότα και ότι εξαφανίζει τις άσχημες καταστάσεις. Η Μαρίνα Καραγάτση όμως δεν φοβάται να τα βάλει με τα θηρία ± ή τέλος πάντων μέχρι έναν βαθμό. Διαβάζοντας, μεταξύ άλλων, ότι η μικρή Μαρίνα γίνεται μάρτυρας ενός ερωτικού στιγμιότυπου μεταξύ του πατέρα της και της Λασκαρώς («Εριξα μια βιαστική ματιά στο ξέστρωτο κρεβάτι και είδα τον μπαμπά μου να κάθεσαι ανακούρκουδα. Από πάνω φορούσε ένα άσπρο φανελάκι και από κάτω δεν φορούσε τίποτα. Ήταν γυμνός...») δεν μπορεί παρά να αναρωτηθεί κανείς αν πρόκειται για ένα βιβλίο-κλείσιμο λογαριασμών με τον πατέρα Καραγάτση... «Το ίδιο μου είπε, όταν το διάβασε, και ένας από το παρελθόν ψυχαναλυτής μου» μου εξομολογείται γελώντας. «Γελώ τώρα που σκέφτομαι εκείνη την περίοδο της ψυχανάλυσης. Σε κάθε ερώτηση που μου έκανε εγώ απαντούσα "περιμένετε... έχει γράψει ο Καραγάτσης κάτι γι' αυτό. Θα βρω το απόσπασμα και θα σας το πω"».

Συγγνώμη, αλλά λέγατε ο «Καραγάτσης» και όχι ο «πατέρας μου»; Δεν θυμάμαι... αλλά νομίζω πως έλεγα ο «πατέρας μου».

Όσο γράφατε το βιβλίο καταλαβαίνατε ότι αυτό θα είχε και μια απελευθερωτική αξία για εσάς; Ποτέ και καμία σκηνή δεν μου έφερε κλάματα ή στεναχώρια. Απεναντίας, πολλές φορές καθώς έψαχνα στις αναμνήσεις μου γελούσα! Ίσως επειδή δεν έχασα ποτέ το χιούμορ μου. Άλλωστε πιστεύω πως η ζωή είναι μια μεγάλη παρεξήγηση, όπως έλεγε και ο πατέρας μου.

Απλαδή, ποια ήταν τελικά η εικόνα που αποκομίζετε εσείς από τον Καραγάτση; Ενός ανικανοποίητου ανθρώπου, βασανισμένου, που δύσκολα θα έλεγε κανείς ότι τον βλέπει ευτυχισμένο. Ποτέ μου δεν θυμάμαι να τον είδα ερωτευμένο με καμία γυναίκα.

Ούτε με αυτή την οικογενειακή φίλη; Ούτε. Η μητέρα μου αναστατώθηκε όχι γιατί ένωσε ότι απειλείται περισσότερο από αυτή τη γυναίκα, σε σχέση με τις άλλες, αλλά γιατί ένωσε θιγμένη καθώς αυτή μπαινόβγαινε στο σπίτι μας με τον σύζυγό της. Φιλοξενήθηκε σε εμάς.

Το να πούμε ότι ο Καραγάτσης ήταν ένας τυπικός φαλλοκράτης μάλλον ισχύει... Νομίζω, ναι. Πίστευε ότι οι γυναίκες είναι ικανές μόνο για έρωτα, να κάνουν παιδιά, να φροντίζουν το σπίτι... Όμως το 1956, όταν η μητέρα μου έκανε την πρώτη της ατομική έκθεση και πήρε πολύ καλές κριτικές, ο Καραγάτσης άρχισε να αντιμετωπίζει σοβαρά τη ζωγραφική της.

Υπήρχαν γυναίκες διανοούμενες ώστε να νιώθει απειλούμενος; Δεν το γνωρίζω αυτό. Πάντως στην παρέα τους δεν υπάρχει κάποια γυναίκα που να διεκδικούσε από μόνη της μια θέση ισάξια δίπλα τους. Οι περισσότερες υπήρξαν είτε ως σύζυγοι είτε ως φίλες.

Όμως κι εσείς νιώθω ότι δεν δώσατε στο βιβλίο ιδιαίτερη φωνή στη μητέρα σας, τη ζωγράφο Νίκη Καραγάτση. Ευτυχώς ο Δημή-

τρης στη θεατρική διασκευή θα την αναδείξει πολύ περισσότερο. (σ.σ. «Το Ευχαριστημένο» θα παρουσιαστεί από τις 22 Φεβρουαρίου στο Θέατρο ΠΟΡΕΙΑ, σε σκηνοθεσία Δημήτρη Τάρλοου). Εξάλλου τη γιαγιά του την είχε ζήσει και την αγάπησε πολύ. Από την άλλη, ο Λεωνίδας Εμπειρικός που την είχε ζήσει από πολύ κοντά, μου εξομολογήθηκε πως αισθάνθηκε ότι στο βιβλίο την έβαλα να μιλάει πολύ περισσότερο απ' ό,τι συνήθιζε. Η μητέρα μου ήταν ένας άνθρωπος που μιλούσε ελάχιστα αλλά τα λίγα λόγια που έλεγε είχαν μια σοφία, έδειχναν βαθύ στοχασμό και τα λογάριζε πολύ ο Καραγάτσης.

Περιγράψτε μια σκηνή όπου δείχνει και την κτητικότητα του απέναντί σας. Στο βιβλίο πάντως βλέπουμε μια Μαρίνα που φοβάται έστω και να αντιμιλήσει. Δεν κάνατε ποτέ την επανάστασή σας; Ο Δημήτρης στην παράσταση δείχνει ότι κάθε φορά που φώναζε ο πατέρας μου εγώ έκανα τη φωνή μου. Μ' έναν τρόπο η φωνή μου ξεκαρβαλωνόταν! Φυσικά και έκανα την επανάστασή μου γύρω στα δεκαέξι - δεκαεπτά. Πάντως χρειάστηκε να περάσω τα τριάντα για να εκφράσω δική μου άποψη, να μην επαναλαμβάνω τα λόγια και τις απόψεις του πατέρα μου.

Οι άνδρες που επιλέγατε ως νέα και ενήλικη έμοιαζαν του Καραγάτση ή όχι; Δεν ξέρω αν το έκανα συνειδητά ή ασυνειδητά, αλλά νομίζω όχι. Πάντως έναν που είχε γνωρίσει ο πατέρας μου έκανε τα πάντα προκειμένου να του δείξει την αντιπάθειά του. Είχε και πιο εντυπωσιακό σώμα και παράστημα από τον Καραγάτση. (γέλια) Στο βιβλίο καταγράφω τι σκάρωσε με τον Νικόλαο Πολίτη προκειμένου να καταστρέψει τον θαυμασμό που έτρεφα στα δεκατρία μου για έναν καθηγητή.

Πέρασαν εννιά χρόνια από την έκδοση του βιβλίου για να αποπειραθεί ο γιος σας, Δημήτρης Τάρλοου, να το ανεβάσει στη σκηνή. Ξέρετε πώς πήρε την απόφαση; Πρόβες έχετε δει; Όταν ένας σκηνοθέτης πρότεινε πριν από χρόνια να το ανεβάσει σε μορφή αναλογίου, ο Δημήτρης σκέφτηκε ότι θα ήταν προτιμότερο να διασκευαστεί κάποτε σε θεατρικό. Νομίζω η ενασχόλησή του με τη «Μεγάλη Χίμαιρα» τον έπεισε να περάσει και σε αυτό το τόσο προσωπικό κείμενο. Ένα μέρος πρόβας για πρώτη φορά είδα τώρα, πολύ πρόσφατα. Δεν μου επέτρεπε πιο πριν. (γέλια)

Τη θεατρική διασκευή από την Έρι Κύργια τη διαβάσατε; Φυσικά. Θεωρώ ότι έχει κάνει εξαιρετική δουλειά, έκανα και κάποιες επεμβάσεις. Κοιτάζτε. Στην παράσταση αυτό που θα ήθελα να δω είναι ένα ειλικρινές έργο. Δεν πρόκειται να μπω σε μια κριτική διάθεση αν η Σίσσυ (σ.σ. Τουμάση, ερμηνεύει τη μικρή Μαρίνα) θα μου θυμίζει ή όχι εμένα. Θα μπορούσε στην παράσταση την ηρωίδα να τη λένε Κατερίνα, Γεωργία ή δεν ξέρω πώς αλλιώς. Έχω μάθει να ξεχωρίζω πολύ καλά την τέχνη από τη ζωή.

Πριν φύγω, η Μαρίνα Καραγάτση μου εξομολογήθηκε πως ένωθε τυχερή που γεννήθηκε από αυτούς τους γονείς. «Τα προβλήματα, ναι, ήταν πολλά, αλλά η ζωντάνια που επικρατούσε στο σπίτι μας δεν συναντιέται σε πολλές οικογένεις».

Υπάρχει κάτι που δεν το βάλατε στο βιβλίο και ίσως να ταίριαζε να ειπωθεί εδώ, σήμερα; Λίγο καιρό πριν πεθάνει ο πατέρας μου, βαριά άρρωστος πια, βγήκε και με βρήκε στη βεράντα μας. Ξαφνικά γυρίζει και μου λέει μελαγχολικά. «Ξέρεις, Μαρίνα, δεν θα ζήσω πολύ ακόμα γιατί έχω πολλές ενοχές». Εγώ δεν είπα καλή κουβέντα. Πόσο καλύτερα θα ήταν όλα, αν είχα τολμήσει να ξεστομίσω το πιο απλό «Μπάμπα μου, σ' αγαπώ». **Δ**

INFO

«Το Ευχαριστημένο». Σκην.: Δημήτρης Τάρλοου. Παίζουν: Σίσσυ Τουμάση, Σμαράγδα Σμυρνάου, Καίτη Μανωλιδάκη, Ειρήνη Δράκου, Χρήστος Μαλάκης. Θέατρο Πορεία, Τρικόρφων 3-5, Πλατεία Βικτωρίας, 2108210991, 2108210082 «Το ευχαριστημένο, ή οι δικόι μου άνθρωποι» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Άγρα.

ΜΠΑΜΠΑ, Σ' ΑΓΑΠΩ

Η Μαρίνα Καραγάτση δεν φοβάται να αποκαλύψει γεγονότα που στοίχειωσαν τη ζωή της.

Μιλήσαμε με αφορμή το μυθιστόρημά της «Το Ευχαριστημένο», που ανεβαίνει στο θέατρο Πορεία.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΕΙΝΑΙ ΤΑΜΠΟΥ ΝΑ ΦΟΡΑΣ ΚΑΠΕΛΟ;

Ρωτήσαμε δύο αθηναϊκά καπελάδικα και πήραμε συμβουλές
καθαρισμού και φύλαξης του αγαπημένου αξεσουάρ

Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

«Έχεις δει στις παλιές ελληνικές ταινίες που ανοίγει το πλάνο πάνω από την Αθήνα π.χ., όλοι φορούν καπέλα» μου λέει η **Βίκυ Πολυχρονοπούλου**, που μαζί με τον αδερφό της **Γιώργο**, έχουν το **Giorgio Hatter**, το καπελάδικο της οδού Βορέου. Το πρωτάνοιξε ο πατέρας τους Ηλίας Πολυχρονόπουλος το 1978. Ο παππούς τους κατασκεύαζε σχολικές τραγιάσκες και στρατιωτικά πηλίκια τη δεκαετία του '60. Η τέχνη πέρασε από γενιά σε γενιά κι έτσι σήμερα η Βίκυ και ο Γιώργος κρατούν επάξια τη σκυτάλη της οικογενειακής επιχείρησης, καθώς ενημερώνονται ανελλιπώς για τις τάσεις στο καπέλο και αναζητούν ταξι-δεύοντας ανά την Ευρώπη καινούργια και εντυπωσιακά σχέδια. Ξεκινήσαμε την κουβέντα μας προσπαθώντας να εντοπίσουμε πότε το καπέλο, αναπόσπαστο κομμάτι της γκαρνταρόμπας του Έλληνα κάποτε, παραμερίστηκε και εντέλει εξαλείφθηκε από αυτή με αποτέλεσμα, στη δυναμική επιστροφή που έχει κάνει την τελευταία δεκαετία, να αντιμετωπίζεται από ένα κομμάτι του πληθυσμού ως μία εκκεντρική επιλογή.

«Τη δεκαετία του '90 το εντοπίζουμε, με βάση πάνω και το πώς κινείται η δουλειά μας. Στην πραγματικότητα, θα λέγαμε ότι ίσως ξεκίνησε και πριν το '80, αν λάβουμε ως δεδομένο ότι κάποτε, δεν άφηνες το σπίτι χωρίς το καπέλο σου. Η νέα γενιά της εποχής λογικά το απέρριψε γιατί το θεώρησε σαν ένα αξεσουάρ που φορούν οι μεγάλοι και έτσι βγήκε εκτός μόδας. Δεν φορούσαν καπέλα οι νέοι, δεν ήταν στην κουλτούρα τους. Τα τελευταία δέκα χρόνια, ωστόσο, έχει αρχίσει και επανεντάσσεται σε αυτή. Φεύγουμε πιο εύκολα στο εξωτερικό, είτε για αναψυχή, είτε για σπουδές –εκεί το καπέλο δεν έπεσε ποτέ– το βλέπουμε, το συνηθίζουμε και το οικειοποιούμαστε και εδώ. Επίσης το διαδίκτυο επηρεάζει πάρα πολύ. Όλα τα κορίτσια ενημερώνονται για τη μόδα από το Instagram, αντίστοιχα και οι άντρες, βλέπουν διάσημους ή fashion bloggers που το φοράνε και θέλουν να το υιοθετήσουν κι αυτοί. Η νέα γενιά είναι που το ξαναέκανε μόδα» εξηγούν η Βίκυ και ο Γιώργος.

«Παλιά ήταν στο στιλ των ανθρώπων να ντύνονται καλά. Οι άνδρες, για παράδειγμα, δεν υπήρχε περίπτωση να μη φορέσουν το σακάκι τους, το παντελόνι με την τσάκιση, το παλτό και το καπέλο τους. Ανεξάρτητα από την κοινωνική τάξη, θα έβλεπες το ίδιο μοτίβο ντυσίματος, σε πιο οικονομική εκδοχή» λέει ο Γιώργος, που φέρει το όνομα του πιλοποιού παππού του και η αδερφή του Βίκυ συμπληρώνει: «Τώρα είμαστε πιο χύμα. Τότε πρόσεχαν το κάθε τι. Για πρακτικούς λόγους το πιο απλό ντύσιμο είναι άνετο, το καταλαβαίνω, αλλά έτσι χάνεται η κομψότητα».

Το ίδιο πιστεύει και ο κ. **Χρήστος Καραχάλιος** του **Karfil Hats**, στην πολυσύχναστη οδό Αγίας Ειρήνης. Η επιχείρηση έχει τις ρίζες της στο 1949, και ξεκίνησε από τον πατέρα του που ήταν πιλοποιός. Σήμερα, ο ίδιος βρίσκεται στο μαγαζί περισσότερο επειδή δεν έχει μάθει να ζει χωρίς ράφια γεμάτα καπέλα να τον περιτριγυρίζουν, καθώς το Karfil Hats τρέχουν τα παιδιά του. «Το καπέλο παλαιότερα ήταν αναπόσπαστο αξεσουάρ κάποιου. Τη δεκαετία του '50, τα σπίτια διέθεταν δίπλα από την εξώπορτα κομότες με ειδικό τσιγκελάκι για να κρεμάς το καπέλο σου. Θα έλεγα ότι το καπέλο έπεσε εκεί γύρω στη δεκαετία του '70. Ακριβή εξήγηση δεν μπορώ να δώσω, καθώς στην Ευρώπη και ειδικά στη Βόρεια, το καπέλο δεν σημείωσε ποτέ κάμψη».

Η πρώτη φορά που αγόρασα καπέλο ήταν το 2010, ένα μικρό bowler το οποίο δεν ευχαριστήθηκα ιδιαίτερα, καθώς όταν το φορούσα όλοι με

κοιτούσαν κάπως στο δρόμο, στα μέσα μεταφοράς, στα μπαρ. Πάνε μερικοί μήνες που αγόρασα το πρώτο μου «σοβαρό» καπέλο (εννοώ χειροποίητο), από μαλλί προβάτου από αθηναϊκό καπελάδικο. Είναι ένα μαύρο fedora, όπως προστάζει η τάση. Δυστυχώς, τίποτα δεν άλλαξε από το 2010. Ακόμη πάνων περιέργα βλέμματα πάνω μου όταν το φοράω. Η εντύπωση που κάνει μπορεί να είναι θετική, δεν παύει όμως να ενοχλούμαι όταν με κοιτούν παρατεταμένα και επίμονα, απλά και μόνο επειδή φοράω ένα καπέλο.

Η Βίκυ του Giorgio Hatter εξηγεί πως τα πράγματα ίσως να μην είναι τόσο δραματικά όσο τα περιγράφω. Μάλιστα πιστεύει παθιασμένα ότι το καπέλο έχει επιστρέψει για τα καλά. «Τη λέξη ταμπού δεν την υιοθετώ από τη στιγμή που έχει αρχίσει τόσος κόσμος να το φοράει. Θεωρείται ένα αξεσουάρ αρκετά εκκεντρικό, γιατί ένα μέρος του πληθυσμού δεν είναι αρκετά εξοικειωμένο ακόμη με το καπέλο, κυρίως τον χειμώνα. Το καλοκαίρι φοράει ακόμα και κόσμος που δε το προτιμά το χειμώνα, γιατί είναι θέμα προστασίας από τη θερμοκρασία και την ακτινοβολία. Και στην πόλη να μη το βάλεις, στην παραλία δεν γίνεται να πας χωρίς καπέλο. Για αυτό και έχουμε περισσότερη κίνηση το καλοκαίρι. Το καπέλο είναι συνυφασμένο με τις καιρικές συνθήκες. Πιο παλιά, τη δεκαετία του '80 που ήταν πιο ξεκάθαρος ο καιρός, έβλεπες περισσότερο κόσμο να φορά καπέλα, τραγιάσκες και σκουφιά, όλο τον χειμώνα. Τώρα πια δεν κάνει τόσο κρύο και τις περισσότερες φορές δεν φοράμε ούτε σκουφί.

» Επειδή βρίσκεται στο κεφάλι μπορεί να τραβήξεις τα βλέμματα, όπως με το να φορέσεις ένα περίεργο ζευγάρι γυαλιά ή να έχεις ένα ιδιαίτερο χρώμα στα μαλλιά σου. Είναι θέμα νοοτροπίας λαού, τι να κάνουμε; Σε αρκετές πελάτισσες που μου λένε ότι τους αρέσει το καπέλο αλλά δεν το τολμούν επειδή φοβούνται ότι θα τους κοιτάξει ο άλλος κάπως, λέω: το να σε κοιτάει κάποιος δεν σημαίνει απαραίτητα ότι το κάνει επειδή αυτό που βλέπει είναι άσχημο ή δεν σου πάει. Μπορεί να σημαίνει ότι το θαυμάζει. Ίσως σκέφτεται "Τι ωραία που του πάει!". Η αντιμετώπιση του καπέλου ως εκκεντρική επιλογή δεν θα διαρκέσει.

» Περίπου 7 στους 10 πελάτες μας είναι νέοι, αυτό κάτι δείχνει. Αυτά τα παιδιά θα συνεχίσουν να φοράνε καπέλο και έρχεται πίσω τους μία άλλη γενιά που θα το προτιμήσει και αυτή. Το καπέλο είναι ένα αξεσουάρ που μπορεί να δώσει απίστευτο στιλ στο ντύσιμό σου, είναι μεγάλο πράγμα αυτό, δεν το κάνει οποιοδήποτε αξεσουάρ».

Ο κ. Καραχάλιος, που επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό των πελατών του είναι νέοι, το επιβεβαιώνει. «Δεν θεωρείται πλέον ταμπού, όχι. Ο ένας στους τρεις φοράει καπέλο και αυτό οφείλεται στους πιτσιρικάδες που το επανέφεραν στη μόδα. Είναι γεγονός ότι ο κόσμος δεν έχει συνηθίσει τα χειμωνιατικά καπέλα. Νομίζω ωστόσο ότι αυτό συμβαίνει γιατί τα κρίνει χωρίς να τα έχει δοκιμάσει. Το θέμα είναι να έρθεις στο μαγαζί και θα σου δείξω πώς να φοράς ένα καπέλο. Δεν θα το έχεις φανταστεί επάνω σου έτσι» λέει πιάνοντας από ένα ψηλό ράφι μία μάλλινη μπορντό τραγιάσκα, την οποία μου στερεώνει με επιμέλεια στο κεφάλι, και πράγματι, ως ένας άνθρωπος που δεν βρίσκει τις τραγιάσκες του γούστου του, όταν στράφηκα στον ολόσωμο καθρέφτη του Karfil Hats εντυπωσιάστηκα από το πόσο μου ταίριαζε.

Οι καπελάδες μίλησαν. Το καπέλο ήρθε για να μείνει. Χαρίζει κομψότητα, αναβαθμίζει και το πιο απλό outfit, προστατεύει. Εσείς θα το τολμήσετε ή το σκέφτεστε ακόμα; **A**

Το μεγαλύτερο ποσοστό των πελατών των καπελάδικων είναι άνδρες, κυρίως εξαιτίας της δημοφιλίας της τραγιάσκας. Το καλοκαίρι γίνεται 50% γυναίκες - 50% άνδρες.

TIPS ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΠΕΛΟ ΜΑΣ

Καθαρισμός

- Με ένα μωρομάντηλο καθαρίζουμε την κορδέλα στο εσωτερικό του καπέλου
- Καθαρίζουμε τη σκόνη με μία μαλακή βούρτσα
- Περνάμε το καπέλο από ατμό (αν δεν έχουμε ατμοκαθαριστή μπορούμε να το κάνουμε με το σίδερο ή ακόμη πάνω από μια κατσαρόλα με νερό που βράζει)
- Έπειτα περνάμε πάλι με τη βούρτσα για να γυαλίσει και να ανανεωθεί το τρίχωμα του μαλλιού

Χρήση / Φύλαξη / Μεταφορά

Αυτό που μας ενδιαφέρει πάντα είναι να μη χαλάσει το σχήμα του καπέλου μας για αυτό και

- Το τοποθετούμε πάντα με την κορώνα προς τα κάτω
- Αν διαθέτουμε καπελιέρα το φυλάμε εκεί, αν όχι, δεν παθαίνει τίποτα στην κρεμάστρα μας, αρκεί να το καθαρίζουμε από τη σκόνη
- Αποφεύγουμε να κυκλοφορούμε με το καπέλο μας στη βροχή, εκτός αν μιλάμε για πολύ λίγο ψιλόβροχο
- Στο ταξίδι μας τοποθετούμε το καπέλο μας στη βαλίτσα πάντα με την κορώνα προς τα κάτω, μέσα στην οποία μπορούμε να βάλουμε και κάποια ελαφριά ρούχα όπως φουλάρια και κάλτσες για να προστατέψουμε το σχήμα της. Τέλος, κυκλώνουμε το καπέλο με μερικά ρούχα για να προστατέψουμε το γείσο.

INFO

Giorgio Hatter, Αθηνάς
& Βορέου 15
Karfil Hats, Αγίας
Ειρήνης 12

ΤΟ ΕΞΗΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Εμμανουήλ Μπιτσάκης. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1974. Σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών (1996-2001). Το 2001, με υποτροφία του Ινστιτούτου της Δανίας στην Αθήνα, έμεινε δύο μήνες στην Κοπεγχάγη για ελεύθερη καλλιτεχνική εργασία. Έχει πραγματοποιήσει πέντε ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε art fairs και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

INFO

Εμμανουήλ Μπιτσάκης, «Επίμονο Ελάχιστο», Συλλογή Σωτήρη Φέλιου, Επιμέλεια: Εμμανουήλ Μπιτσάκης
Φωκίωνος Νέγρη 16
Διάρκεια: 21/2 - 1/4/2018
Διοργάνωση: Ίδρυμα «Η άλλη Αρκαδία»

Ο αλλόκοτος κόσμος του Εμμανουήλ Μπιτσάκη

Τι θα δούμε στην έκθεσή του με τίτλο το «**Επίμονο Ελάχιστο**» στο 16 της Φωκίωνος Νέγρη

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

«Τρέχω στο κέντρο, από Εξάρχεια στο Μεταξουργείο, όπου τυπώνεται ο κατάλογος της έκθεσής μου, μετά στην Καλών Τεχνών στην Πειραιώς, μιας και συμμετέχω στην ομαδική για τα 100 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση. Με τα πόδια εννοείται. Κι ύστερα ήρθα εδώ, μετά θα πάω κάπου, οπότε φροντίζω να ντύνομαι...» Ντυμένος στα κατάμαυρα, στα γραφεία της Άθενς Βόις για τη συνέντευξη-γνωριμία, μοιάζει περισσότερο για σκέιτερ που ακούει death metal. Παραπέμπει στο κυρίαρχο λουκ της γειτονιάς του, τα Εξάρχεια, μόνο που από εκεί και μετά παύει να ισχύει κάθε κλισέ ή λάθος εντύπωση που μπορεί να σου δώσει και προκαλέσει κάθε «σημειολογία», η οποία ερασιτεχνικά παίρνει στα σοβαρά τα σημάδια του τυχαίου. Αφορμή για τη συνάντηση το «Επίμονο Ελάχιστο», η έκθεση στο 16 της Φωκίωνος Νέγρη, τον εκθεσιακό χώρο της Συλλογής Φέλιου - Ίδρυμα Η Άλλη Αρκαδία.

Σε αντίθεση με τα πλακάτ πολυποίκιλα χρώματα των έργων του, το ενδυματολογικό στιλ του Μπιτσάκη μπορεί να σε αποπροσανατολίσει, πέρα από τον χαρακτήρα του ακόμα και στην τέχνη του. Το ντύσιμό του, αυτό που αρμόζει σε έναν roadrunner της πόλης. Και της λεπτομέρειας. Αυτό είναι κάτι που πάντα με εντυπωσίαζε στους πίνακές του. Η λεπτομέρεια. Ένα ελάχιστο της μεγάλης εικόνας, που αποκόβοντάς το από το περιβάλλον του το μεγιστοποιεί, προσδίδοντάς του εύρος. Κι έτσι με το ελάχιστο δομεί τη δική του εικόνα, εντάσσοντας αρκετές φορές και τον εαυτό του. Οι δρόμοι, ο ουρανός, τα αγάλματα, τα πετούμενα, οι πίνακες των μαιευτηρίων, οι σαύρες πίσω από τις φυλλωσιές, οι κεραίες των πολυκατοικιών, το φόντο δηλαδή της πόλης, ενώνονται μαγικά με το ζωγραφικό του σύμπαν-όραμα. Το κόκκινο, το μπλε και το μαύρο, χρώματα με τα οποία δουλεύει ακατάπαυστα στο σημειωματάριό του, μιας και ποτέ δεν περνά στιγμή στα καφέ, τα ξενοδοχεία, τα αεροδρόμια ή τα τρένα με τα οποία διακινίζεται στις επικράτειες των μητροπόλεων ή των εξοχών, στους πίνακές του μεγεθύνονται.

Η σχεδιαστική διαδικασία για τον Εμμανουήλ είναι αυτή η σύνθεση μικροκόσμων-λεπτομερειών. Ο Μπιτσάκης ακροβατεί μεταξύ ρεαλισμού και αλλόκοσμου. Δεινός σχεδιαστής κλείνει το μάτι στον θεατή, μιας και το ακαδημαϊκό που νομίζει πως έχει μπροστά του είναι τοποθετημένο στο μεταίχμιο του σουρεαλισμού. Όλα είναι ή δείχνουν τόσο πραγματικά μα και ψέματα ταυτόχρονα.

Κι ο Μπιτσάκης-φιγούρα, ο καλλιτέχνης δηλαδή μέσα στο έργο, παίζει ρόλους, υποκρίνεται περσόνες, συμμετέχει ως εικόνα μέσα στις εικόνες, που κρύβουν μια άλλη εικόνα. Με παιγνιώδη διάθεση μα και με μερικές κατάμαυρου χιούμορ αντιστίξεις δαιμόνων, προσωπικών ή συμπαντικών. Πενήντα έργα που δημιουργήθηκαν μεταξύ 1998 και 2017, αυτά θα δούμε στο 16 της Φωκίωνος Νέγρη. Πίνακες και σημειωματάρια. Τι άραγε να είναι αυτό που τα διαφοροποιεί και τα ξεχωρίζει; Προσωπικά, θεωρώ τίποτα. Πατί για τον Μπιτσάκη, θεωρώ πως όλα είναι μέρος μιας συνολικής προσέγγισης όχι στην τέχνη μα τη ζωή. Πολλά «ελάχιστα» που επίμονα συνθέτουν το μεγάλο προσωπικό του «κάτι»...

Λες πως ο όρος «αναδρομική» δεν ορίζει σωστά, παρά τον μακροσκελή χρόνο που καλύπτει, την παρουσίαση της δουλειάς σου. Μπορείς να μου εξηγήσεις το γιατί; Ναι, μπορούμε, αφού δείχνονται, έστω και με κριτήριο ότι ανήκουν σε μία μόνο συλλογή, έργα από όταν ξεκίνησα μέχρι σήμερα. Αναδρομική, ως απλός προσδιορισμός χρονικής προόδου, μέχρι εκεί.

Τελείς υπό συνεχή ζωγραφική συνθήκη. Το εργαστήρι του καλλιτέχνη είναι, νομίζω, περισσότερο κρυμμένο στα βάθη του backpack παρά σε ένα στούντιο ή σπίτι. Έχεις το σύνδρομο του χαμένου χρόνου, που δεν σε αφήνει στιγμή χωρίς να σχεδιάζει ή είναι κάτι άλλο πιο ψυχαναλυτικό, που αξίζει να μας ερμηνεύσεις; Ωραία το είπες, όντως υπό «συνεχή ζωγραφική συνθήκη». Στα 20 ίσως είχα το «σύνδρομο του χαμένου χρόνου», τώρα πια όχι. Εν μέρει είχα καλό ένστικτο προβλέποντας τον χρόνο που θέλοντας ή μη χάνω τώρα. Έκανα τότε αποταμίευση.

Αυτό με έκανε τσιγκούνη – η συνήθεια έμεινε.

Έχω την εντύπωση πως ακόμα και τα προσχεδιά σου είναι ακριβή. Ίσως γι' αυτό στην έκθεσή σου αποτελούν ολοκληρωμένα έργα. Εκτίθενται δίπλα στους πίνακες, χωρίς να υπολείπονται σε ένταση/ιδέα. Αυτή η κυβίστηψη ανάμεσα στο μικρό και το μεγάλο, με ποια κριτήρια συμβαίνει. Τι είναι αυτό που μέσα σου κατευθύνει το μέγεθος και τη φόρμα, ορίζοντας το ποιο θα είναι τι και πόσο; Μου αρέσει που κάνεις διάκριση μεταξύ μικρού και μεγάλου εντός του Μικρού (όλα είναι μικρά, αλλά τα σχέδια ακόμα μικρότερα). Βολεύει το μικρό στο σούρτα-φέρτα. Το σχεδιάκι πράγματι είναι μία ολοκληρωμένη και άρτια εκτελεσμένη ιδέα, επιδέχεται όμως βελτίωσης, οπότε γίνεται και πίνακας. Άλλοτε μου αρέσει τόσο, που θέλω να το θαυμάσω και με χρώματα, αυτοκολακεία με κόστος εργατοώρες. Άλλοτε μου αρέσει τόσο λίγο, που λέω να της δώσω μία ακόμη ευκαιρία, μπας και γίνει τίποτα.

Μένεις στα Εξάρχεια. Και μάλιστα πολλά χρόνια πριν την κρίση, που έδωσε στη γειτονιά κι άλλα χαρακτηριστικά πέραν ενός τόπου-συναπαντήματα ιδεών που ήταν κάποτε. Πώς αυτό επηρεάζει (ή όχι) τη δουλειά σου; Επηρεάζει την αντίληψή μου το να ζω στον δοκιμαστικό σωλήνα «Εξάρχεια» του κέντρου της πρωτευούσης και όλης της χώρας κατ' επέκταση: πάλι το μικτό και το μεγάλο εντός του Μικρού. Η αντίληψή σου επηρεάζει αυτά που κάνεις, από κει και πέρα το αρχικό ερέθισμα δεν σου χρειάζεται πια, ή και απαιτείται να παρακάμπτεται, προκειμένου να αποφύγεις (εγώ) την απλή συμπτωματολογία.

Έζησες στην Κοπεγχάγη, ταξιδεύεις συχνά, μα και διαδρομεύεις φανατικά περιπολώντας στην Αθήνα. Πώς βλέπεις την πόλη, σε σύγκριση με τις άλλες μητροπόλεις του «έξω»; Εκτός από την Αθήνα, τη Ρόδο, άντε και τη Σύρο, που μου αρέσει και πετάγομαι, δεν έχω μείνει συνεχόμενα πουθενά για πάνω από δυο-τρεις μήνες. Στην Κοπεγχάγη είχα πάει residency, όπως και στην Κίνα αργότερα. Θέλω να ταξιδεύω συχνά, πολύ συχνά, να τελώ υπό συνεχή ταξιδιωτική και ζωγραφική συνθήκη, όπως εύστοχα είπες. Πριν την κρίση ταξίδεψα αρκετά, χωρίς καν όμως να προσεγγίσω τον στόχο. Τώρα είμαι ακόμη μακρύτερα, το παλεύω όμως. Από κει και πέρα, ταξιδεύω σε επίπεδο φαντασιακό, και σε αυτό βοηθούν πράγματι οι καθημερινοί μακρινοί και εμμονικά επαναλαμβανόμενοι περιπάτοι στην Αθήνα. Η Αθήνα επιβάλλει να ασκήσεις αντανάκλαστικά και πάσα ικανότητα αυτοσυντήρησης, ειδικά αν είσαι πεζός. Πολλά ερεθίσματα που εναλλάσσονται με ακλόνητη άρνηση για αλλαγή στο όριο της απελπιστικής ανίας. Είναι πολύ ενδιαφέρουσα πόλη και κατά τόπους όμορφη, πράγμα που οφείλει εξίσου στο καλό και κακό παρόν και παρελθόν της. Είναι και το περιπετειώδες φυσικό ανάγλυφο που δίνει ρυθμό στην άναρχη αυτοεξάπλωσή της: Τόσα πράγματα χωράνε σε περιορισμένο χώρο, μικρότερα και μικρά εντός του Μικρού με διάθεση επέκτασης, λες και ήταν μεγάλα. Έχει κοινά με τις «μητροπόλεις», που λες, είτε στην πραγματικότητα είτε στο μυαλό της, δηλαδή που θα ήθελε να έχει – και αυτά της δίνουν μορφή. Αυτοσχεδιασμός και αυτοπεποίθηση, ένα, κατά τη γνώμη της, φιλόδοξο ή της ανάγκης σχέδιο, ας δούμε μπας και γίνει τίποτα.

Υιοθετείς ρόλους και περσόνες. Ξέρεις, πρώτη φορά που «σε είδα» στους πίνακές σου, σκέφτηκα πως είναι κάτι σαν σέλφις-«painties», για να χαριτολογήσω. Εσύ, υπό μιας θεότρελης συνθήκης απεικόνιση. Πώς προέκυψε αυτή η αυτοαναφορικότητα, που θεωρώ πως είναι κομβικό κομμάτι του έργου σου; Ίσως για να ικανοποιησω το πρότερο αίτημά σου για αυτο-ψυχανάλυση, πρόκειται για προσκόλληση στο νηπιακό στάδιο ανακάλυψης και ερμηνείας του κόσμου φιλτραρισμένου από το μέχρι πρόσφατα μόνο γνώριμο Εγώ. Μετά, απότομα, από νήπιο μεγαλώνεις και λες να υποδυθείς για να πάρεις μια γεύση (εκ του ασφαλούς πάντα) από το τι κάνουν οι άλλοι. Είναι βέβαια και ενδεδειγμένος τρόπος να σχολιάσεις και εσένα και τα πεπραγμένα της περσόνας που κάνεις πως είσαι. **■**

style

Επιμέλεια:
TANIA ΔΕΛΗ

Ο **RyanMcGinley** φωτογραφίζει για τη **SISLEY**

Ένας από τους πιο διάσημους φωτογράφους δρόμου και πορτρέτίστες του 21ου αιώνα, ο **RyanMcGinley**, υπογράφει τη νέα καμπάνια «**The Sisley Way**». Ο McGinley μας μεταφέρει στη δυτική ακτή της Αμερικής για να γνωρίσουμε τη ζωή μιας παρέας νέων με ελεύθερο πνεύμα. Το τοπίο είναι άγριο αλλά και ρομαντικό και τα μοντέλα αποκαλύπτουν το ατίθασο πνεύμα τους και την έντονη σεξουαλικότητά τους, πέρα από συμβάσεις και κανόνες. Ρούχα και πρόσωπα γίνονται ένα με τις φυσικές υφές και τα χρώματα. Με το «**The Sisley Way**», το brand μεταμορφώνει το ημερολόγιο ταξιδιού σε social feed των millennial.

H&M

Τζιν μπουφάν €49,99

CONVERSE

Sneaker υφασμάτινο μπότακι €79

FJALLRAVEN

Μίνι σακίδιο πλάτης €60

KYBBVS

Ανδρικό μποξεράκι με χρυσή λεπτομέρεια στο λάστιχο

CARTIER

Ανδρικό άρωμα Declaration

XIAOMISmartphone
Xiaomi Mi MIX2 με οθόνη χωρίς όρια**MAC**

Λίπγκλος για τα χείλη

**Εκπτώσεις
70% στο
McArthurGlen**

Από 22 έως 28 Φεβρουαρίου στο εκπαιδευτικό χωριό McArthurGlen βρίσκουμε εκπτώσεις 70% στις χειμερινές συλλογές των designer brands που συμμετέχουν. Στο χώρο θα υπάρχουν και πολλές εκπλήξεις για τους λάτρεις του έξυπνου shopping. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επισκεφθείτε το mcarthurglenathens.gr και το [facebook.com/McArthurGlenAthens](https://www.facebook.com/McArthurGlenAthens).

Το ινδάλμα στον δρόμο

GLAMAZON

Red carpet, every morning

Στα... Όσκαρ με το παλιό μου παλτό

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Κάθε πρωί. Βίαιο το ξυπνητήρι. Αλλά πρέπει να σηκωθείς. Να πας στη δουλειά, όποια κι αν είναι αυτή. Μπορεί να λέγεται και σχολή. Ότι είναι. Ή, αν έχεις παιδιά, να πας πιο πριν τα παιδιά στο σχολείο. Ή να τα ετοιμάσεις και να τα κατεβάσεις για να τα παραλάβει το σχολικό λεωφορείο. Και μετά γραφείο. Αλλά όπως και να 'χει θα ντυθείς. Θα ρίξεις κάτι πάνω σου. Κι αυτό το κάνουν μαζί με σένα εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο.

Φτιάξε εικόνα. Σαν και εσένα τόσοι και τόσοι. Σέρνεις τις παντόφλες σου στην κουζίνα. Καφές. Απόλυτη προτεραιότητα. Πώς αλλιώς θα ξυπνήσεις; Σέρνεις και πάλι τα βήματα σου. Χασμουριέσαι. Ταλαιπωρία. Ή, μάλλον, «ταλαιπωρία». Ακούγεται πιο σπαρακτικό. Ανοίγεις ντουλάπα. Σαφώς και «δεν έχεις τίποτα να βάλεις». Εννοείται. Αλλά η μέρα μπορεί να είναι καλύτερη, αν επιλέξεις μεταξύ των ρούχων που φοράς και όχι αυτών που διαθέτεις. Τίγκα στο τσίτι. Η άνεση είναι απελευθερωτική και δίνει σιγουριά. Μια walk in closet θα ήταν το όνειρο που έγινε πραγματικότητα. Αλλά αυτά είναι φασίλιτις για άλλους. Στο ξεκίνημα της μέρας, πριν ξεχυθείς σε μετρό, αυτοκίνητο και δρόμους, κάνεις μια επιλογή. Παίρνεις μια απόφαση που λέει κάτι για σένα, σε σένα και στους άλλους.

Ωραία. Ντύνεσαι. Βάζεις τα αρώματά σου. Είσαι ωραίος τύπος. Είσαι πολύ ωραία. Και στο μετρό σου χτυπάει τα ρουθούνια μια τηγανίλα μαζί με βαρβατίλα α-πλυσιάς. Καταρρέουν όλα μέσα σου περί καλοντυμένης έναρξης της ημέρας. Μην σε παίρνει από κάτω. Εσύ θα συνεχίσεις τον αγώνα. Θα νικήσεις την ταγκίλα. Βαδίζεις στο δικό σου red carpet. Κάθε πρωί. Είσαι η δική σου διασημότητα. Τι κι αν σε γνωρίζουν δύο, τρεις, τέσσερις καμιά πεννηταριά διαδικτυακοί φίλοι και οι γονείς σου; Είσαι nominated.

Το hot σε ένα ραντεβού είναι μάλλον ζητούμενο. Όμως το hot στη δουλειά είναι προβληματικό. Το ίδιο προβληματικές είναι οι λαδιές σε πουκάμισα, μπλουζάκια, γραβάτες κτλ. Αλλά δεν θα κάνουμε εδώ «ζαμπουνιάδα». Μιλάμε για το τι θα φορέσεις. Δεν είναι επιλογή ζωής. Ούτε θα ανοίξουμε κουβέντα για τις κοινωνικοπολιτικές επιπτώσεις του ρόλου της μόδας στη σημερινή κοινωνία. Είναι όμως μια απόφαση που παίρνεις κάθε μέρα. Κι αν πας γυμναστήριο και πάλι αλλάζεις ρούχα. Κολάν και μπλουζάκι ή μπλούζο τύπου sports bra. Όσοι αθλούνται συστηματικά ξέρουν ότι οι βελούρ φόρμες, που φορέθηκαν επί χρόνια σαν ρούχο εξόδου, έχουν εκτοπιστεί από τα ντιζαϊνάτα κολάν, με διαφάνειες ή χωρίς. Για ένα μεγάλο διάστημα το «juiçy» και οι τσεπούλες με τα χρυσά κουμπάκια «κυκλοφορούσαν» σε κάθε εύρος περιφέρειας. Λίγες έκαναν αντίσταση. Τώρα ακόμα λιγότερες αντιστέκονται στην άνεση ενός κολάν που γλιστράει. Οι ειδικοί λένε πως πρέπει να επικεντρώνεται κανείς στο πώς αισθάνεται ένα σώμα με τα ρούχα που φοράει. Να μην ενδιαφέρει το πώς δείχνει το σώμα.

Μια κουβέντα είναι αυτή. Σε καιρούς ειδικών καταστάσεων τα μικρά-μικρά δειχνουν πολυτέλεια. Αλλά είναι στην ανθρωπινή φύση να αντιδρά και να κριτικάρει αυτό που βλέπει. Ή αυτόν που βλέπει. Έτσι ήταν ανέκαθεν. Πολύ πριν τ'οντερνετ. Το καλό νέο είναι ότι επιστρέφουν τα παστέλ σε κάπως πιο βαθιές αποχρώσεις. Ομοίως το γκραντζλोक, τα πολύ έντονα γεωμετρικά σχέδια, αλλά και τα εκτυφλωτικά φλοράλ. Κι αν είστε σε φάση «φάτε μάτια ψάρια» ψάξτε καλά σε ντουλάπα και αποθήκη και ανακυκλώστε. Και μετά; Κοτσάρω στο παλιό μου παλτό μια μπουτονιέρα και... «Ευχαριστώ τους γονείς μου, τον ατζέντη μου, την Athens Voice Productions και όλους τους συνεργάτες σε αυτό το υπέροχο ταξίδι...»

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΕ VINTAGE ΡΟΥΧΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΑ

Το vintage είναι της μόδας, λόγω αφραγκίας του καταναλωτή αλλά και επειδή είναι ενδιαφέρον. Εδώ, μια πολύ αξιοπρεπής «Αμερικάνικη», ένα σπέσιαλ «βιντατζάδικο» και βιβλία με 1 ευρώ

Δένδρο Basement Arts Shop by Loukoumi 10

Όταν άρχισα να δουλεύω στα περιοδικά ήταν στη μόδα η Τζόαν Μπαέζ και η Τζάνις Τζόπλιν, ως βίντατζ ήδη, όπως και η Άνι Λένοξ και η φρεσκαδούρα Μαντόνα. Αν σε ενδιέφερε το σπορ, έψαχνες στις «Αμερικάνικες αγορές» για ρούχα που σε έφερναν πιο κοντά στο ύφος της σταρ που σου γυάλιζε. Δεν υπήρχε περίπτωση στα 80s να βρεις στα κανονικά μαγαζιά μίνι φούστα από μαύρο βινύλ (Μαντόνα), ή μακρύ αέρινο φόρεμα με ψιλά μπεζ ανθάρια (Μπαέζ), ή μπουστάκι με πούλιες (Μαντόνα-Λένοξ), ή τζιν με τρύπες, σήματα ειρήνης και τρουκ (Τζόπλιν).

Οι Αμερικάνικες ήταν πολλές τότε στην Αθήνα, ξεφυτρώνανε η μία μετά την άλλη. Δεν αγόραζες τζιν παντελόνι ή καστόρινο σακάκι από «νορμάλ» μαγαζί, κυρίως επειδή στις Αμερικάνικες έβρισκες καλύτερα καστόρινα σακάκια και μεγαλύτερη ποικιλία από (βέρα αμερικάνικα!) τζιν, σε χαμηλότερες τιμές. Υπήρχαν Αμερικάνικες που πουλούσαν είδη προκό, αμερικάνικα σεντόνια «χωρίς σιδέρωμα» π.χ. που τα έχω μέχρι σήμερα ασιδέρωτα.

Μετά, για μια εικοσαετία, οι Αμερικάνικες έπεσαν στην αφάνεια. Άνοιξαν μεγάλες αλυσίδες καταστημάτων με τζιν, σπορ και κυριλέ ρούχα, με είδη προκό, με τα πάντα. Ξεφύτρωσαν καταστήματα για νέους, νεότερους, μεσόκοπους, κυρίζια και περιθωριακούς (=πολλές τρύπες, ακόμα περισσότερα τρουκ κ.λπ.). Γύρω στο 2000 οι τιμές ήταν ανταγωνιστικές – έβρισκες σε Αμερικάνικη ένα κοντό τζάκετ από δερματίνη π.χ. σχεδόν στην ίδια τιμή που το πετύχαινες και στο μοντέρνο μαγαζί της Ερμού, του Κολωνακίου ή της Πατησίων.

Αλλά ο καιρός περνάει σαν αστραπόγίαννος και ορίστε που το βίντατζ είναι τρο-με-ρά της μόδας, από πανακρίβογλου μέχρι τσέτουλο, από «εκλεκτά κομμάτια επώνυμων σχεδιαστών» μέχρι πολύ-πολύ φθηνά ρούχα δεύτερο και τρίτο χέρι. Λίγο να ψάξεις στο διαδίκτυο, βρίσκεις ολόκληρο κατάλογο: μπότες Ιβ Σεν Λοράν, τσάντες Γκούτσι, σακάκια Πράντα, τα πάντα όλα ελαφρώς ή περισσότερο χρησιμοποιημένα και παρκαρισμένα σε μαγαζιά που διαλέγουν προσεκτικά τηνπραμάτεια τους προς επανα-πώληση.

Η κλασική «Αμερικάνικη αγορά», που πάντα σκίζει στα τζιν κάθε είδους, σακάκια, φανελάκια και αμερικάνικα πουκάμισα, είναι η γνωστή στο Χαλάνδρι. Ανανεώνεται κάθε τόσο το εμπόρευμα, αποκλείεται να μη βρεις κάτι, και καλό είναι να πας με ανοιχτό μυαλό – αν ψάχνεις μια κόκκινη καρμπαντίνα μεσάτη μπορεί να μην την πετύχεις (αλλά μπορεί και ναι...), να είσαι έτοιμη/ος όμως να αγκαλιάσεις το περιβόητο καστόρινο σακάκι που φορούσε κάποτε ο Τζόνι Κας. Όχι ο ίδιος αυτοπροσώπως, ίσως. Αλλά οπωσδήποτε ένας κολλητός και, κυρίως, σύγχρονός του...

Στο Μοναστηράκι το «Δέντρο Arts shop by Loukoumi», κάτω από τον εκθεσιακό χώρο/εκδηλώσεων, έχει διαλεγμένα κομμάτια, 5-25 ευρώ. Το μαγαζί είναι μικρό, περιποιημένο και με άποψη, όπως και τα ρούχα ή αξεσουάρ του. Έχει κάτι τέλεια καρό χοντρά πουκάμισα («πατατούκες», όπως είπε ένας φίλος, κάτι ανάμεσα σε μπουφάν και ζακέτα), σε ωραία χρώματα, με 5 ή 9 ευρώ. Τα πουλόβερ και μπλουζάκια είναι πολύ χαριτωμένα, τα φορέματα διαφορετικά, μπορεί μάλιστα να βρείτε εδώ και μάρκες που δεν υπάρχουν πια στην αγορά, αν είστε της συλλογής.

Βιβλία... πωλούνται πλέον παντού – τα μεγάλα και τα συνοικιακά περίπτερα έχουν ράφια με βιβλία «δεύτερο χέρι» με 1-5 ευρώ, κάθε τόσο γίνονται bazaar βιβλίων παντού, οι εκδοτικοί οίκοι που κλείνουν ξεπουλάνε, όπως και τα βιβλιοπωλεία. Λυπάμαι, πραγματικά, σαν επαγγελματίες του-βιβλίου (συγγραφέας, μεταφραστής και τα σχετικά). Αλλά σαν αναγνώστρια... ανακαλύπτω βιβλία που δεν θα αγόραζα στην κανονική τους τιμή και, κατά το «ουδέν κακόν αμιγές καλού», τα διαβάζω. Χρήσιμος, σε αυτό το θέμα είναι ο «Σταθόπουλος», με τιγκαρισμένα ράφια-κουτιά, απ' έξω, γεμάτα βιβλία τσέπης, βιβλιοθήκης, με σκληρό ή μαλακό εξώφυλλο, ελληνικά, αγγλικά, γαλλικά και γερμανικά, όλα με 1 ευρώ. Βρήκα κάμποσα της Enid Blyton από θολές εκδόσεις, αστυνομικά του James Patterson που προτιμάς να σου τα χαρίσουν αλλά στην ανάγκη δίνει μέχρι 1 ευρώ, την ακούραστη Mary Higgins Clark και κάνα δυο αστεράτα, πραγματικά καλά βιβλία, π.χ. του Mark Mazower, σε διάφορες αναγνωρίσιμες γλώσσες... όπως και όλους τους έλληνες συγγραφείς, διάσημους και άσημους. Μπορείς να ξεθάψεις ταλέντα εδώ, ανάμεσα στις κούτες και την απαραίτητη σαβούρα, να βρεις παρεξηγημένους, αδικoθαμμένους συγγραφείς και να τους βγάλεις από την αφάνεια... ή έστω, να τους πάρεις σπίτι σου για να τους διαβάσεις. Με 1 ευρώ – όσο ένα πακετάκι τσιχλες, και δεν υπάρχει τίποτε άλλο, τώρα που το σκέφτομαι, δεν υπάρχει τίποτε άλλο που αγοράζεται με 1 ψω-ραλέο, μοναχικό ευρουλάκι... **Α**

«Αμερικάνικη αγορά», Σοφοκλή Βενιζέλου 6, Χαλάνδρι, 2106814022

«Δένδρο Basement Arts Shop by Loukoumi 10», Αγίου Φιλίππου 7, Μοναστηράκι, 2103315597

«Σταθόπουλος λιανικό-χονδρικό εμπόριο βιβλίων-δίσκων-dvd», Ασκληπιοίου 11, και Μαντζαγριωτάκη 20-22, Καλλιθέα, 6944279171

CITY GUIDE

«Η ΓΕΥΣΗ
ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Η ταινία της **Lacta** μίλησε
στην καρδιά μας κι έγινε viral

Ένας 45άρης ζει με μια όμορφη κοπέλα, η οποία μπορεί να προβλέψει και να ικανοποιήσει κάθε του επιθυμία, χωρίς να του ζητά τίποτα ως αντάλλαγμα. Βλέπετε, είναι ένα... ρομπότ. Μέχρι που το λειτουργικό της σύστημα αναβαθμίζεται με τεχνητά συναισθήματα και απαιτεί να μάθει «τι είναι αγάπη». Γλυκιά αλλά και φουτουριστική, ερωτική, χιουμοριστική και πανέξυπνη, είναι η ωραία τηλεταινία «Η γεύση της αγάπης», που παρου-

σίασε η Lacta ανήμερα του Αγίου Βαλεντίνου κι έγινε αμέσως viral, μπαίνοντας στο top-10 των trends του YouTube.

Σε σενάριο της Μυρτώς Κοντοβά, με τη σκηνοθετική ματιά του Άκη Πολύζου και τους ηθοποιούς Φάνη Μουρατίδη, Φιόνα Γεωργιάδη, Δημήτρη Κίτσο και Μελισσάνθη Μάχουτ να ενσαρκώνουν τους ήρωες ενός ίσως όχι και τόσο μακρινού μέλλοντος. Δείτε τη.

- Φίλιππος Κόλλιας

Το πιο γλυκό κομμάτι της ζωής σας.

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

ΦΩΤΟ: ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

«Το παιχνίδι της σφαγής»

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

Αλέξανδρος Μαγκανιώτης

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΣΦΑΓΗΣ

Ο **Γιάννης Κακλέας** σκηνοθετεί ένα εμβληματικό έργο του Ευγένιου Ιονέσκο, που παρουσιάζεται για πρώτη φορά στο Εθνικό Θέατρο, διαχρονικά επίκαιρο και γεμάτο ερωτήματα για τον άνθρωπο και τη σχέση του με τον θάνατο. Ένα έργο χωρίς ήρωες στο οποίο πρωταγωνιστεί μια ήσυχη και συνηθισμένη πόλη, με ανέμελους ανθρώπους. Η πόλη είναι όμορφη και σφύζει από ζωή, μόνο που «ξεκληρίζεται» από μια απροσδιόριστη επιδημία, όταν ένας παράξενος θίασος αποφασίζει να «διασκεδάσει» τους θεατές του παίζοντας σ' ένα εγκαταλελειμμένο drive in μια άγρια φάρσα. Μετάφραση - διασκευή: **Γεράσιμος Ευαγγελάτος**. Εθνικό Θέατρο Rex Σκηνή «Μαρίνα Κοτοπούλη», Πανεπιστημίου 48, 2103305074. Παρ. Τετ.-Σάβ. 20.00/Κυρ. 19.00. Από 22/2.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΒΟΥΣΟΥΡΑΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΝΙΩΤΗΣ

Με επιμελητή τον **Γιάννη Μπόλη** κι έναν τίτλο έκθεσης δανεισμένο από το βιβλίο «Επιστροφή στο Μπράιτσεντ - Οι ιερές και ανόσιες αναμνήσεις του λοχαγού Τσαρλς Ράιντερ», ο Αντρέας Βούσουρας και ο Αλέξανδρος Μαγκανιώτης κρέμασαν στους τοίχους εικόνες-έργα σκέτο συναίσθημα. Μια ζωγραφική που εμπλέκει μέσα της βιβλία, στίχους, ασπρόμαυρες φωτογραφίες, αρχιτεκτονική, κλειδιά, μπουζιά, παγωμένα τοπία από σπίτια στη χιονισμένη Αγία Πετρούπολη ή προγονικούς τοίχους στην Κυψέλη. Ο Βούσουρας και ο Μαγκανιώτης συνθέτουν από κοινού μια ευδιάκριτη αφήγηση με πολλαπλές αναγνώσεις και ξεχωριστά ο καθένας, αυτόνομα και ευδιάκριτα, εξομολογούνται τα δικά τους ιδιαίτερα. «*The Unseen Hook*», *alma / Contemporary Art Gallery*, Υψηλάντου 24, Κολωνάκι, 2114003160. Έως 17/3.

ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΑ

Το έργο του Σαρλ Γκουνό, ένα από τα ωραιότερα έργα του οπερατικού ρεπερτορίου με θαυμάσια λυρικά μέρη, ανεβαίνει από την ΕΛΣ για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Οι όπερες αυτού του είδους συχνά προβληματίζουν τους σκηνοθέτες γιατί το θέμα τους δεν αποκόπτεται εύκολα από το ιστορικό του πλαίσιο. Ο **Νίκος Μαστοράκης** επιλέγει μια μοντέρνα, μινιμαλιστική προσέγγιση του έργου. Ρωμαίος της παράστασης είναι ο τάλαντούχος ισπανός τενόρος **Ισμαέλ Τζόρντι** και Ιουλιέτα η **Μυρτώ Παπαθανασίου**. Το έργο ανεβαίνει σε μουσική διεύθυνση **Λουκά Καρυτινού**. ΚΠΙΣΝ, 25, 28/2 - 2, 4, 7, 11/3/2018

THE BLENDER GALLERY

Με το αισιόδοξο σλόγκαν «Πορτάζουμε το χθες, καλωσορίζουμε το αύριο» η γκαλερί γιορτάζει τα πέμπτα γενέθλιά της με ένα flashback: ένα πανόραμα από καλλιτέχνες που στηρίζει και τη στηρίζουν, και μια γιορτή που ξεκινάει την Πέμπτη 22 Φεβρουαρίου. Μια ομαδική έκθεση με 16 συνοδοιπόρους, που μοιάζει να επισκοπεί την εξελικτική τους πορεία. Στην έκθεση συμμετέχουν με αλφαβητική σειρά οι καλλιτέχνες: **Μανώλης Αναστασάκος, Αλέξης Αυλάμης, Κωνσταντίνος Μπερδέκλης, Bleeps, Δημήτρης Δάλλας, Δημήτρης Ντόκος, Johnston Foster, Διονύσιος Φραγκιάς, Κρον, Δημήτρης Μεράντζας, Νίκος Νικολάου, Κωνσταντίνος Πάτσιος, Mr. Savethewall, Ταξιάρχης Μερμήρης, Αντώνης Τσακίρης και Philip Tsiaras**. *The Blender Gallery*, Ζησιμοπούλου 4, Γλυφάδα, 2130280597

ΡΑΝΙΑ ΜΠΕΛΛΟΥ

Ποιος ήταν στα αλήθεια ο Π. Τάσης που από τη Σμύρνη του 1910-1920, αλλά και την Αθήνα του 1940-1950, δεν έπαψε ποτέ να κρατά σημειώσεις για τη ζωή του; Ποια ήταν η Μάρθα που αγάπησε παράφορα; Έρωτας, παρελθόν, αγάπη, αθανασία και ένα ημερολόγιο ενός άγνωστου ανθρώπου που έπεσε στα χέρια της η Μπέλλου pláθουν μια πολύχρωμη ιστορία βασισμένη στις αληθινές εμπειρίες. Κινούμενη μεταξύ Λονδίνου και Αθήνας η εικαστικός που ερευνά σχολαστικά χρόνια τώρα ό,τι έχει να κάνει με τη μνήμη, επιστρέφει με τη νέα δουλειά της «*Immortal Love or Ode to the Past*». *Kalfayan Galleries*, Χάρητος 11, Κολωνάκι. Έως 14/4.

athensvoice.gr/guide

ΤΙ ΠΑΙΖΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ:

«CITY GUIDE», ένας πλήρης οδηγός με γκαλερί, θέατρα, σινεμά, εστιατόρια, bars και clubs.

«Ρωμαίος και Ιουλιέτα»

Μανώλης Αναστασάκος, The Blender Gallery

Ράνια Μπέλλου

ΓΕΥΣΗ

**TASTE
POLICE**

Της ΝΕΝΕΛΑΣ
ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Τα 10 top νησιτίσιμα πιάτα της Αθήνας

Η Σαρακοστή, μας λένε ψέματα, δεν είναι νηστεία. Είναι σκάνδαλο, γαστρονομικό όργιο, έμπνευση για κάθε τιμημένο καλοφαγά. Πώς τα καταφέρνουμε όλοι και βγαίνουμε μετά από 40 μέρες νηστείας πιο τροφαντοί, είναι να απορείς... Αυτά είναι τα δικά μου αγαπημένα πιάτα κι αν τα λέμε νησιτίσιμα εγώ θέλω να τα τρώω όλο το χρόνο.

Γέρακας Ο κωδικός είναι «γαριδάκι-πατατάκι» και σου έρχεται πιατέλα όπου σε μορφή πίτας (βγαλμένης από το τηγάνι) συνυπάρχουν πα-

τατίνια, πολύ μικρό γαριδάκι και μια κομψή όσο και έντονα ευδιάκριτη οσμή από σκορδάκι. Το όλον έχει και ελάχιστο ψιλοκομμένο μαϊντανό από πάνω... για να δροσίξει. *Βοιωτίας 17, 2106613646*

Παράμαλο Όλα του πραγματικά υπέροχα, όμως πιάτο σουξέ οι πάντα ψωμωμένες γυαλιστερές που έρχονται από τη Χαλκίδα, ψήνονται στα κάρβουνα, έχουν ελαφριά (και μια σταλιά) σάλτσα λάδι-λεμόνι-μουστάρδα και στην κορυφή στολίζονται και με μια κουταλιά από (και πάλι πεντάφρεσκους και ελληνικούς) αχινούς. *Πάρνηθος 13, Νέα Κηφισιά, 2106205927*

Ψαροκόκαλο Ε, μια κακαβιά θα την χτυπήσεις. Ας είναι εδώ, στο ψαροεστιατόριο που μαζεύει κόσμο απ' όλη την Αθήνα και τη φτιάχνει μυρωδάτη, πηχτή, με όλα τα αρώματα της θάλασσας. *Ε. Βενιζέλου 19, Μελίσσια, 2108077535*

Ark Ότι και να φας από τα χέρια του Πάννη Μπαξεβάνη σου μένει αξέχαστο. Την τελευταία φορά που τον συνάντησα μας έβγαλε σαν πρώτο το εξής ανυπερβλπτο: γαρίδες που ψήνονται πάνω στην πέτρα (ελάχιστα, μέχρι να φτάσουν στο τραπέζι) κι εσύ τις σβήνεις με ούζο και σε πλημμυρίζουν τα αρώματα. Δίπλα, μικρή φρετούλα από χαρουπόψωμο (σήμα κατατεθέν του σεφ), ελαφριά ταραμοσαλάτα (ύψος), αποξηραμένα φύκια για να τριψέψεις στις γαρίδες. *Γ. Λαμπράκη 2, Γλυφάδα, 2108948882*

Βασίλεινας Ντουζπουάν στην διάσημη ταραμοσαλάτα! Γνωστή για τη νοστιμιά της εδώ και κανά αιώνα περίπου, στη σύγχρονη ε-

ποχή σετάρεται και με ξεροψημένες αραβικές πιτούλες που, θα το δεις, λειτουργούν και ως «σκαφάκια». Σπας, βουτάς όσο πιο πολύ χωράει στην μπουκιά σου... *Βρασίδα 13, Χίλτον, 2107210501*

Τριαντάφυλλο της νοστιμιάς Μικρόψαρα στο τηγάνι και ωραίοι μεζέδες το έχουν καθιερώσει σαν το καθημερινό «ψαροεστιατόριο» του κέντρου. Πιάτο-μεγαλείο ο παστός μπακαλιάρος, ψητός στη σχάρα με γενναία δόση από ψιλοκομμένο φρέσκο κρεμμυδάκι από πάνω. Στο πλάι σκορδαλιά (πολύ καλή κι αυτή). *Λέκκα 22, Σύνταγμα, 2103227298*

Σκορπίνια Καινούργια στη θαλασσοφαγία της πόλης αλλά με τον Πάννη Λιάκου στα της κουζίνας να μεγαλουργεί. Πιάτο για Όσκαρ το σεβίτσε γαρίδας (γάμπαρη) με κύβους από εσπεριδοειδή (γκρέπ φρουτ, κίτρο, πορτοκάλι, μανταρίνι), πάπρικα γλυκιά, φρέσκο κόλιαντρο, ροδέλες από πιπερίτσα τσίλι. *Ξενοπούλου 2, Νέο Ψυχικό, 2106722223*

Bites & Wine Λευτέρης Λαζάρου, ο γπτευτής της θάλασσας! Πάρε στο καινούργιο και μερακλίδικο πόστο του (δίπλα ακριβώς από το Βαρούλκο) ντολμαδάκια με αμπελόφυλλο γεμιστά με ριζότο σουπιάς και το όλον περικυμμένο με σάλτσα κουρκουμά να με θυμηθείς! *Ακτή Κουμουνδούρου 54, Μικρολίμανο, 2105228400*

Θαλασσινός Όλα του εξαίσια και λόγω φρεσκάδας και λόγω έμπνευσης του δημιουργικού σεφ Ηλία Μπαλάσκα. Πιάτο όμως εξαίσιας ψαροφαγίας είναι η καταπληκτική σουπιά που ψήνεται με το μελάνι της στα κάρβουνα. Η νοστιμότερη του λεκανοπεδίου! *328 Λυσικράτους 32 & Ηρακλέους, Τζιτζιφιές, 2109404518*

Κάβος Εδώ θέλεις και μια μικρή εκδρομή η οποία όμως θα σε αποζημιώσει και με το παραπάνω. Η μακαρονάδα με πετροσωλήνες σ' αυτό το εξοχικό ψαροεστιατόριο σε κάνει να λες χαλάλι το χιλιόμετρο... *Ίσθμια Κορινθίας, 2741037906*

TIPS Ο Jerome Serres για μια βραδιά στο Όμικρον

Στις 24 Φεβρουαρίου ο πολυβραβευμένος Γάλλος σεφ έρχεται στην Αθήνα για μία μοναδική βραδιά γαστρονομίας. Μαζί με τον executive chef του εστιατορίου Μίλτο Αρμένη ετοιμάζουν ένα εκπληκτικό μενού 5 πιάτων, εφευρίσκοντας τη χρυσή τομή ανάμεσα στην ελληνική και γαλλική κουζίνα. Έτσι θα δοκιμάσετε πιάτα όπως τάρτα σφολιάτας με γαλλικό μπρι, τρούφα, ποσέ αχλάδι και σορμπέ vinsanto, μοσχάρισιο καρέ με πούδρα ελιάς και τρούφας, σελινόριζα ποσέ σε ζωμό και σαμπανιόν μανιταριών μαύρης τρωμπέτας ή λιαυράκι sous vide με καψαλισμένη πέτσα, καπνιστά καρότα με τρούφα σε ζωμό κουνελιού. Το μενού θα έχει pairing από επιλεγμένα κρασιά του κτήματος Κώστα Λαζαρίδη και τιμή €88/άτομο. *Δρόσου 18, Αίγλης 29, Ν. Ερυθραία, 2106202475*

Monograph, η νέα σειρά κρασιών της Gaia

Μονογραφία: συγγραφικό έργο που εξετάζει διεξοδικά και από όλες τις πλευρές ένα θέμα. Η νέα σειρά κρασιών της Gaia, Monograph, καταθέτει τη δική της μελέτη πάνω στον κόσμο του κρασιού με 5 φιάλες που κλείνουν μέσα τους τις πιο εκλεκτές ποικιλίες της Νότιας Μεσογείου. Δοκιμάστε το ανάλαφρο Monograph Ασύρτικο που γεννήθηκε στα ημιορεινά εδάφη της Νεμέας, το αρωματικό Monograph Μοσχοφίλερο με νότες τριαντάφυλλου, το Monograph Multi με τρεις ελληνικές λευκές ποικιλίες (Ροδίτης Αλεπού, Μοσχοφίλερο και Ασύρτικο), το έξοχο Monograph Αγιοργίτικο και το ελληνογαλλικής καταγωγής Monograph Αγιοργίτικο/Syrah με το βαθύ κόκκινο χρώμα και τη δυνατή γεύση.

9 OSCARS

**Ζήσε όλη τη μαγεία των Oscars
στο απόλυτο σινεφίλ αφιέρωμα**

**ΜΠΕΣ ΣΤΟ athensvoice.gr/oscars-2018
και μάθε όλα όσα θέλεις να ξέρεις
για τα πιο λαμπερά κινηματογραφικά βραβεία.**

**Απόλαυσε τη μαγεία των Oscars
αποκλειστικά στην COSMOTE TV,
την Κυριακή 4 Μαρτίου.**

**Από τις αφίξεις των σταρ στο κόκκινο χαλί
έως και την 90ή τελετή απονομής,
θα τα δεις όλα στα κανάλια
COSMOTE CINEMA.**

COSMOTE TV

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ

Αισθητική αξιοπρέπεια

Έχουμε λόγο να περιμένουμε το σάουντρακ του «Black Panther» και το «Με στόμα που γελά» των Παπακωνσταντίνου - Μάλαμα;

Ο ενθουσιασμός που συνοδεύει την ταινία «Black Panther» σε κάθε εκδοχή της (όπως ας πούμε το σάουντρακ, με επιμελητή και συνδημιουργό του Kendrick Lamar) και ο καινούργιος δίσκος του Θανάση Παπακωνσταντίνου και η συνεργασία του με τον Σωκράτη Μάλαμα (δισκογραφικά και συναυλιακά) είναι δύο θέματα με ισχυρό ηλεκτρικό ρεύμα, με μεγάλες προσδοκίες, με έκδηλη αδημονία συνδεδεμένη με την ανάγκη μας να ελπίζουμε πως κάτι σπουδαίο και μεγάλο πρόκειται να ακούσουμε. Κάτι που θα μας πάρει –έστω και για λίγο– από τη φρικτή πραγματικότητα και θα μας πάει εκεί που κατοικούν τα όνειρα, η ποίηση, η αισθητική, η ομορφιά, η ηθική και η αξιοπρέπεια. Ζούμε τόσο πολλή μετριότητα που προσδοκούμε τα μεγάλα για να ξεφύγουμε από την ασφυξία των ατάλαντων, των ανίκανων, των μικρόκοσμων και των τιποτένιων.

Όμως οι δημιουργοί κρίνονται απ' αυτό που κάνουν και όχι από τις προσδοκίες μας. Το «Black Panther» πολλοί θέλουν να είναι το blaxploitation του 21ου αιώνα και ο **Kendrick Lamar** να είναι ο Isaac Hayes ή ο John Coltrane της εποχής μας. Μόνο που η εποχή δεν είναι ευνοϊκή και δεν υπάρχει το απαραίτητο κοινωνικό περιβάλλον, όπως το περιγράφει ο Miles Davis στην αυτοβιογραφία του: «*Η μουσική του Τρέιν κι όλα όσα έπαιζε τα τελευταία δύο τρία χρόνια της ζωής του αντιπροσώπευαν για πολλούς μαύρους τη φλόγα, το πάθος, την οργή, το θυμό, την εξέγερση αλλά και την αγάπη που ένωσαν, ιδίως οι νεαροί μαύροι διανοούμενοι και οι επαναστατημένοι εκείνης της εποχής. Η μουσική του έκφραζε όλα εκείνα για τα οποία μιλού-*

σαν ο H. Rap Brown, ο Stokely Carmichael, οι Μαύροι Πάνθηρες και ο Huey P. Newton από τη μία κι απ' την άλλη οι Last Poets και ο Amiri Baraka με την ποίησή τους. Ήταν ο φωτοδότης τους στη τζαζ, έπαιζε αυτό που νιώθανε μέσα τους και που εκφράζανε με τις εξεγέρσεις "burn baby, burn" οι οποίες γίνονταν απ' άκρη σε άκρη σε όλη τη χώρα στη δεκαετία του '60. Όλα στρέφονταν γύρω από την επανάσταση για πολλούς νεαρούς μαύρους – αφρικάνικα χτενίσματα, μαύρη δύναμη, γροθιές υψωμένες στον αέρα. Ο Κολτρίν ήταν το σύμβολο τους, το καύχημά τους – το υπέροχο, μαύρο, επαναστατικό καύχημά τους». Έτσι αυτό που μπορεί να κάνει ο Kendrick Lamar και οι καλεσμένοι του είναι ένα αξιοπρεπές σάουντρακ με τραγούδια που φλερτάρουν με το old fashion hip-hop κι έχουν αφρικάνικες ρίζες. Ένας δίσκος που, χωρίς να είναι σπουδαίος, είναι μεστός και στέκει αυτόνομα πέρα από την ταινία, όμως η «μεγαλοφυΐα» του Lamar δεν είναι –ευδιάκριτη– και η πνευματικότητα του Coltrane είναι απύσχα.

Εμείς εδώ προσδοκούμε η συνάντηση των αποδεδειγμένα σπουδαίων δημιουργών Παπακωνσταντίνου και Μάλαμα να μας ανεβάσει εκεί που δεν μπορούμε να πάμε από μόνοι μας. Να μας λυτρώσει από τη μιζέρια καθώς η τέχνη είναι το τελευταίο μας καταφύγιο, είναι η μόνη κιβωτός όσο η στάθμη από σκατά συνεχώς ανεβαίνει. Πολύ πριν λιώσουν οι πάγοι και πνιγούμε, πριν η ξηρασία ξεκάνει πολιτισμούς και η κλιματική αλλαγή μάς πνίξει κάτω από τόνους λάσπης και

φερτών υλικών, είναι βέβαιο πως θα μας εξοντώσει η ανικανότητα των πολιτικών /κλόουν. Καθώς εξαπλώνεται ραγδαία το μοντέλο των «εκλεγμένων δικτατορίσκων» που σαλιαρίζουν με τον λαϊκισμό, που τουιτάρουν σαχλαμαρίτσες, που κυβερνούν με τηλεοπτικά δεδομένα, που ονειρεύονται καθεστωτικές πρακτικές με λαϊκό έρεισμα. Όσοι ξέρουν ένα δράμι ιστορίας, ξέρουν και τι ακολουθεί...

Τέσσερα χρόνια μετά το μουσικά εξαιρετικό «Πρόσκληση σε δείπνο κυανίου», ο **Θανάσης Παπακωνσταντίνου** επιστρέφει στην απλότητα της λαϊκής και δημοτικής παράδοσης με το άλμπουμ «*Με στόμα που γελά*». Η δωρική ερμηνεία του **Σωκράτη Μάλαμα** και ο δυνατός ποιητικός λόγος

κυριαρχούν εδώ για έναν δίσκο χωρίς εκπλήξεις και σπουδαία έμπνευση αλλά με την αισθητική αξιοπρέπεια του καλού τεχνίτη που το μεράκι και η εμπειρία του δίνουν ταχτή τη δυνατότητα να δημιουργεί σε ένα πολύ ικανοποιητικό επίπεδο. Άλλωστε είναι βέβαιο πως θα κάνει και πάλι κάποιους ανθρώπους να τραγουδήσουν τα τραγούδια του στις συναυλίες και με τον λόγο του θα τους προσφέρει χαρά και την ανακούφιση της συμμετοχής.

Με άλλα λόγια, ακόμη κι αν οι προσδοκίες μας (μπορεί να) ήταν μεγαλύτερες από το μπόι αυτών των δύο δίσκων, προσφέρουν αυτή την αισθητική αξιοπρέπεια που είναι πάντα το ζητούμενο αλλά που –ακόμη κι αυτή– στις μέρες μας έχει γίνει δυσέυρετη.

→ maksmilatos@gmail.com

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

ΜΟΥΣΙΚΗ

12 μουσικά ραντεβού μέχρι να έρθει η άνοιξη

Λίγο πριν την κοπάνήσει ο Φεβρουάριος υπάρχουν live που αξίζει να τραβηχτείς

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Cookie

Μια συναυλία που μπορεί να σου φτιάξει το βράδυ είναι πάντα ένας καλός λόγος για να βγεις έξω.

► Η **Cookie** στο Κουκάκι. Το πρώτο της τραγούδι «Drive Through» μαζεύει σχόλια αγάπης στο YouTube, κυκλοφορεί προσεχώς το πρώτο της άλμπουμ και η **Νατάσα Μινδρινού** με τη ζεστή φωνή της θα βρίσκεται στις 22/2 στο *Little Tree Books & Coffee* σε ένα live που στο μέλλον ίσως κολλάει το «ήμουν κι εγώ εκεί».

► Το ίδιο βράδυ η **Agatha** ανεβαίνει για πρώτη φορά στη σκηνή του *six d.o.g.s* για να παρουσιάσει τη νέα δισκογραφική της δουλειά «*Illusion Of An Era*» σε dream-electro pop και indie rock αντηχήσεις.

► «Κομμάτια από τα ερείπια» ξανά. Οι **Τεφλόν** παρουσιάζουν σε επανάληψη τον δεύτερο δίσκο τους στο *ΙΛΙΟΝ plus*, είσοδος ελεύθερη σε μια post rock Πέμπτη.

► Η μπάντα που ξεκίνησε από ένα στοίχημα στη Νέα Υόρκη και έψησε την **Geffen**

με ένα multi-deal, προσγειώνεται Ελλάδα με τον πρόσφατο δίσκο «*Back On The Lash*» στις αποσκευές τους. Κάπου μεταξύ alternative, hard rock και acid punk, οι **Warrior Soul** και ο πολύς **Kory Clarke** ανεβαίνουν στη σκηνή του *AN Club* στις 23/2 για να κουνηθούν πολύ οι σβέρκοι και να θυμηθούν πολλοί τα μαλλιαρά 90s. Μαζί τους οι **Dreamrites** και **Restless Ocean**.

► Το instrumental rock trio των **Kalamata** από το Hildesheim της Γερμανίας ζωντανά στο *Death Disco*

την Παρασκευή για ηχητικό τριπάρισμα με space, stoner και 70s επιρροές. Το live ανοίγουν οι Αθηναίοι **Deathcrop Valley** και **Under the Sun**.

► Οι **Fundracar** γιορτάζουν τα 10 τους χρόνια στο *Gagarin 205* και στην psy reggae trippy dub επετειακή συναυλιακή εμπειρία τους θα τους συνοδεύσουν οι **The Sexy Christians** και **Central Pozitronics**. Ριφ, σύνθια, βουκολικά πνευστά, gomenes φάνκι, το λέει και σωστός πανικός στις 23/2.

► 40 χρόνια, δύομισι ώρες, τελευταία παράσταση για τον **Κώστα Τουρνά** και τις εμφανίσεις του στο *The Zoo* στο Χαλάνδρι αυτή την Παρασκευή.

► Από το Μπρονξ στο Μετς ή το αντίστροφο; Από την Παρασκευή 23 έως Δευτέρα 26/2 δύο θρύλοι αφήνουν την ιστορία της τζαζ και την τέχνη τους να μιλήσουν στη σκηνή του *Half Note Jazz Club*. Ο ντράμερ **Alvin Queen** και ο τενόρος-σαξοφωνίστας **Scott Hamilton** μαζί ξανά αλλά για πρώτη φορά στην Αθήνα.

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

Suicideboys X Athens

Kalamata

Solar Fake

► Η πετυχημένη «Συνάντη-ση» του **Σταύρου Ξαρχάκου** και της **Άλκηστis Πρωτο-ψάλτη**, με 60.000 θεατές σε 6 μήνες, μεταφέρθηκε και συνεχίζεται όπως κάθε Σάβ-βατο μέχρι 31/3 στο *Gazarte*.

► Πριν ξημερώσει Κυριακή, Synthpop στιγμές στο *Death Disco* από τους **Solar Fake** του goth και industrial guru **Sven Friedrich**, που άφησε εποχή στο ιδίωμα με τους Dreadful Shadows. Μαζί τους οι **Our Banshee** και **DSTR**.

► Η σπουδαία υψίφωνος **Μυρτώ Παπαθανασίου** ως

Ιουλιέτα, ο φημισμένος ισπα-νός τενόρος **Ισμαέλ Τζόρντι** ως Ρωμαίος. Η όπερα του Σαρλ Γκουνό παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην ιστο-ρία της *Εθνικής Λυρικής Σκη-νής* σε μουσική διεύθυνση **Λουκά Καρυτινού** και σκη-νοθεσία **Νίκου Μαστοράκη**, 200 χρόνια μετά τη γέννηση του συνθέτη, και κάνει πρε-μιέρα στις 25/2.

► **Suicideboys X Athens**, ίσον κοληπτικό hip hop και ρίμες από Νέα Ορλεάνη και το ντουέτο **Ruby Da Cherry** και **Scrim** στο *Piraeus 117 Academy*, την Τρίτη 27/1. ●

ΘΕΑΤΡΟ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Η ζωή με φόρα

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Τον λες και πολυάσχολο. Γιατί αν δεν είναι ώρα να μιλήσεις τώρα με τον Γιώργο Παπαγεωργίου, πότε είναι; Αυτή την εβδομάδα ξεκινά στη σκηνή Μαρίκα Κοτοπούλη / Rex, του Εθνικού το «Παιχνίδι της Σφαγής» (Ιονέ-σκο σε σκηνοθεσία Γ. Κακλέα). Το Σάββατο 3 Μαρτίου ανεβαίνει στη σκηνή του Σταυρού του Νότου με τους Polkar, ενώ στο Θέατρο του Νέου Κόσμου σκηνοθετεί τον «Αρίστο», παράσταση βασισμένη στον «Γύρο του Θα-νάτου» του Κοροβίνη. Και καμιά φορά, όταν έχει τις αληθινές μαύρες του, πέραν του ρό-λου του ως «μαύρου κομπέρ» στη «Σφαγή», συνειδητοποιεί πως το μόνο φάρμακο για τη ματαιότητα των πάντων δεν είναι άλλο από τη ζωή με φόρα. Και με γλέντι.

Τι κάνουν οι Polkar, άκουσες το «Mystery of love» του Sufjan Stevens; Πάει για Όσκαρ. Θα το διασκευάζατε; Έχει και γιουκαλίλι, για αυτό το λέω, αλλά και ως θέμα-στιχοπλοκή νομίζω πως σου πά-ει ερμηνευτικά... Είναι κομμάτια. Και έχω ακούσει πολλά καλά για το «Call me by your name», πολλοί φίλοι με έχουν προτρέψει να το δω. Θα το κάνω άμεσα.

Αλήθεια, «συνήλθες» από τον ρόλο σου ως Νικήτας στην περσινή «Δύναμη του Σκό-τους»; Πραγματικά, αναρωτιέμαι πόσο χρό-νος χρειάζεται για έναν ηθοποιό ώστε να πάψει να κουβαλάει τέτοιες εντάσεις. Κι από τον Τολστόι στο φετινό «Παιχνίδι της Σφαγής» του Ιονέσκο, από πόσα συναισθη-ματικά - ερμηνευτικά φορτία φρόντισες να απαλλάξεις, ώστε να αποδώσεις «καθα-ρός» στη νέα παράσταση; Πάντα κουβαλάς τον εαυτό σου σε έναν ρόλο. Αλίμονο αν δεν το έκανες. Και όσο ο εαυτός σου μεταπλάθεται μέσα από τους ρόλους που κάνεις, μοι-ραία κουβαλάς και αυτούς μέσα σου. Αυτή η συνέχεια όμως οφείλει να είναι εξελι-κτική, να έχει ορμή προς τα εμπρός, ώστε να μπο-ρείς να αφαι-ρείς συνέχεια μνήμες και τρόπους που συνδέ-ονται με το παρελθόν ±με αυτό που έφυ-γε± και να πατάς πάνω στα βιώματα εκείνα που θα σε σπρώξουν στο «μετά». Και το «μετά» οφείλει να είναι καινούργιο, καθαρό ±ποτέ δεν θα είναι καθαρό, πάντα θα κουβαλάει ένα βάρος, δύο τρεις ψυχοπονιάρι-κες ματαιότητες± αλλά δεν πειράζει.

Πάντως ο Ιονέσκο στη «Σφαγή» είναι ξεκά-θαρος, νομίζω. Το παράλογο του θανάτου, ως ανερμηνεύτο συμβάν, που κανένας θεός ή επιστήμη δεν μπορεί να σταματήσει, αλλά και η απουσία νοήματος στην ίδια την εξ ο-ρισμού παράλογη ζωή: οι περισσότεροι άν-θρωποι απλά αναπνέουν, ή περιφέρονται χωρίς αίσθηση σκοπού, όμως κι εκείνοι που θέτουν εαυτών σε υπηρεσίες «σκοπού» στο τέλος καταλήγουν... από κοινού. Βέβαια έ-τσι ερμηνεύω εγώ το έργο. Η δική σου ερ-μηνεία ποια είναι; Η δική μου ερμηνεία είναι περισσότερο πολιτική. Οδηγηθήκαμε εκεί μέ-σα από τις πρόβες. Μέσω της σκηνοθεσίας του Γιάννη Κακλέα και των κειμένων του Γεράσιμου Ευαγγελάτου που συνοδεύουν τον ρόλο μου, μου έγινε ακόμη πιο καθαρή η πολιτική οπτική του έργου. Ή έστω αυτή την πτυχή θέλησε να τονίσει η παράσταση. Ο θάνατος εδώ δεν είναι τόσο υπαρξιακός, όσο κοινωνικός, είναι ο «θά-νατος» αυτού που μένει εκτός συστήματος.

Μίλησέ μου για τον χαρακτήρα που υπο-δύεσαι. Και για τη σχέση - καθοδήγηση του Κακλέα. Πώς συνεργαστήκατε; Ερμηνεύ-εις υπό αδιαπραγμάτευτο drive που έδωσε ο σκηνοθέτης ή τον χτίσατε μαζί τον ρόλο σου; Είναι ο ρόλος ενός «μαύρου κομπέρ». Ο θεατρώνης ενός θιάσου - freak show. Ο ρόλος χτίστηκε μέσα από τις πρόβες και συνεργαστή-καμε αργά και λειτουργικά με τον Γιάννη, χωρίς βιασύνες. Αυτό μου άρεσε πολύ. Επίσης του είπα σε όλα «ΝΑΙ». Δεν μου αρέσουν οι ηθοποι-οί που σκηνοθετούν και φέρνουν τη λειτουρ-γία του σκηνοθέτη στην πρόβα, ο ρόλος τους είναι καθαρά υποκριτικός. Δουλεύοντας πα-ράλληλα ως σκηνοθέτης στον «Αρίστο», είχα την ανάγκη να λειτουργήσω αθώα στην πρόβα του «Παιχνιδιού της Σφαγής», γιατί αλλιώς θα ήμουν μη διαθέσιμος. Και αν κάτι κατάλαβα από τη σκηνοθεσία του «Αρίστου», είναι ότι η διαθεσιμότητα του ηθοποιού είναι στοιχειώ-δης για μια καλή παράσταση.

Ξέρω ανθρώπους που η πολυδιάσπαση τους αποσυντονίζει, σε αντίθεση με σέ-να, που μάλλον σου πάνε οι «κατακερμα-τισμοί»: σκηνοθετείς τον «Αρίστο» στο θέ-ατρο του Νέου Κόσμου, ξεκινάς στο Εθνι-κό με τη «Σφαγή» και τραγουδάς με τους Polkar. Μοιάζει να μην έχεις ψυχία, σαν να επιδιώκει να λειτουργείς πολυηρισμικά. Γιατί; Και είμαι σίγουρος πως το θέμα δεν εί-ναι οικονομικό! Δεν χρειάστηκε μέχρι στιγμής στη δουλειά να κάνω μια επιλογή αυστηρά με οικονομικούς όρους. Αυτό είναι τύχη και πο-λυτέλεια, που την αναγνωρίζω. Από εκεί και πέρα, νιώθω διαρκώς τα τελευταία δύο χρόνια ότι δουλεύω έτσι από φόβο. Οι φίλοι μου είναι ελάχιστοι, οι περισσότεροι ζευγαρωμένοι, πα-ντρεμένοι με παιδιά, εγώ πλέον είμαι εκτός του «κανόνα» τους. Άρα; Με πόσους πιστεύεις ότι έχω να μοιραστώ τον χρόνο μου; Η πραγματι-κότητά μου λοιπόν σε 12ωρα εκτός σπιτιού, σε χώρους προβών ή δοκιμών με τους Polkar, κρύβει και την ανάγκη μου να μη μείνω πολλή ώρα μόνος με τον εαυτό μου.

Στα όνειρά σου επιστρέφεις σε κάποιους πα-λιούς ρόλους; Αλλά και στην πραγματικότητα, στην καθημερινότητα: χρησιμοποιείς ατάκες ή quotes πάνω σε συζητήσεις ή συναισθημα-τικές εμπλοκές-χειρισμούς, από παλιότερους «ήρωες»; Μήπως, δηλαδή, το κείμενο αληθινής ζωής, που «απαγγέλλει» μερικές φορές ο Γιώρ-γος Παπαγεωργίου, είναι ένα πολυσύνθετο σα-μπλάρισμα δικό του αμιγώς, αλλά και κάποιων άλλων... Το θέατρο σταδιακά στα χρόνια μου φανέρωσε το μέσα της ζωής. Παρατηρώντας, διαβάζοντας, ακούγοντας, έμαθα να αξιολογώ τους ανθρώπους γύρω μου ως ρόλους. Και κά-ποιοι παίζουν καλά τον ρόλο τους, κάποιοι άλ-λοι χάλια. Προσωπικά προσπαθώ να γίνω αυτό που έμελλε να γίνει μέσα μου το προσωπικό μου πιστεύω για το θέατρο. Και προσωπικά πιστεύω σε ένα θέατρο που δεν προσποιείται τίποτα. Ούτε καν την ίδια την προσποίησή του. Πιστεύω σε ένα θέατρο που μπορεί να ενεργο-ποιήσει μια σκέψη, ένα συναίσθημα, μια ιδέα. Δεν μου αρέσουν οι ψυχαγωγοί στο θέατρο. Εί-ναι εγωιστές. Ούτε οι σταρ μου αρέσουν. Είναι «λίγοι». Ούτε οι αντιστάρ. Αυτοί είναι ψεύτες. Μου αρέσουν αυτοί που συνειδητοποιούν τη ματαιότητα αυτού που κάνουν. Και γλεντάνε μαζί του.

Ανεβαίνεις αρκετές φορές στη Θεσσαλο-νίκη. Αυτό το πάνω-κάτω, τι κραδασμούς σου προκαλεί; Πόσο «βόρεια» φέρεσαι εδώ στην Αθήνα, αν υποθέσουμε πως υπάρχει τέτοιος είδους συμπεριφορά, αλλά και α-νάποδα: τι «νότια» ξεχνάς, όταν περνάς τα διόδια των Μαλγάρων; Η γραφικότητα του Θεσσαλονικιού λεβεντομαλάκα δεν με συγκι-νεί καθόλου. Στερείται χιούμορ, βάθους και τρόπων, και την πετάω απέξω, όχι μόνο στην Αθήνα αλλά και στη Θεσσαλονίκη. Ούτε κά-τι νότιο κουβαλάω. Ούτε καν κάτι ελληνικό. Προτιμώ να θεωρώ τον εαυτό μου πολίτη του κόσμου (ακόμα και αν ο κόσμος μου είναι το Παγκράτι) πάρα ενός τόπου. Αλλά μου αρέσει ο ΠΑΟΚ. Αυτόν τον κουβαλάω. ●

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΔΟΜΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Μαζί ή τίποτα (IN THE FADE) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φατίχ Ακίν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ντάιαν Κρούγκερ, Ντένις Μοσκότο, Γιοχάνες Κρις, Ούλριχ Τουκούρ

Η 35χρονη γερμανίδα Κάτια χάνει τον τούρκο σύζυγο και το μικρό αγόρι της ύστερα από έκρηξη βόμβας σε τουρκική συνοικία του Αμβούργου. Έχοντας δει τη βασική ύποπτο με τα ίδια της τα μάτια, όταν άφηνε το παιδί της στο γραφείο του άντρα της εκείνο το μοιραίο πρωινό, η Κάτια βοηθάει την αστυνομία στη σύλληψη μιας Γερμανίδας και του φίλου της, οι οποίοι είναι μέλη νεοναζιστικής οργάνωσης.

Συγκινητικό στις καίριες στιγμές του, τρομακτικό όταν αντικρίζουμε το πρόσωπο της βίας και αγωνιώδες όταν το θρίλερ ξετυλίγεται με κοφτές εικόνες, το «Μαζί ή τίποτα» είναι μια αιχμηρή πολιτική ταινία με ανθρώπινο προφίλ. Το αυγό του φιδιού εξακολουθεί να επωάζεται στη σύγχρονη Γερμανία —αλλά και την Ελλάδα κι άλλες χώρες της προηγμένης Δύσης, όπως δείχνει το φιλμ— και αυτό μόνο ασχολίαστο δεν γίνεται να περάσει σύμφωνα με τον Φατίχ Ακίν. Ο τουρκογερμανός σκηνοθέτης, σοφά σκεπτόμενος μετά την αποτυχία της προηγούμενης δουλειάς του, επιστρέφει στη θεματική των πρώτων ταινιών του (μοντέρνα κοινωνικά δράματα) κι αφήνει πίσω τα άδοξα σημάδια της «Μαχαιριάς» και του ιστορικού δράματος, είδος που δείχνει ότι δεν «κατέχει». Καταφέρνει έτσι να περάσει ένα μήνυμα (αφύπνισης και ανάπτυξης δράσης) κόντρα στα εθνικιστικά λογύδρια και τα φαινόμενα νεοναζισμού, βάζοντας στο κέντρο

του κάδρου ένα συνηθισμένο, καθημερινό χαρακτήρα. Στο σύγχρονο «In the fade» που κέρδισε τη Χρυσή Σφαίρα ξενόγλωσσου φιλμ αλλά απέτυχε να μπει στην αντίστοιχη οσκαρική πεντάδα, ο Ακίν αφηγείται μια προσωπική τραγωδία που έχει τις ρίζες της στη σημερινή ρητορική μίσους και την άνοδο της άκρας δεξιάς (σε έναν μικρό ρόλο ο σκηνοθέτης Γιάννης Οικονομίδης υποδύεται το μέλος της Χρυσής Αυγής και φίλο των βομβιστών) ελέω ξενοφοβίας και ρατσισμού. Η ερμηνεία της Ντάιαν Κρούγκερ είναι ένα πραγματικό επίτευγμα, μια ερμηνεία ζωής που δικαίως τιμήθηκε στις Κάννες. Όμως αν υπάρχει κάτι που στέκει ισάξια δίπλα της είναι η απόφαση του σκηνοθέτη να απλώσει την τραυματική περιπέτεια της ηρωίδας του σε πεδία που μιλούν για πολλά παραπάνω από μια ιστορία απόδοσης δικαιοσύνης και εκδίκησης. Η ηρωίδα δεν έχει μόνο να παλέψει με το σοκ της απώλειας αλλά και με τις οικογενειακές «παρενέργειες» (μάταια περιμένει η αυταρχική μητέρα της και τα πεθερικά της να δείξουν κατανόηση στο δράμα που ζει αφήνοντας τις πολιτισμικές ή θρησκευτικές διαφορές τους στην άκρη) ή τις αδυναμίες ενός ολόκληρου συστήματος. Όμως ο θεσμός της δικαιοσύνης είναι εκείνος που δέχεται τα πιο πολλά πυρά από τον σκηνοθέτη. Στην προσπάθειά της να φέρει τη ζωή της σε μια κανονικότητα, η Κάτια

με οδύνη διαπιστώνει ότι η πραγματικότητα την ξεπερνάει, η απώλεια είναι δυσβάστακτη και το μόνο κίνητρο που της δίνει ζωή είναι η εκδίκηση.

Το φιλμ χωρίζεται σε τρία μέρη. Τα δύο πρώτα που είναι και τα καλύτερα της ταινίας διαδραματίζονται στο Αμβούργο, τη γενέτειρα και αγαπημένη πόλη του Ακίν. Εκεί περιγράφεται με αλάνθαστη αφήγηση το χρονικό της φρίκης που ξεκινάει με το τρομοκρατικό χτύπημα (μια πραγματικότητα που απεικονίζει ο Ακίν με έντονο ρεαλισμό, αξιοπιστία και έμφαση στην ανατριχιαστική λεπτομέρεια) και ολοκληρώνεται στη δικαστική αίθουσα. Το τρίτο και πιο αδύναμο είναι γυρισμένο στην Ελλάδα και αποτελεί την απόπειρα της ηρωίδας να αποδώσει δικαιοσύνη σύμφωνα με το δικό της ένστικτο. Το κινηματογραφικό άγγιγμα πάνω στην ανθρώπινη τραγωδία που είναι διακριτικό στα 2/3 της ταινίας —και αποφασισμένο να βάλει όλα τα στοιχεία της (πολιτικά, θρησκευτικά, κοινωνικά) στη σωστή σειρά— εδώ εξαφανίζεται. Λες και ο σκηνοθέτης έχει χάσει την προηγούμενη έμπνευσή του κατασκευάζει ένα αδύναμο τρίτο μέρος όπου η ηρωίδα βρίσκεται αντιμέτωπη με τη μοναξιά και το κενό της επόμενης μέρας. Αν δεν υπήρχε η Κρούγκερ να σηκώσει συγκινητικά το βάρος και αυτού του μέτριου κομματιού, η ταινία μπορεί και να έχανε τις θετικές εντυπώσεις που έχτισε στο προηγούμενο διάστημα.

JUST THE FACTS

Μαζί ή τίποτα ()**
Το ρεσιτάλ ερμηνείας της Ντάιαν Κρούγκερ

Ταξιδεύοντας με τον εχθρό μου (*)
Γουέστερν παλιάς κοπής με μοντέρνο συμβολισμό

Αναχώρηση για Παρίσι 15:17 (*)
Ο καλός, ο κακός και ο άσχημος Κλιντ Ίστον

Mudbound: Δάκρυα στο Μισισιππί (*)
Mississippi Burning

Ταξί, το μουσικό του Βασιλιά Μίδα (-)
Αρχαιολόγοι παραμυθιάς

Μαζί τα φάγαμε (-)
Χωρίς τον Πάγκαλο

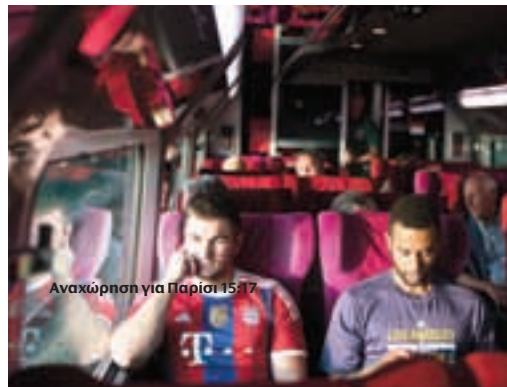
«Mudbound: Δάκρυα στον Μισισιπή»

«Ταξιδεύοντας με τον εχθρό μου»

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ Dirty Clint...

Αναχώρηση για Παρίσι 15:17

ΑΚΟΜΗ

► Στο «**Tad, Το μυστικό του Βασιλιά Μίδα**» (*Tad the Lost Explorer and the Secret of King Midas*) των Ντέιβιντ Α-λόνσο και Ενρίκε Γκάτο, ήρωας είναι ο Ταντ, ένας πολύ γλυκός και φιλότιμος εργάτης που λατρεύει την αρχαιολογία και προσκαλείται από τη φίλη του, Σάρα, που είναι αναγνωρισμένη αρχαιολόγος και εξερευνήτρια, στο Λας Βέγκας, όπου η Σάρα θα παρουσιάσει την τελευταία της ανακάλυψη: ένα στοιχείο που επιβεβαιώνει την ύπαρξη του περιφημου περιδέριου του μυθικού βασιλιά Μίδα. Δεύτερη περιπέτεια του (Ισπανού) Ταντ του Εξερευνητή, μεταγλωττισμένη αποκλειστικά στα ελληνικά.

► Το «**Μαζί τα φάγαμε**» είναι μια ελληνική ταινία του Στράτου Μακρίδη, για την οποία δεν έγινε δημοσιογραφική προβολή για προφανείς λόγους.

Mudbound: Δάκρυα στο Μισισιπή

(MUDBOUND) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντι Ρις

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κάρει Μάλιγκαν, Τζέισον Κλαρκ, Τζέισον Μίτσελ, Μέρι Τζ. Μπλάιτζ, Γκάρρετ Χεντλαντ

Σε μια περιοχή του Μισισιπή στην περίοδο του Β΄ ΠΠ δύο οικογένειες, μια λευκή και μια μαύρη, παλεύουν να τα βγάλουν πέρα. Μετά από το τέλος του πολέμου, ο Τζέιμι ΜακΑλαν και ο Ρόνσελ Τζάκσον επιστρέφουν ζωντανοί αλλά όχι και χωρίς τα εσωτερικά τραύματα που γεννά η φρίκη του πολέμου και γίνονται φίλοι, κάτι που δεν πολυαρέσει στην κλειστή ρατσιστική κοινότητα του Νότου.

Τέσσερις υποψηφιότητες για Όσκαρ –ανάμεσα τους μια διπλή, Β΄ Γυναικείου ρόλου και Τραγουδιού για τη Μέρι Τζ. Μπλάιτζ– στο αντιρατσιστικό δράμα της Ντι Ρις, που μπορεί να μην πρωτοτυπεί αλλά παρακολουθείται με ενδιαφέρον και καταφέρνει να γίνει αποτελεσματικό στις περισσότερες αναφορές του. Η διακριτικότητα και το συγκινητικό στοιχείο σωστά πριμοδοτείται γύρω από το κοινό πολεμικό τραύμα που ενώνει τους δύο στρατιώτες δίνοντας τον ορισμό της πραγματικής φιλίας. Οι ερμηνείες στέκονται στο ύψος τους (κρατήστε το όνομα του Γκάρρετ Χεντλαντ, αφού σε λίγο καιρό όλοι θα μιλούν για αυτόν), η σκιαγράφηση των χαρακτήρων είναι πειστική, φωτογραφία και μουσική συμβάλλουν δημιουργικά στη δυνατή απεικόνιση της εποχής, αλλά η πλοκή από ένα σημείο και ύστερα υποχωρεί σε μια προβλέψιμη ματιά πάνω στο φυλετικό ζήτημα και τον ανεπίδοτο έρωτα.

Αναχώρηση για Παρίσι 15:17*

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κλιντ Ίσγουντ

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Αντονι Σάντλερ, Άλεκ Σκαρλάτος, Σπένσερ Στόουν, Τζούντι Γκριρ, Τζένα Φίσερ, Ρέι Κορασάνι, Τόμας Λένον και Τόνι Χέιλ

Στις 21 Αυγούστου του 2015 μια τρομοκρατική επίθεση σε τρένο με προορισμό το Παρίσι αποτράπηκε χάρη στην επέμβαση τριών νεαρών Αμερικανών που ταξίδευαν στην Ευρώπη.

Ο Κλιντ Ίσγουντ στα μέχρι τώρα έργα του αναζητούσε την έννοια του ηρωισμού και την ταυτότητα του πραγματικού ήρωα. Έχοντας ξεπεράσει προσωπικές αγκυλώσεις και... ατυχίες (είναι υποστηρικτής του Τραμπ!) κατάφερε να φτιάξει ταινίες μεγάλης πνοής που οδηγούσαν την κυρίαρχη θεματική σε ουμανιστικές αξίες που ξεπερνούσαν κάθε πολιτική ιδεολογία. Το τελευταίο φιλμ είναι ίσως η πιο μελανή στιγμή στη σκηνοθετική καριέρα του. Μια αφελής, πατριωτική, παιδαριώδης αποτύπωση ενός αυθεντικού γεγονότος (παρακολουθούμε την κοινή πορεία των τριών φίλων από την παιδική ηλικία μέχρι την ενηλικίωση, με περιστατικά που τους οδηγούν σ' αυτή τη στιγμή ηρωισμού), που προκειμένου να γίνει ακόμη πιο ρεαλιστική, ο Ίσγουντ εμπιστεύτηκε τους πρωταγωνιστικούς ρόλους στους ίδιους τους ανθρώπους που σταμάτησαν τον φανατικό τρομοκράτη! Το αποτέλεσμα; Κάκιστες ερμηνείες και μια τρύπα στο νερό για ένα φιλμ που μπάζει από παντού.

Ταξιδεύοντας με τον εχθρό μου (HOSTILES) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σκοτ Κούπερ

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κρίστιαν Μπέιλ, Ουές Στάντι, Ρόζαμουντ Πάικ, Σκοτ Σέπερντ, Μπεν Φόστερ, Ανταμ Μπιτς, Τζέσε Πλέμονς, Ρόρι Κοκρέιν

1892. Ο λοχαγός Τζόζεφ Τζ. Μπλόκερ παρά τις αντιρρήσεις του αναγκάζεται να συνοδεύσει το Κίτρινο Γεράκι έναν ετοιμοθάνατο πολέμαρχο των Ινδιάνων Τσεγιέν και την οικογένειά του πίσω στη γη τους.

Νεογούμεστερν υποδειγματικά γυρισμένο και με αισθητική που θυμίζει τα κλασικά αντιηρωικά φιλμ του είδους αλλά χάνει την ευκαιρία να μετατραπεί σε ένα αφηγηματικά συναρπαστικό έργο, καθώς δεν τολμά να ρισκάρει σε ιδεολογικό ή αλληγορικό επίπεδο επιλέγοντας ασφαλή συμπεράσματα (η αγάπη ως απάντηση στο μίσος και τον φανατισμό) και σίγουρες λύσεις. Μία από αυτές είναι η υποκριτική κόντρα του χαμαιλέοντα Κρίστιαν Μπέιλ και του Ουές Στάντι, του περίφημου ηθοποιού –και με αυθεντικό αίμα Τσερόκι να κυλάει στις φλέβες του– που υποδύθηκε τον ινδιάνο στα «Τελευταίος των Μοϊκανών» και «Χορεύοντας με τους Λύκους».

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

ΝΑ ΤΟ ΠΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ ΣΟΥ

Ωραίο αστυνομικο-πολιτικό βιβλίο και ένα ισχυρό δοκίμιο για την κρίση από τον καθηγητή πανεπιστημίου **Παναγιώτη Πετράκη**

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ο αστυνόμος Βελλής δεν το βάζει κάτω. Παρά το ανεξίτηστο έγκλημα, που κάθε άλλο παρά αυτοκτονία δείχνει, όπως κατάφεραν να το μεθοδεύσουν οι δράστες, εκείνος δεν στέλνει την υπόθεση στο αρχείο. Και χρόνια μετά θα καταφέρει να την εξιχνιάσει. Ένας δολοφονημένος συλλέκτης, μια συλλογή γραμματοσήμων μεγάλης αξίας, φόνος με το καλημέρα της έναρξης του βιβλίου, από ντουέτο εγκληματιών, κι ορίστε ένα μυθιστόρημα που το who done it απασχολεί μόνο τον αστυνόμο.

Γιατί, μάλλον, ο συγγραφέας Παναγιώτης Πετράκης χρησιμοποιεί το α-θώο αίμα σαν μια αφορμή για να παραδώσει ένα αστυνομικό ως προς τη δομή μυθιστόρημα, που άνετα όμως θα μπορούσε να βιβλιοκριτική να το θεωρήσει και ως ένα ισχυρό δοκίμιο για την κρίση που μαστίζει την Ελλάδα. Κι όχι μόνο την οικονομική της τελευταίας δεκαετίας, αλλά τη συνολική: εκείνη δηλαδή την «αόρατη» στα χρόνια της ευδαιμονίας απορρύθμιση της κοινωνίας, που έκανε πως δεν έβλεπε. Ή την έβλεπε να έρχεται, μα ήταν πολύ απασχολημένη για να γλεντάει.

Όλα δεν συντηγούσαν στο γλέντι; Στην κατανάλωση, στον υπέρμετρο δανεισμό, στη συλλογική εθνική ηδονοθηρία; Ο Διονύσης, η Φαίη, η Μυρτώ, ο Αριστείδης, η Μελίνα, ο Φώτης είναι μερικοί από τους ήρωες του Πετράκη, που σε θέσεις κλειδιά, ο καθένας από την πλευρά του, άλλος λίγο, άλλος πολύ, άλλος καθόλου ή μετρημένα, βιώνουν σαν παρέα όλη εκείνη την παροξυσμική κατάσταση του χρηματιστηρίου που «πετούσε». Του ανεξέλεγκτου δανεισμού των επιχειρήσεων, τις τράπεζες που επέτειναν το «γλέντι». Σε αυτή την Αθήνα κινείται και ζει αυτή η παρέα που την ενώνουν τα μαθητικά και τα φοιτητικά χρόνια. Διαφημιστές, δικηγόροι, εργολάβοι πολυκατοικιών, καθηγητές στην εκπαίδευση, μάνατζερ, μαζί και τα παιδιά τους. Που μεγαλώνουν κρατώντας ατόφια τη φιλική τους σχέση. Ο δεσμός τους είναι στέρεος αναμεταξύ τους: στα εξοχικά ή σε καφέ του Κολωνακίου, σε εστιατόρια και βεγγέρες, παραμένουν ενωμένοι. Παρατηρητές ενός κόσμου, μιας πόλης και μιας χώρας που ζει στο «μάξιμουμ» πριν την πορεία για το μίνιμουμ.

Η παρέα των ηρώων του Πετράκη, καθώς η οικονομική κρίση, οι διαδηλώσεις, οι αγανακτισμένοι και οι θεωρίες συνωμοσίας αλλά και «επανάστασης» διαλύουν και αποσαθρώνουν τον κοινωνικο-πολιτικό ιστό, είναι αδύνατον να μείνει αλώβητη. Και να η ευκαιρία για τον συγγραφέα, καθηγητή Οικονομικών στο Καποδιστριακό

Πανεπιστήμιο, να ξεδιπλώσει μια πολυσχιδή, αμφίσημη και πέρα για πέρα ρεαλιστική ιστορία περί του τι μας συνέβη. Γιατί η παρέα των ηρώων του, που άθελά της, χωρίς να ξέρει, πλην ενός τους, πως σχετίζεται με τη δολοφονία του συλλέκτη γραμματοσήμων, είναι μια σμίκρυνση της ελληνικής κοινωνίας.

Παρακολουθώντας την πορεία και την αντίδραση του κάθε μέλους της, ο Πετράκης παραδίδει μια μυθιστορία όπου η ευτυχία, η συντροφικότητα, η ευτυχία ξαφνικά χάνονται. Τη θέση τους παίρνει η απώλεια, η δυστυχία, το τυχαίο και το έγκλημα. Απολαυστικοί διάλογοι και στοχασμοί, χωρίς καμιά ηθικοπλαστική ή διδακτική του δακτύλου που σηκωμένα υποδεικνύει ή λαϊκίζει, κάθε άλλο. Ο Πετράκης κατέχει και την ανάλυση μα και το εξαιρετικό της συμπύκνωσης των ιδεών. Που από το αρχαίο δράμα έως την πτώση των Δίδυμων Πύργων, τη χρεοκοπία της Αργεντινής και τους νεκρούς της Μαρφίν ή τη δολοφονία Γρηγορόπουλου, μπορεί άνετα να συμπλέκει το εθνικό με το παγκόσμιο. Την αρχαιοελληνική έννοια της ύβρεως με την α λα γκρεκ οικονομία «ο γιος του πάντα όλα». Σχέσεις που κουρελιάζουν, δουλειές που βουλιάζουν, άνθρωποι που άλλοι πήραν τα μέτρα τους και άλλοι όχι, έτσι όπως παλεύουν να επιβιώσουν πλέον σε μια χώρα καρυδότσουφλο.

Μια μεταφυσική και υπαρξιακή περιπέτεια για την περίφημη «μεσαία» τάξη, που καταγράφει δεκαέξι χρόνια, μέσω δύο παράλληλων κόσμων: ο ένας είναι του αστυνόμου Βελλή που προσπαθεί να εξιχνιάσει το έγκλημα. Κι ο άλλος αυτής της περίφημης παρέας που επικοινωνώντας υποδόρια και με τα δύο εγκλήματα, το εθνικό συλλογικό και το αστυνομικό της πλοκής, ψάχνει να βρει την ανακούφιση, τη λύτρωση και την επιβίωση στην Ελλάδα των νέων παραμέτρων. Καλογραμμένο και συναρπαστικό, είναι το πρώτο μυθιστόρημα του καθηγητή Παναγιώτη Πετράκη. **A**

Τελικά ήξεραν για την «τελική λύση»;

Η Μπούρνχιλντε Πόμζελ, γραμματέας του Γιόζεφ Γκέμπελς, αποκαλύπτει

Της ΖΩΗΣ ΚΑΡΑΜΗΤΡΟΥ

«Ναι, είμαι δειλή, δεν θα μπορούσα να προβάλω την παραμικρή αντίσταση. Δεν θα τολμούσα. Θα έλεγα: Όχι, δεν μπορώ να το κάνω. Ανήκω στη συνομοταξία των δειλών».

Πώς μπορεί να κρίνει, ακόμη περισσότερο να κατακρίνει κανείς, αυτόν που αποδέχεται τη δειλία του, την αδύναμη φύση του, την ελλειμματική του ψυχή; Ή μήπως αυτή η εύκολη παραδοχή της δειλίας αποτελεί τον πλέον υποκριτικό μανδύα μιας ενοχής που στιγματίζει ολόκληρη τη ζωή; Η Μπούρνχιλντε Πόμζελ, που πέθανε σε ηλικία 106 ετών στις 27 Ιανουαρίου, ημέρα Μνήμης του Ολοκαυτώματος, υπήρξε τρία χρόνια γραμματέας του Γιόζεφ Γκέμπελς, 1942-1945. Και ισχυρίστηκε δημόσια για πρώτη φορά το 2013 ότι δεν ήξερε τίποτα για την εσωτερική λειτουργία του ναζιστικού μηχανισμού εξουσίας που υπηρετούσε, για τις διώξεις των Εβραίων, για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, για την «τελική λύση». Ήταν 102 χρονών, δεν είχε πει ποτέ τίποτα για τη ζωή της και όψιμα αποφάσισε να μιλήσει μπροστά στην κάμερα για να ακολουθήσει η καταγραφή σε βιβλίο.

Η Πόμζελ δεν γνωρίζει γιατί δεν θέλει να γνωρίζει. Προέρχεται από τη μετριοπαθή αστική τάξη, αισθάνεται άνετα ως μέρος της ναζιστικής ελίτ, απολαμβάνει προνόμια σε καιρό πολέμου, αδιαφορεί για την πολιτική, δηλώνει ενοχή μόνον «από την άποψη της βλακειάς». Είναι ρηχή. Η προσωπική της επιτυχία, όπως εννοεί η ίδια το γεγονός ότι ξέφυγε από την οικογενειακή μετριότητα, είναι σημαντική, είναι σημαντική παράμετρος της στάσης της. Και εξηγεί την απόλυτη αφοσίωση στη δουλειά της, την άρνησή της να κοιτάξει φακέλους που της είχαν εμπιστευτεί και απαγορεύσει να δει, το αίσθημα καθήκοντος τυφλό και καταστροφικό. Η διήγηση της Πόμζελ προσπαθεί πράγματι να είναι ειλικρινής, απενοχοποιημένη, παραστατική των συνθηκών, των δύσκολων χρόνων, της πίεσης που ένιωθε, της αποστασιοποίησης που είχε επιλέξει. Σοκάρει, αλλά δεν πείθει. Ξεφεύγει από μέσα της η αντίφραση της υποψιασμένης γυναίκας που κινείται στα πιο σκοτεινά γράναζα του ναζισμού, με τη νεαρή κοπέ-

λα που ισχυρίζεται ότι ήταν ανίδεια, αφελής, ανεύθυνη. Κι όμως η Πόμζελ έχασε τον αγαπημένο της και την καλύτερή της φίλη, Εβραίοι και οι δύο. Έζησε τη νύχτα των Κρυστάλλων. Οδηγήθηκε σε μια τραυματική για την ίδια ομιλία-παράσταση του Γκέμπελς, που την τρόμαξε αλλά δεν την έκανε να στραφεί προς τους άλλους. Παρέμεινε εγωιστική, μικρόνους, ανελεύθερη. Τούτη η εξομολόγηση μετά από εβδομήντα χρόνια σιωπής έρχεται να ανακουφίσει το βάρος, να καθυστερήσει τη συνείδηση, να ξεδιπλώσει την ήττα της. Ο αναγνώστης που θα διαβάσει και ανάμεσα στις γραμμές, που θα ανατάξει συναισθήματα και στάσεις, θα καταγάγει λαμπρή νίκη: θα ορίσει ο ίδιος το ανάστημα που οφείλει να έχει. Ο Hansen, πολιτικός αναλυτής και συγγραφέας, προλογίζει το βιβλίο και κάνει μια ιστορική αναγωγή των γεγονότων και της στάσης της Πόμζελ στο σήμερα. Η λειτουργία του συλλογικού μηχανισμού του κακού μάς αφορά και είναι επίκαιρη, ο λαϊκισμός επικρατεί, η αλληλεγγύη εξασθενεί και οι γιγαντωμένοι εγωισμοί αδυνατούν να υπερασπίσουν τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια του άλλου.

Η ιστορία της Πόμζελ είναι καιρία, ουσιώδης, διαχρονική και τερατώδης. Μας δείχνει ότι η αδιαφορία και η πολιτική νωθρότητα δεν μπορούν να προβληθούν ως στάση πολιτή, η δημοκρατία δεν είναι δεδομένη και στο απυρόβλητο, η αλαζονεία και η περικαράκωση εκδικούνται. Δημιουργούν πρόσφυγες, εγκαθιστούν δικτατορίες, ακυρώνουν τη δικαιοσύνη και την αλληλεγγύη. Ο καθένας όμως μπορεί να σταθμίσει τη θέση του και να αποφύγει να βρεθεί στη θέση της Πόμζελ: «Πιθανόν στη ζωή μου να έχω συνεργαστεί με περισσότερους εγκληματίες απ' όσους γνωρίζω. Είναι αδύνατον να το ξέρεις εκ των προτέρων». ●

Δεν θέλαμε να ξέρουμε, Η γραμματέας του Γκέμπελς αποκαλύπτει, Brunhilde Pomsel, Thore D. Hansen, εκδόσεις Μεταίχμιο

«ΝΑ ΤΟ ΠΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ ΣΟΥ», Παναγιώτης Πετράκης, εκδόσεις Ροπή

KYBBVS
men's underwear

organic cotton

Μυρτώ, την έχω πατήσει με φίλο του πατέρα μου. Μην φανταστείς κάνα τρελό γκομενάκι six pack - γαλανό μάτι - παράστημα τσολιά, όχι, άλλος είναι ο λόγος που με τρελαίνει: ήρεμος, σίγουρος για τον εαυτό του, ατάραχος, με αίσθηση του χιούμορ, ψυχραιμος, άνετος, γνώστης πολλών θεμάτων, φοβερός. Για να μη στα πολυλογώ, ο Α έχει όλα αυτά που δεν έχει ο μπαμπάς μου και κάτι παραπάνω. Όταν είμαι μαζί του νιώθω

την τέλεια αποδοχή και την απόλυτη γλύκα αντίθετα από τον μπαμπά που όλη την ώρα είναι χαμένος στον κόσμο του και σε κοιτάζει λες και θα τον πάρει ο ύπνος την ώρα που του μιλάς. Τεσπά, το θέμα μας είναι ο Α. Πώς του την πέφτουμε; Τι του λέμε; Πώς του δίνουμε να καταλάβει ότι τον θέμε; Πώς σιγουρευόμαστε μην πάθει φρίκη και πει τίποτα στους δικούς μου; Πώς διπλοτσεκάρουμε αν (ίσως) τρέφει κι εκείνος τα ίδια αισθήματα ή μια υπόνοια ότι μπορεί να μας δει αλλιώς τη στιγμή που δεν έχει δείξει τίποτα και μας φέρεται σα μωρό; Ε; Ε; Εεεεε;;; - **Νελλάκι** Υ.Γ. Είναι και φρέσκος φρέσκος παντρεμένος στα 45! Αυτό πώς το περνάμε; Πώς του τραβάμε την προσοχή; Αλλάζουμε ντύσιμο, στίλ, ύφος; Εεεεεε;

Έξις, αγαπητό Νελλάκι, που πας να μας κάψεις πρωί-πρωί. Αντε. Τρελή. Αλλουνού την προσοχή θέλεις να τραβήξεις κι έβαλες σημάδι τον άσχετο άνθρωπο απ' το πουθενά. Υ.Γ. 1 Αν σκασίλα σου και θα του την πέσεις οπωσδήποτε, ok, ζύγισε ωστόσο τη μέγλη, τεράστια πιθανότητα να σε στείλει στο διάολο και να 'χουμε άλλα. Υ.Γ. 2 Και γιατί να σε στείλει στο διάολο; Μήπως διότι ο τύπος είναι μια χαρά στη φάση του και στη ζωή του και δεν έχει καμία όρεξη να το παίξει ήρωας του Ναμπόκοφ στα καλά καθούμενα; Εχμ... ίσως... μάλλον... ναι...

Μυρτώ, μπαίνω κατευθείαν στο ψητό. Αυτός παντρεμένος 31χρονος συνάδελφος, εγώ ανύπαντρος και παρθένος (!). Φεύγει ο άντρας του για 1 μήνα για διακοπές, βγαίνουμε, του λέω ότι είμαι gay, με αγκαλιάζει. Περνάμε το μεθεπόμενο βράδυ μαζί στο κρεβάτι, δίκως σεξ. Τη μεθεπόμενη ημέρα φτιάχνω πάλι δείπνο, καθόμαστε μετά στον καναπέ, τον φιλάω, μου λέει να σταματήσω, δεν σταματάω, δεν σταματάει κι αυτός, πάμε στο κρεβάτι, το κάνω για πρώτη φορά. Φρίκη γιατί ήταν γρήγορο, δεν ήταν τίποτα το wow... Ενοχές γιατί δεν τον αγαπούσα. Περνάμε τον υπόλοιπο χρόνο μαζί μέχρι να έρθει ο άντρας του. Το κόβουμε όταν επιστρέφει ο άντρας του. Βλεπόμαστε ως φίλοι μία στο τόσο κάθε μήνα, αλλά καθημερινά στη δουλειά. Όταν έρχεται σπíti για φιλικό hang out, πάμε στο κρεβάτι, με κρατάει στην αγκαλιά του. Αλλά πλέον έχει πάρει

την απόφασή του, δεν είναι με εμένα. Εγώ πέφτω στα πατώματα τον Ιούλιο γιατί αισθάνομαι αποτυχία στα ερωτικά, στα επαγγελματικά, στα οικονομικά. Και μετανάστης και σε όλα χειρότερα. Παίρνει μετάθεση πίσω στη Βαρκελώνη τον Νοέμβριο γιατί ο άντρας του επί έναν χρόνο δεν έβρισκε εδώ δουλειά. Έκτοτε έρχεται ενίοτε πίσω λόγω δουλειάς και τότε μου λέει να βρεθούμε, τότε δεν αναφέρει καν ότι είναι εδώ. Τού λέω πάρε την τελευταία σου βαλίτσα/τσάντα και τέλος. Μου ζητάει συγγνώμη που δεν είναι καλός φίλος κι ότι όντως ενίοτε βάζει τους άλλους πάνω από εμένα. Μου ζητάει μια δεύτερη ευκαιρία στην (καλή) φιλία μας. Του τη δίνω... Είμαι μαλάκας; Τι κάνω; Τον ξεκόβω εντελώς από τη ζωή μου; Ή τον αφήνω γιατί μια μέρα θα τον ξεπεράσω και θα λέω κακώς τον ξέκοψα; Θα το λέω αυτό το τελευταίο ή όχι;

Υ.Γ. Από τότε το έχω κάνει με 3-4 αλλά δεν είναι το ίδιο. Με τον εν λόγω είχαμε και το ίδιο χιούμορ. Απλά πονάω που δεν είμαι με κάποιον σαν αυτόν... όμορφο και έξυπνο και γυμνασμένο. Και όταν ήμασταν μαζί με ήθελε.

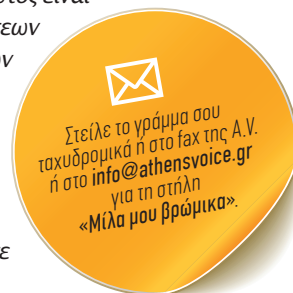
Υ.Γ. 2 Και τώρα ίσως με θέλει αλλά θέλει να είναι σωστός με τον εαυτό του και τον γάμο του. Ήδη το έχει αποκαλέσει «λάθος» την περίοδο που ήμασταν μαζί.

Υ.Γ.3 Κλάμα σαν να άνοιξαν οι ουρανοί, όχι βλακειές... Και πόνος. Και μοναξιά.

Υ.Γ.4 Όταν μαθαίνω ότι περνάει καλά θέλω να μην περνάει καλά, να νιώσει τον πόνο που μου άφησε. Είμαι κακός άνθρωπος. Τέλος.

Όλες αυτές τις ερωτήσεις που κάνετε πριν από τα υστερόγραφα για το τι πρόκειται να συμβεί στο μέλλον, μόνο ένας μπορεί να τις απαντήσει κι αυτός είναι ο πανδαμάτωρ χρόνος. Όμως οι υπόλοιπες οψιόν απαντήσεων είναι δικές σας. Όπως και η ευθύνη της σχέσης αυτής και των σχέσεων εν γένει. Αποφασίστε τι θα κάνετε αφού ρωτήσετε τον εαυτό σας πώς νιώθει με τη μία ή την άλλη εκδοχή. Πάντως, απ' αυτά που διαβάζω συμπεραίνω ότι το βάσανό σας είναι πιο προσωπικό, πιο δικό σας και λιγότερο σχετικό με το άλλο πρόσωπο. Καταλαβαίνετε τι λέω;

Υ.Γ. Σιγά μην είστε κακός άνθρωπος γι' αυτό τον λόγο. Δείξτε μου έναν που έχει πληγωθεί και δε ρίχνει κατάρες.

ΚΡΙΟΣ

(20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Πεσμένη μπαταρία και αδυναμία διάκρισης

Η αρχή της εβδομάδας σε βρίσκει σε συναισθηματική έξαρση και αισθάνεσαι άβολα ακόμη και σωματικά. Βιώνεις ένα τέλος εποχής στα ερωτικά σου κι αυτό προξενεί θλίψη που σε κάνει να αισθάνεσαι ήρωας δράματος, αφού όλα συμβαίνουν στην υπερβολή τους. Έχεις την τάση να συγκαλύψεις ό,τι σου συμβαίνει στον βαθμό που μπορείς, όμως προς το ΣΚ εκδηλώνεσαι. Θέλεις αλλαγή σκηνικού και το καταφέρνεις ταξιδεύοντας ή ξεσιπώντας σε εξόδους, αλκοόλ, φαγητό, τζόγο και υπερβολή σε όλα. Στα θετικά ότι η ευαισθησία, η αισθαντικότητα σου, τα καλλιτεχνικά σου ταλέντα κορυφώνονται και μπορείς να κάνεις θαύματα, αν βρεις κανάλι έκφρασης. Οικονομικά ξοδεύεις και στη δουλειά βλέπεις διαπραγματεύσεις και κουβέντες να λήγουν άδοξα ή να καθυστερούν χαρακτηριστικά. Σωματικά αισθάνεσαι μεγάλη κόπωση και χρειάζεται να προσέξεις την υγεία σου όσο καλύτερα μπορείς, αγνοώντας τρόπον τινά το κορμάτι σου που θέλει να κάνει πολλάααα πράγματα. Είναι περίοδος που μπορείς να επωφεληθείς ιδιαίτερα από ολιστικές θεραπείες και αρκετή ξεκούραση.

ΤΑΥΡΟΣ

(20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Θέλεις καλύτερη ποιότητα

ζωής και το σχεδιάζεις

Βρίσκεσαι σε περίοδο μεγάλων εμπνεύσεων και μιας πολύ εύστοχης ευαισθησίας που σε κάνει να θέλεις καλύτερη ποιότητα σε ό,τι κάνεις ή σχεδιάζεις να κάνεις. Βλέπεις πιο ζεστά τους φίλους σου και τις ασχολίες σου έξω από τη δουλειά και σου φαίνονται τόσο σημαντικά που είσαι έτοιμος να προσφέρεις γη και ύδωρ σε όποιον έχει την ανάγκη σου. Να το κάνεις, αφού σε αυτό το πλαίσιο υπάρχουν άφθονες ευκαιρίες για φλερτ, διασκέδαση και την ευκαιρία να νιώσεις ότι συνεισφέρεις στο σύνολο. Εάν σκέφτεσαι να διαθέσεις χρήματα, καλό θα ήταν να το κάνεις μόνο πιο επίσημα, σαν συνεργασία λόγου χάρη κι όχι σαν δανεικά. Προς το τέλος της εβδομάδας, μάζεψε την επιθετικότητα και την αταίριαστη εμμονή σε θεωρίες για αποφυγής να χαλάσεις τη διάθεσή σου, τα πλάνα σου, το γενικό κλίμα και, τελικά, λεφτά. Ειδικά στα ερωτικά σου, άφησε το παρελθόν στο παρελθόν και αν πρόκειται να κοντραριστείς κάπου, πς είναι το κρεβάτι.

ΔΙΔΥΜΟΙ

(20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Καλείσαι να κλείσεις κομψά

τις ερωτικές σου εκκρεμότητες

Στο προσκήνιο έρχονται διάφορα θέματα από το ερωτικό σου παρελθόν και διάφορες καταστάσεις που δεν έβλεπες όπως είναι. Αισθάνεσαι ότι στο εξής πρέπει να κινηθείς διαφορετικά για να υποστηρίξεις το προσωπικό κι επαγγελματικό σου προφίλ και στόχους. Καλό θα ήταν να δράσεις χωρίς πολλές θεωρίες που θα σε κάνουν φουρνέλο και θα σου βγάλουν επιθετικότητα. Αλλωστε, το παιχνίδι της εβδομάδας παίζεται στη δουλειά, με τη δημιουργικότητα, την εμπειρία και τις βάσεις σου να σε σπρώχνουν μπροστά, ακόμη κι αν δεν βλέπεις ακριβώς προς τα πού. Μάζεψε την αφηρημάδα, την τσαπατσουλιά και τις ανακρίβειες για να επωφεληθείς από το θετικό κλίμα και προς το παρόν μη διστάσεις να κάνεις το κάτι παραπάνω χωρίς συγκεκριμένο οικονομικό όφελος. Τέλος, πάρε απόφαση ότι μπορείς να εξισορροπήσεις προσωπική κι επαγγελματική ζωή και δεν υπάρχει κανένας λόγος να τα βάλεις σε σύγκριση ή αντιπαράθεση. Το μόνο που θα καταφέρεις είναι να δημιουργήσεις ένταση στη σχέση σου.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Θετικά προσανατολισμένη ευαισθησία και καλή διάθεση

Οι μέρες αποκαθιστούν το κλίμα στις φιλίες και το οικογενειακό και συγγενικό σου περιβάλλον. Σε μεγάλο βαθμό ευθύνεται η καλή σου διάθεση και το ότι ξαναβρίσκεις την καλή πλευρά της ευαισθησίας σου και αποφασίζεις να ακολουθήσεις τη διαίσθηση και όχι τις φοβίες σου. Καλό θα ήταν να μην παρασυρθείς και αμελήσεις τις πρακτικές σου υποχρεώσεις, επαγγελματικά και ακαδημαϊκά. Το κλίμα μπορεί να σου πηγαίνει και σχετικές εκκρεμώσεις προτάσεις και κουβέντες προχωράνε, αλλά δεν πρόκειται τα πράγματα να γίνουν από μόνα τους επειδή είσαι καλό παιδί. Σφύζεις από εμπνεύσεις, αισθαντικότητα και δημιουργικότητα αυτή την περίοδο και οφείλεις να μην αφήσεις όλο αυτό το δυναμικό μόνο στη θεωρία. Έρχονται εκδρομούλες, έξοδοι και ευκαιρίες για να γνωρίσεις κόσμο και για να ασχοληθείς με καινούριες δραστηριότητες. Όλα αυτά θα ανακουφίσουν ευχάριστα και ουσιαστικά τις πιέσεις στη σχέση σου, αρκεί, είπαμε, να μη μείνεις μόνο στη θεωρία και στην ξέφρενη διασκέδαση.

ΛΕΩΝ

(22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Παραδοσιακή drama queen σε μεγάλα κέφια

Η σεζόν έχει ανοίξει για δράμα και ποιος είσαι εσύ που θα πεις όχι στις επιταγές των ημερών; Σε προσωπικό επίπεδο θα είναι χρήσιμο να το μαζέψεις κάπως, εκτός αν πρόκειται να εκφραστείς γράφοντας σονέτα ή συνθέτοντας άσματα αιώνιας αγάπης, άντε και κάνοντας σεξ. Αν πρόκειται να σεναριολογήεις ακατάπαυστα, να γκρινιάζεις, να ζηλεύεις κτλ, άσ' το καλύτερα, άλλαξε κανάλι και στρέψε την προσοχή σου στη δουλειά και τον τραπεζικό σου λογαριασμό. Ωστόσο δείξε σύνεση στις κουβέντες που αφορούν τα μοιρασμένα οικονομικά ή τις επιχειρήσεις κι άκου τη διαίσθησή σου για να μη βρεθείς να συνεισφέρεις δυσανάλογα σε οποιαδήποτε συνεργασία. Επίσης μην αναβάλλεις να τακτοποιήσεις τις υποχρεώσεις σου προς τράπεζες και δημόσιο, δεν είναι καλή ιδέα και θα σε μπλοκάρει. Το ΣΚ επένδυσε σε σοβάρο πρόγραμμα διασκέδασης ή εκδρομής γιατί χρειάζεται κάπως να εκτονώσεις τη συναισθηματική υπερφόρτιση. Αν σου προκύψει γνωριμία, μη συμβιβαστείς με κάτι λιγότερο από αυτό που χρειάζεσαι σε καμία περίπτωση.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Τα δίνεις όλα στη σχέση και (νομίζεις) χωρίς αντίκρισμα

Οι πόροι σου, υλικοί, συναισθηματικοί και νοητικοί, κατευθύνονται προς τη σχέση σου και την ερωτική σου ζωή, πράγμα που αποτελεί σαφώς ευχάριστη αλλαγή. Ξοδεύεις για εξόδους, εκδρομές και δωράκια για τον σύντροφό σου, αν υπάρχει, ή για τον εαυτό σου με την ελπίδα να υπάρξει σύντροφος. Το κλίμα θα ήταν τέλειο, αλλά δεν καταφέρνεις να αφήσεις τις ανησυχίες, τις φοβίες και κάτι σχετικά ανεπιλύτα ζητήματα τελείως στην άκρη. Δικαιολογείσαι γιατί προσπαθείς να ανεβάξεις τα ερωτικά σου σε άλλο επίπεδο ώστε να συμβαδίζουν με τις κοινωνικά σου θέλω και φιλοδοξίες. Κάνε ρομαντικές κινήσεις, δείξε τα συναισθήματα σου και τις ανάγκες σου με γλυκό και τρυφερό τρόπο και μην πτοείσαι ακόμη κι αν έχεις την εντύπωση ότι ο απέναντι δεν σε καταλαβαίνει γρι. Δύο πράγματα να αποφύγεις, να δημιουργήσεις αναστάτωση στο σπίτι με τις ανησυχίες σου για οικονομικούς ή άλλους λόγους και να πιστέψεις ότι οι συνεργάτες σου θα σου επιτρέψουν να είσαι «λίγο πιο χαλαρός» από ό,τι συνήθως.

ΖΥΓΟΣ

(22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Τα κάνεις όλα και συμφέρεις, αλλά σε βάρος της ποιότητας

Δουλειά, υποχρεώσεις και ρουτίνα είναι στο μυαλό σου στην αρχή της εβδομάδας και κυρίως το πώς θα γίνει να μην ασχοληθείς μαζί τους. Ή να μεταμορφωθεί ως διά μαγείας η καθημερινότητά σου στην καθημερινότητα της δούκισσας του Κέμπριτζ ή του Σάσεξ. Στο προαναφερθέν πλαίσιο αποφασίζεις (ανεδαφικά) ότι θα τα προλάβεις όλα, ομορφιά, γυμναστήριο, υγεία, σεξ, φίλους, διασκέδαση, σχέση, επιμόρφωση, χίλιοι καλοί χωράνε. Γενικώς τρέχεις λοιπόν, όμως δεν αποφεύγεις αφηρημάδα και μια κάποια προχειρότητα και τελικά δεν πετυχαίνεις την ποιότητα που ήθελες. Τουλάχιστον η φάση σβούρας αυτή ευεργετεί την τσέπη σου, τακτοποιείς και πέντε εκκρεμότητές σου. Κατά τα άλλα εξαντλείσαι και νιώθεις αρκετά έντονα ότι δεν έχεις τις βάσεις που απαιτούνται και ίσως ούτε τη στήριξη που επιθυμείς από το σπίτι και την οικογένειά σου. Ειδικά στο ερωτικό κομμάτι και στη σχέση σου, αν και βλέπεις κινήσεις και γίνονται κουβέντες, στην πράξη συνεχίζεις να αισθάνεσαι ακάλυπτος πρακτικά και ίσως πιο μόνος από ό,τι θα ήθελες.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Κατακόρυφη συνολική βελτίωση

Το καρναβάλι μπορεί να τελείωσε αλλά η διάθεσή σου κάθε άλλο παρά σαρακοστιανή είναι αυτή την εβδομάδα. Αντιθέτως είσαι στα κέφια σου λόγω ευχάριστων εξελίξεων στην προσωπική κι επαγγελματική σου ζωή. Αν είσαι δεσμευμένος, οι παράγοντες χαρά, σεξ και καλοπέραση ανεβαίνουν κατακόρυφα, με περισσότερες εξόδους, χρόνο με τους φίλους σας, σχέδια και μια ευχάριστη ευθυγράμμιση των ζητούμενων σας. Αν είσαι ελεύθερος, δύσκολα θα μείνεις έτσι για πολύ, μαγνητίζεις. Η ευεργετική αυτή επίδραση οφείλεται και στο ότι βλέπεις δημιουργικότερες και πιο ενδιαφέρουσες προοπτικές στην καριέρα σου, αν και σε επίπεδο καθημερινής εργασίας συνεχίζεις να ταλαιπωρείσαι. Η σχέση σου με τα παιδιά σου δεν μένει ανεπηρέαστη. Η επικοινωνία βελτιώνεται και γίνεται τρυφερότερη, ενώ ο χρόνος που περνάτε μαζί ποιοτικότερος από πριν. Το μόνο που οφείλεις να προσέξεις είναι να μην αφήσεις τα έξοδα ρουτίνας που συνεχίζονται αμείωτα να υπονομεύσουν το καλό κλίμα. Δεν λέμε να γίνεις τσιγκούνης, αλλά να μην αφήσεις την καλή σου διάθεση να σε παρασύρει σε αυτόν τον τομέα.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Εγώ ή οι άλλοι, το δίλημμα της εβδομάδας

Όλοι κάτι θέλουν να κάνουν στο σπίτι αυτή την εβδομάδα, οι γονείς, ο σύντροφος, η θεία Κούλα, το αφεντικό σου, ο υδραυλικός. Εσύ πάλι το μόνο με το οποίο επιθυμείς πραγματικά να ασχοληθείς είναι τα γκομενικά σου, η διασκέδαση, άντε και τα παιδιά σου, κι αυτό με αρκετό νεύρο ή υπερβάλλοντα ενθουσιασμό. Πάντως λόγω συναισθηματισμού και αυτοθυσιαστικής διάθεσης τείνεις να υποτάσσεσαι και να κάνεις όλες τις χάρες που σου ζητούνται, κι αν όχι, οι τύψεις είναι άφθονες. Δεν θα σου φταίει κανείς όταν προς το τέλος της εβδομάδας καταλάβεις ότι δεν γίνεται να έχεις και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο. Το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι να ιεραρχήσεις καλύτερα τις προτεραιότητες της ζωής σου για να σταματήσεις να βρίσκεσαι όπου σε ξεβράζουν τα συναισθήματά σου και ο αυθορμητισμός σου. Χρειάζεται σχέδιο, αν πρόκειται να αισθανθείς και πάλι βολικά στο πετσί και τη ζωή σου. Και όχι, αυτά που έκανες πάντα δεν είναι η λύση.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Γνωριμίες, εκφραστικότητα, έρωτες και το σπίτι σου ως τροχοπέδη

Αν και σωματικά έχεις δει και καλύτερες μέρες, αυτή την εβδομάδα αποφασίζεις ότι αρκετά έκατσε στα αυγά σου και κινητοποιείσαι αμετάκλητα. Στο πρόγραμμα μπαίνουν ταξίδια, γνωριμίες και συζητήσεις επαγγελματικής φύσεως όμως και η προσωπική σου ζωή δεν μένει παραπονεμένη. Αν είσαι δεσμευμένος καταφέρνεις να συνδυάσεις τη δουλειά με τη διασκέδαση και να βρεις χρόνο για χαλάρωση με τον άνθρωπό σου. Αν δε είσαι ελεύθερος, η εβδομάδα φέρνει ερωτικές συναντήσεις με ανθρώπους που έχουν το πακέτο που επιθυμείς, αν και τα πράγματα τείνουν στο ρομαντικότερο αν όχι πλατωνικότερο από ό,τι επιθυμείς, τουλάχιστον προς το παρόν. Τα τεκταινόμενα στο σπίτι και την οικογένειά σου παραμένουν πηγή προβληματισμού και ίσως το μεγαλύτερο αγκάθι στο πλευρό σου αυτή την περίοδο. Καλό θα ήταν να μην αφήσεις σχετική ανησυχία, τύψεις και υποχρεώσεις να σου χαλάσουν τη δυναμική της εβδομάδας. Έχεις πολλά κι ωραία να πεις, να γράψεις, να δεις. Αξιοποίησε τη μεγαλύτερη ευαισθησία και δημιουργικότητα, αλλά όχι σε διευκολυντικά φέματα.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Ανάγκη για χαλάρωση πριν περάσεις στον επόμενο γύρο

Με την έναρξη της σαρακοστής κλείνει και το τριώδιο της καθημερινότητάς σου της τελευταίας περιόδου. Έχεις δι-άθεση να αράξεις με την οικογένειά σου, να περάσεις σε χαλαρότερες διασκέδασεις, να φας καλύτερα, να κάνεις σεξ, να κοιμηθείς λίγο παραπάνω, να δεις τον σύντροφό σου περισσότερο. Βέβαια το μυαλό σου δεν πρόκειται να συνεργαστεί απολύτως και θα σε βάλει να κουβεντιάξεις και να τρέχεις για τα σχέδια, τους φίλους και τα χόμπι σου. Είπαμε, δεν θα αλλάξει και η πολικότητα του εγκεφάλου σου. Αναμφίβολα, θα έχεις την ευκαιρία να ισορροπήσεις καλύτερα και να ανανεώσεις τις δυνάμεις σου αν φυσικά μείνεις στο παρόν σου κι ενδώσεις στην ανάγκη σου για χαλάρωση και δεν παραδοθείς άνευ όρων στις ανάγκες των άλλων και του μέλλοντός σου. Χρειάζεται να δώσεις χρόνο στο σώμα και τα συναισθήματά σου, για να πάρεις απόσταση από όσα συμβαίνουν και όσα σχεδιάζεις και να δεις τη μεγαλύτερη εικόνα, διευκολύνοντας έτσι και τη ροή του χρόματος στην τσέπη σου.

ΙΧΘΥΕΣ

(18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Κίνηση στα ερωτικά σου και επιβεβαιώσεις από παντού

Μπορεί το Πάσχα να αργεί ακόμη, εσύ όμως κάνεις ανάσταση αυτή την εβδομάδα, αφού γίνεται συνολική επανεκκίνηση του συστήματός σου. Παύεις να αισθάνεσαι ένα ράκος και ο αντίκτυπος είναι άμεσος στην ερωτική σου ζωή, φέρνοντας στον δρόμο σου ανήθικες προτάσεις που τονώνουν την αυτοπεποίθησή σου. Παράλληλα ξαναβρίσκεις το μαγικό σου άγγιγμα στη σχέση με την οικογένεια και τον σύντροφό σου και έχεις την ευκαιρία να κλείσεις σχεδόν αναίμακτα πολλά ζητήματα που αφορούν το σπίτι σου. Όλα αυτά, βέβαια, αν δεν σε πιάσει υπερστρεσαριστείς για τα λεφτά και δεν αποφασίσεις, άστοχα, να πας να καταθέσεις όλο αυτό το δυναμικό στην καριέρα σου και τις κοινωνικές σου υποχρεώσεις. Είναι περίοδος όμως που καλό θα ήταν να απέχεις από σημαντικές κινήσεις καριέρας και να συγκεντρωθείς στις απαιτήσεις της ρουτίνας σου ως έχει. Άσε τις αλλαγές για αργότερα, όταν θα έχεις γεμίσει επαρκώς τις μπαταρίες σου και θα αισθάνεσαι πιο βέβαιος για το τι ακριβώς έχεις ανάγκη για να είσαι καλά. **A**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου*

**Μικρές
αγγελίες**

Σε γνωρίζω...

Ζήτα μου ό,τι θες

Πωλείται επιχείρηση ΚΑΦΕ /ΜΠΑΡ στο Θησείο, εν λειτουργία, 105 τ.μ. προσφάτως ανακαινισμένη, με πλήρως εξοπλισμένη κουζίνα, τιμή €35.000. Τηλ. επικοινωνίας: 6977367511, 10.00 με 22.00, Δημήτρης.

Το Κτήμα Αργυρού ζητά οινολόγους & sommeliers με άριστα Αγγλικά, για απασχόληση στη Σαντορίνη στον οινοτουρισμό για την περίοδο Απριλίου - Οκτωβρίου 2018. Στοιχεία επικοινωνίας: Γιώτα Ιωακείμολη 6937300843 ή info@estate-argyros.com

Αβαντάζ, 40χρονος διευθυντής εταιρείας, πολύ όμορφος, γαλανομάτης, με πτυχίο μάστερ, από καλή οικογένεια των Β. προαστίων, με €4.000 μηνιαίως, κάτοχος σημαντικής ακίνητης περιουσίας, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

*Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.*

Σε είδα...

**Σε
είδα...**

*Γράψε για το **ΣΕ ΕΙΔΑ** (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με **SMS: AVSE** κενό και το μήνυμά σου στο **19400**. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Χρέωση SMS €0,31 με ΦΠΑ (Mediatel - Τηλ παραπόνων: 2142148020)*

NOTOS ΟΜΟΝΟΙΑ
Πέμπτη, 15/2. Αλλάξαμε μαζί δυο ταμεία! Μου έδωσες τη σειρά σου. Ήθελα να σου μιλήσω...

ATHENS
voicebooks

ΜΟΛΙΣ ΚΥΛΟΦΟΡΗΣΕ

Ο Πέτρος Ιωαννίδης
έζησε την εκλογική αναμέ-
τρηση του 2009
και αναλύει
όσα συνέβησαν

ATHENS
voicebooks

ΜΟΛΙΣ ΚΥΛΟΦΟΡΗΣΕ

ERGO

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ

**My Home
Content**

**Πού πάει ο κόσμος όταν το σπίτι σου
αντιμετωπίζει νέες προκλήσεις;**

Πάει στην Τράπεζα Πειραιώς.

Γιατί μόνο εδώ θα βρεις το **My Home Content** της ERGO.

Το πρόγραμμα προστασίας περιεχομένου κατοικίας με ασφάλιστρο μόνο από 7€/μήνα.

- Εξασφάλιση από κλοπή, πυρκαγιά, βραχυκύκλωμα, πλημμύρα
- Προστασία είτε είστε ιδιοκτήτης είτε είστε ενοικιαστής
- Ασφάλιση σε αξία καινούργιου μέχρι και 15 έτη από την κατασκευή

#ρουραειοkosmos

Τ. 18 28 38, www.piraeusbank.gr

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Η πρώτη τράπεζα στην Ελλάδα